

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 243

40. vuosikerta

5. syyskuuta 1997

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Komission asetus (EY) N:o 1729/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, tiettyjen ennakolta vahvistettujen vientitukien tarkistuksesta sokerialan hintojen tai varastointimaksun muutoksen vuoksi 1
- * Komission asetus (EY) N:o 1730/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, kemianteollisuudessa käytettävän sokerin tuotantotuen soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1729/78 muuttamisesta 5
- * Komission asetus (EY) N:o 1731/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan glyfosaatin tuontia koskevan väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönnotosta 7
- * Komission asetus (EY) N:o 1732/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönnotosta Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuonnissa 17
- Komission asetus (EY) N:o 1733/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, yhteisön sekä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan ja Slovakian tasavallan välisissä Eurooppa-sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti tiettyjen maito- ja maitotuotealan tuotteiden vuoden 1997 neljännessä vuosineljänneksellä käytettävissä olevasta määrästä 37
- Komission asetus (EY) N:o 1734/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta 39
- Komission asetus (EY) N:o 1735/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 41
- Komission asetus (EY) N:o 1736/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan ja tuen ennakon määrän vahvistamisesta 43

Komission asetus (EY) N:o 1737/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, tavallisen vehnän vähimmäisvientimaksun vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1339/97 tarkoitettun tarjouskilpailun osana	45
Komission asetus (EY) N:o 1738/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	46
Komission asetus (EY) N:o 1739/97, annettu 4 päivänä syyskuuta 1997, tiettyjen maitotuotteiden vientitodistusten antamisen väliaikaisesta keskeyttämisestä	47

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

97/603/EY:

- * Komission päätös, tehty 10 päivänä kesäkuuta 1997, ylimääräisen täytäntöönpanoajan myöntämisestä Espanjalle komission direktiivin 90/388/ETY täytäntöönpanemiseksi täydellisen kilpailun osalta televiestintämarkkinoilla (1) 48

97/604/EY:

- * Komission päätös, tehty 5 päivänä elokuuta 1997, Hessenin (Saksan liittotasavalta) maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseen liittyviä yhteisön rakenteellisia interventioita koskevan ohjelma-asiakirjan hyväksymisestä tavoitteen 5 a mukaisesti vuosien 1994 ja 1999 väliseksi ajaksi tehdyn päätöksen 95/199/EY muuttamisesta 56

97/605/EY:

- * Komission päätös, tehty 11 päivänä elokuuta 1997, luvan antamisesta jäsenvaltioille hyväksyä tilapäisesti sellaisen metsänviljelyaineiston pitäminen kaupan, joka ei täytä neuvoston direktiivin 66/404/ETY vaatimuksia 58

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1729/97,
annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,
tiettyjen ennakolta vahvistettujen vientitukien tarkistuksesta sokerialan hintojen
tai varastointimaksun muutoksen vuoksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1599/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 5 ja 15 kohdan,

sekä katsoo, että

sokerialan vientitukien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2135/95⁽³⁾ 7 artiklassa säädetään, että jos vientitodistushakemuksen, johon liittyy kausittain vahvistettava vientituki, jättöpäivän ja vientipäivän välisenä aikana asetuksen (ETY) N:o 1785/81 nojalla vahvistetut sokerin hinnat muuttuvat, voidaan säätää tuen määrän tarkistamisesta; tällainen tarkistus on mahdollinen vain, jos ecuina vahvistetut hinnat muuttuvat,

vientitukien määrittämisessä otetaan huomioon sokerin myyntiajankohtana maksettava varastointimaksu, koska se muodostaa osan sokerin hinnasta vapaasti tehtaalla riippumatta kyseisen sokerin määräpaikasta; sen vuoksi on säädetty myös tarjouskilpailulla vahvistettujen vientitukien tarkistamisesta, ei ainoastaan ecuina vahvistettujen hintojen muutoksen seurauksena vaan myös siinä tapauksessa, että varastointimaksu muuttuu todistushakemuksen jättöpäivän ja vientipäivän välisenä aikana; tasavertaisen kohtelun ja sokerimarkkinoiden parhaan mahdollisen hallinnan turvaamiseksi olisi laajennettava viimeksi mainittu tarkistusmahdollisuus sellaisiin kausittain vahvistettaviin vientitukiin, jotka koskevat valkoisen sokerin, raakasokerin, sokerisiirapin ja isoglukoosin vientiä asetuksen (EY) N:o 1785/81 liitteessä I lueteltuina tavaroina, ja jotka on vahvistettu ennakolta ennen kyseisen

interventiohinnan muutosta ja/tai varastointimaksujen muutosta, ja joiden osalta viennin tullimuodollisuudet on täytetty kyseisenä päivänä tai sen jälkeen,

komission asetuksen (EY) N:o 1222/94⁽⁴⁾ 5 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään ennakkovahvistusjärjestelmän alaisen tuen määrän tarkistamisesta samojen sääntöjen mukaan, joita sovelletaan sellaisenaan vietäviä perustuotteita koskevien tukien ennakkovahvistukseen; täten tämä tarkistus on tehtävä todistushakemuksen jättöpäivänä voimassa olevan kyseisen sokerin interventiohinnan ja saman sokerin vientipäivänä voimassa olevan interventiohinnan erotuksen mukaan, kun kumpaakin hintaa on korotettu kyseisen hinnan kanssa samanaikaisesti sovellettavalla varastointimaksulla,

tiettyjen asetuksen (ETY) N:o 1785/81 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden sekä valkoisen kandisokerin ja raa'an kandisokerin kaupan määrän kehityksen vuoksi tätä tukien tarkistusmahdollisuutta olisi sovellettava näihin tuotteisiin samoin edellytyksin, ja tasavertaisen kohtelun varmistamiseksi olisi kyseinen mahdollisuus ulotettava myös isoglukoosiin ja inuliinisiiirappiin, kun kyseiset tuotteet viedään sellaiseenaan,

alan moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on siten aiheellista täsmentää tiettyjä yksityiskohtaisia hallinnollisia ja teknisiä sääntöjä kyseistä perustuotetta koskevan tuen tarkistuksen yhdenmukaisen soveltamisen mahdollistamiseksi,

olisi kumottava tiettyjen ennakolta vahvistettujen vientitukien tarkistuksesta sokerialan hintojen muutoksen vuoksi 22 päivänä maaliskuuta 1989 annettu komission asetus (ETY) N:o 747/89⁽⁵⁾ ja sovellettava tätä asetusta ensimmäisen kerran sellaisiin toimiin, joille haetaan 1 päivästä lokakuuta 1997 alkaen todistuksia uuden sadon sokerin vientiin, ja

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 43

⁽³⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16

⁽⁴⁾ EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5

⁽⁵⁾ EYVL L 80, 20.3.1989, s. 48

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 2135/95 7 artiklassa säädetään, jos sellaisen vientitodistushakemuksen jättöpäivän, johon on liitetty tuen ennakkovahvistusta koskeva hakemus, ja vientipäivän välisenä aikana tapahtuu asetuksen (ETY) N:o 1785/81 nojalla ecuina vahvistettujen interventiohintojen muutos ja/tai saman asetuksen nojalla ecuina vahvistettujen varastointimaksujen muutos, kyseisten kausittain vahvistettujen vientitukien määriä tarkistetaan muutoksen mukaan jäljempänä olevia edellytyksiä noudattaen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan

- a) tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka viedään sellaisenaan, ja
- b) tämän asetuksen liitteessä II tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 1785/81 liitteessä I lueteltuina tavaroina

uuden interventiohinnan ja/tai uuden varastointimaksun soveltamispäivästä alkaen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tarkistuksen soveltamiseksi kyseisen vientitodistuksen myöntävän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on todistuksen antamisen yhteydessä lisättävä siihen seuraava maininta:

"tarkistettava komission asetuksen (EY) N:o 1729/97 (EYVL N:o L 243, 5.9.1997) mukaisesti kyseisen uuden interventiohinnan täytäntöönpanopäivästä toteutuneen viennin osalta ja/tai uuden varastointimaksun soveltamispäivästä."

Tarkistus tehdään kyseisen vientituen maksamisen yhteydessä.

2 artikla

CN-koodiin 1701 99 10 kuuluvien, tämän asetuksen liitteissä I ja II mainittujen valkoisten sokereiden osalta 1 artiklassa tarkoitettu tarkistus suoritetaan lisäämällä vientitukeen tai, tapauksen mukaan, vähentämällä vientituesta muille kuin alijäämäisille alueille vahvistetun, vientitodistushakemuksen jättöpäivänä sovellettavalla varastointimaksulla korotetun valkoisen sokerin interventiohinnan ja vientipäivänä sovellettavalla varastointimaksulla korotetun vastaavan valkoisen sokerin hinnan ecuina 100:aa kilogrammaa kohti ilmaistu erotus.

3 artikla

Kun on kyse tämän asetuksen liitteissä I ja II olevista tuotteista muista tuotteista, inuliinisiirappia lukuun ottamatta, jotka kuuluvat:

- a) CN-koodeihin 1701 91 00, ex 1701 99 90 sekä 1702 60 90, 1702 90 60, 1702 90 71, ex 1702 90 99 ja 2106 90 59, 2 artiklan mukaan vahvistettua tarkistusta sovelletaan kyseisen tuotteen yhtä sakkaroosipitoisuusprosenttia kohti määrän vastatessa yhtä sadasosaa mainitun artiklan mukaisesti vahvistetusta erotuksesta;
- b) CN-koodeihin 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30 ja 2106 90 30, 2 artiklan mukaisesti vahvistettua tarkistusta sovelletaan 100 kilogrammaan kyseisen tuotteen kuiva-ainetta.

4 artikla

1. Kun on kyse CN-koodeihin 1701 11 90 ja 1701 12 90 kuuluvista, liitteissä I ja II mainituista vakio-laatusista raakasokereista, 1 artiklassa tarkoitettu tarkistus suoritetaan lisäämällä vientitukeen tai, tapauksen mukaan, vähentämällä vientituesta vientitodistushakemuksen jättöpäivänä sovellettavalla varastointimaksulla korotetun olevana raakasokerina ilmaistuna samana päivänä sovellettavan raakasokerin interventiohinnan ja vientipäivänä sovellettavalla varastointimaksulla korotetun olevana raakasokerina ilmaistuna vastaavan raakasokerin samana päivänä sovellettavan hinnan ecuina 100:aa kilogrammaa kohti ilmaistu erotus.

2. Jos raakasokerin saanto poikkeaa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 431/68⁽¹⁾ tarkoitetusta vakiolaadun määritelmästä, 1 kohdan mukaisesti tarkistettu tuen määrä mukautetaan maksamista varten komission asetuksen (EY) N:o 1423/95⁽²⁾ 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5 artikla

Kun on kyse tämän asetuksen liitteessä I mainitusta, CN-koodiin ex 1702 60 90 kuuluvasta inuliinisiirapista tarkistus 100 kilogrammalta kuiva-ainetta on 2 artiklan mukaisesti vahvistettu määrä korjattuna kertoimella 1,9.

6 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 747/89.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3

⁽²⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 16

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1701 11 90 } ex 1701 12 90 }	Juurikas- ja ruokosokeri, jähmeät: – Raaka kandisokeri
ex 1701 99 10 1701 91 00 } ex 1701 99 90 }	– Valkoinen kandisokeri – Lisättyä maku- tai väriainetta tai lisättyjä muita aineita sisältävä sokeri
	Muut sokerit, myös kemiallisesti puhdas laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi), jähmeät; lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit; keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna; sokeriväri; inuliinisiirappi: – Glukoosi ja glukosisiirappi, joissa on fruktoosia vähintään 20 % mutta vähemmän kuin 50 % kuivapainosta:
1702 40 10	– – Isoglukoosi: – jossa on fruktoosia vähintään 41 % kuivapainosta – muu fruktoosi ja fruktoosisiirappi, joissa on fruktoosia vähintään 50 % kuivapainosta:
1702 60 10	– – Isoglukoosi
1702 60 90	– – muut – muut, myös inverttisokeri:
1702 90 30	– – Isoglukoosi
1702 90 60	– – Keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna – – sokeriväri:
1702 90 71	– – – joissa on sakkaroosia vähintään 50 % kuivapainosta – – muut:
1702 90 90	– muut,
	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet: – muut:
2106 90 30	– – Lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit: – – – isoglukoosisiirappi – – – muut:
2106 90 59	– – – – muut

LIITE II

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1701 99 10	Valkoinen sokeri
1701 11 90 }	Raakasokeri
1701 12 90 }	
1702 40 10 }	Isoglukoosi
1702 60 10 }	
1702 90 30 }	
ex 1702 90 99	Juurikas- tai ruokosokerisiirapit, joissa on sakkaroosia vähintään 85 % kuivapainosta (mukaan lukien sakkaroosina laskettu inverttisokeri)

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1730/97,**annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,****kemianteollisuudessa käytettävän sokerin tuotantotuen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1729/78 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1599/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo, että

kemianteollisuudessa käytettävän sokerin tuotantotuen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä heinäkuuta 1978 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1729/78⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1126/96⁽⁴⁾, 5 a artiklan 1 kohdassa säädetään tuotantotuen tarkistamisesta, jos tuotantotukihakemuksen vastaanottopäivän ja perustuotteen jalostuspäivän välisenä aikana alueille, joilla ei esiinny alijäämää, ecuina vahvistettua valkoisen sokerin interventiohintaa muutetaan,

tuotantotuki määritetään yhteisön sokerin hinnan ja sokerin maailmanmarkkinahinnan kehityksen perusteella; neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1010/86⁽⁵⁾ 4 a artiklan mukaan yhteisön sokerin hinnalla tarkoitetaan valkoisen sokerin interventiohintaa, johon on lisätty varastointimaksu, ja sokerin maailmanmarkkinahinnalla yhteisön sokerin hintaa, josta on vähennetty viitekautena todettujen vientitukien tietty keskiarvo; näin ollen varastointimaksun määrä on välttämättä otettava huomioon määritettäessä tuotantotukea; on syytä mahdollistaa edellä mainittu tarkistaminen paitsi muutettaessa pelkästään valkoisen sokerin interventiohintaa myös muutettaessa varastointimaksua todistushakemuksen vastaanottopäivän ja perustuotteen jalostuspäivän välisenä aikana sekä vahvistaa tarkistaminen ottaen huomioon ennen muuttamista ja sen jälkeeseen sovellettavat varastointimaksut,

tätä asetusta olisi sovellettava ensimmäisen kerran niihin toimiin, joille haetaan tuotantotukitodistuksia uuden

tuotannon sokerin jalostamisen osalta 1 päivästä lokakuuta 1997 alkaen, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1729/78 5 a artikla seuraavasti:

"5 a artikla

1. Jos tämän asetuksen mukaisen tuotantotukitodistushakemuksen vastaanottopäivän ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1010/86 1 artiklassa tarkoitetun perustuotteen jalostuspäivän välisenä aikana alueille, joilla ei esiinny alijäämää, ecuina vahvistettua valkoisen sokerin interventiohintaa ja/tai asetuksen (ETY) N:o 1785/81 mukaisesti ecuina vahvistettua varastointimaksua muutetaan, kyseistä tuotantotukea tarkistetaan tämän muutoksen jälkeen jalostettujen perustuotemäärien osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tarkistusta sovellettaessa kyseisen tukitodistuksen myöntäneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on täydennettävä todistusta sitä myönnettäessä seuraavalla maininnalla: "tarkistettava komission asetuksen (EY) N:o 1730/97 (EYVL L 243, 5.9.1997, s. 5) mukaisesti kyseisen uuden interventiohinnan ja/tai varastointimaksun soveltamispäivästä alkaen toteutettujen jalostusten osalta."

Tarkistus tehdään kyseistä tuotantotukea maksettaessa.

3. Kun perustuotteena on asetuksen (ETY) N:o 1010/86 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valkoinen sokeri, 1 kohdassa tarkoitettu tarkistus tehdään tapauksen mukaan lisäämällä tuotantotukeen tai vähentämällä tuotantotuesta tukihakemuksen vastaanottopäivänä alueilla, joilla ei esiinny alijäämää, sovellettavan valkoisen sokerin interventiohinnan, johon on lisätty varastointimaksu, ja kyseisen perustuotteen jalostuspäivänä sovellettavan valkoisen sokerin tämän saman hinnan, johon on lisätty varastointimaksu, välinen erotus ilmoitettuna ecuina 100:aa kilogrammaa sokeria kohden.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 43⁽³⁾ EYVL L 201, 25.7.1978, s. 26⁽⁴⁾ EYVL L 150, 25.6.1996, s. 3⁽⁵⁾ EYVL L 94, 9.4.1986, s. 9

4. Kun perustuotteena on asetuksen (ETY) N:o 1010/86 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakiolaatuinen raakasokeri, 1 kohdassa tarkoitettu tarkistus tehdään tapauksen mukaan lisäämällä tuotantotukeen tai vähentämällä tuotantotuesta tukihakemuksen vastaanottopäivänä sovellettavan raakasokerin interventiöhinnan, johon on lisätty varastointimaksu olevana raakasokerina ilmaistuna, ja kyseisen perustuotteen jalostuspäivänä sovellettavan tämän saman hinnan, johon on lisätty varastointimaksu olevana raakasokerina ilmaistuna, välinen erotus ilmoitettuna ecuina 100:aa kilogrammaa sokeria kohden.

5. Jos raakasokerin saanto poikkeaa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 431/68⁽¹⁾ tarkoitetun vakio-laadun määritelmän saannosta, 4 kohdan mukaisesti tarkistettu tukia mukautetaan maksua varten komission asetuksen (ETY) N:o 1423/95⁽²⁾ 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6. Kun perustuotteena on asetuksen (ETY) N:o 1010/86 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sakkaroosisii-

rappi, tarkistus tehdään 4 kohdan ja asetuksen (ETY) N:o 1010/86 6 artiklan mukaisesti.

7. Kun perustuotteena on asetuksen (ETY) N:o 1010/86 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklassa tarkistettu isoglukoosi, tarkistus tehdään 4 kohdan mukaisesti ja sitä sovelletaan 100 kilogrammaan kyseisen tuotteen kuiva-ainetta."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3

⁽²⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 16

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1731/97,

annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan glyfosaatin tuontia koskevan väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2331/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että

menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa esitetyn määräajan kuluessa.

(4) Eräät asianomaiset maan tuottajat sekä tietyt yhteisön tuojat ja tuottajat esittivät näkemyksensä kirjallisesti. Kaikille edellä mainitun määräajan kuluessa kuulemista pyytäneille annettiin siihen mahdollisuus.

(5) Komissio lähetti kyselylomakkeet valituksessa luetteluille tuojille ja viejille sekä valituksen esittäneille kahdelle yhteisön tuottajalle. Kyselylomakkeet lähetettiin lisäksi Kiinan kansantasavallan kansallisille viranomaisille (sen mahdollistamiseksi, että myös muut tämän maan tuottajat/viejät voisivat osallistua tutkimukseen) sekä niille viejille, joita ei mainittu valitukseen sisältyneessä luettelossa, mutta jotka ilmaisivat kiinnostuksensa ja pyysivät kyselylomakkeen menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa esitetyn määräajan kuluessa.

(6) Komissio sai yksityiskohtaiset vastaukset kahdelta yhteisön tuottajalta, neljältä Kiinan kansantasavallan tuottajalta, yhdeltä Hongkongiin sijoittautuneelta viejältä sekä neljältä riippumattomalta yhteisön tuojalta.

(7) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin ja vahingon alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisia pitämänsä tiedot ja suoritti tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloissa:

a) Yhteisön tuottajat

- Monsanto Europe SA/NV (Belgia)
- Cheminova Agro A/S (Tanska)

b) Riippumattomat tuojat

- Helm (Saksa)
- Calliope (Ranska).

(8) Komissio suoritti tutkimuksen brasilialaisten Mobras- ja Nortox-nimisten yhtiöiden toimitiloissa, koska Brasilia valittiin vertailumaaksi määritettäessä normaaliarvoa Kiinan kansantasavaltaa varten (katso johdanto-osan 15–20 kappale).

(9) Polkumyyntiä koskeva tutkimus suoritettiin 1 päivän syyskuuta 1994 ja 31 päivän elokuuta 1995 välisenä aikana, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskeva tutkimus kattoi ajanjakson vuodesta 1991 tutkimusajanjakson päättymiseen.

A. MENETTELY

1. Menettelyn aloittaminen

- (1) Komissio ilmoitti 13 päivänä lokakuuta 1995 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaisulla ilmoituksella⁽³⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan glyfosaatin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta ja pani vireille asiaa koskevan tutkimuksen.
- (2) Menettely aloitettiin valituksen perusteella, jonka oli tehnyt Monsanto Europe SA/NV (Belgia) -yritys toukokuussa 1995 yhdessä Cheminova Agro A/S (Tanska) -yrityksen kanssa, jotka edustavat pääosaa yhteisön glyfosaatin tuotannosta. Valitukseen sisältyivät polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamiseen tarvittavat todisteet kyseisten tuotteiden tuonnissa tapahtuneesta polkumyynnistä ja sen aiheuttamasta merkittävästä vahingosta.

2. Tutkimus

- (3) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti niille viejille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejamaan edustajille ja valituksen esittäneille yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 317, 6.12.1996, s. 1

⁽³⁾ EYVL C 266, 13.10.1995, s. 22

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**C. POLKUMYYNTI****1. Tarkasteltavana oleva tuote**

- (10) Tuote, jota tämä menettely koskee, on glyfosaatti, jota käytetään yhteisössä rikkakasvien torjunta-aineena ja joka kuuluu CN-koodeihin 2931 00 80 ja 3808 30 27; jälkimmäinen koodi koskee vähittäismyyntimuodoissa tai -pakkauksessa tai valmisteina tai tavaroina olevaa glyfosaattia.
- (11) Glyfosaattia voidaan valmistaa eriasteisina tai -tyyppisinä väkevyyksinä (glyfosaattipitoisuus suluissa): formuloituna glyfosaattina (36 prosenttia), suolana (62 prosenttia), harkkoina (84 prosenttia) ja happona (95 prosenttia). Kuljetuskustannusten vähentämiseksi jakelijat hankkivat glyfosaatin yleensä väkevöidyssä muodossa (yleensä happona, mutta myös suolana) ja liuottavat siitä formuloitua glyfosaattia, joka on ainoa lopputuotteena käytettävä muoto.
- (12) Koska edellä mainitut glyfosaattimuodot ovat perusominaisuuksiltaan (kemiallinen koostumus) ja muilta ominaisuuksiltaan (valikoiva rikkakasvien torjunta-aine) samankaltaisia, niitä kaikkia käytetään samaan tarkoitukseen (rikkakasvien torjunta-aineeksi) ja yhden muodon jalostamisesta toiseksi aiheutuvat kustannukset ovat alhaiset, komission yksiköt katsovat, että tässä tutkimuksessa näitä kaikkia muotoja olisi pidettävä yhtenä ja samana tuotteena.

2. Samankaltaiset tuotteet

- (13) Yhteisössä tuotettu ja Kiinan kansantasavallassa tuotettu yhteisön markkinoille tarkoitettu glyfosaatti olivat kaikissa suhteissa samanlaisia asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (14) Komission tässä yhteydessä tekemät päätelmät koskevat myös Brasiliassa normaaliarvon määrittelemiseksi tutkittua glyfosaattia (katso johdanto-osan 15–20 kappale), jota siis voidaan pitää samankaltaisena tuotteena kuin Kiinan kansantasavallasta yhteisöön tuotu glyfosaatti ja yhteisön tuottajien tuottama glyfosaatti.

1. Vertailumaa

- (15) Koska Kiinan kansantasavaltaa ei pidetä markkinatalousmaana, komission oli määriteltävä normaaliarvo kolmansia maita edustavan markkinatalousmaan (niin sanotun vertailumaan) tuottajilta saatujen tietojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
- (16) Kuten menettelyn aloittamista koskevasta ilmoituksesta käy ilmi, Brasiliaa ehdotettiin sopivaksi kolmansia maita edustavaksi markkinatalousmaaksi normaaliarvon määrittämistä varten.
- (17) Kaikille osapuolille, joita asia koski, annettiin tilaisuus ilmaista kantansa ehdotetusta maasta. Eräät viejät ja tuojat vastustivat valintaa seuraavien, tutkimusten jälkeen perusteettomiksi osoittautuneiden syiden vuoksi:
- (18) Väitettiin, että Brasilian glyfosaattimarkkinat olivat erittäin suojatut ja rajoitetut korkeiden tuontitullien (jotka voisivat rajoittaa tuotteiden tuontia Brasiliaan) ja teollisuusyritysten rekisteröintiä koskevien rajoitusten vuoksi sekä siitä syystä, että tuottajia on ainoastaan kaksi. Tämän vuoksi markkinahinnat eivät väitteiden mukaan heijasta täydellistä kilpailua, vaan ne pidetään "keinotekoisella tasolla". Brasilian glyfosaatin tuontia koskevat tullit ovat kuitenkin väitettyä alhaisemmat (noin 13 prosenttia), eivätkä siten estä tuotteen tuontia maahan. On käynyt ilmi, että tuonnin osuus Brasilian markkinoista vuonna 1995 oli 11 prosenttia. Tästä tuonnista aiheutunut kilpailu sekä brasilialaisten tuottajien keskinäinen kilpailu johti hintojen alenemiseen 11 prosentilla vuosina 1992–1994. Tässä yhteydessä on huomattava, että brasilialaisten tuottajien kotimaan myyntimäärä oli edustava suhteessa Kiinan vientiin yhteisöön. Kun lopuksi ilmeni, että kuusi muuta yritystä (kahden edellä mainitun tuottajan lisäksi) oli saanut luvan glyfosaatin myyntiin Brasilian markkinoilla, väite vapaata kilpailua rajoittavasta rekisteröintijärjestelmästä osoittautui liioitteluksi,
- (19) Tarkasteltaessa Kiinan ja Brasilian tuotantomenetelmien erilaisuutta ja Brasilian heikompaan raaka-aineomavaraisuutta koskevia väitteitä on otettava huomioon, että sekä Kiinan että Brasilian käyttämät raaka-aineet ovat maailmanmarkkinoilla vapaasti saatavilla olevia aminohappoja, jotka ovat ominaisuuksiltaan samanlaisia ja joista jalostetaan samaa kemiallista tuotetta, glyfosaattia, aivan samanlaisilla reaktioilla. Lisäksi eräät kiinalaiset

tuottajat ovat äskettäin siirtyneet käyttämään brasilialaisten käyttämää kemiallista prosessia aineen valmistuksessa, mikä on eduksi Kiinan normaaliarvon määrittämistä ajatellen, koska tämä uusi menetelmä on huomattavasti edellistä kannattavampi.

- (20) Lisäksi on väitetty, että tuotantokustannukset olisivat Brasiliassa kohtuuttoman korkeat inflaation vuoksi. Inflaatio asettui kuitenkin kohtuulliselle tasolle tutkimusajanjakson aikana Brasilian hallituksen täytäntöönpaneman säätelysuunnitelman ansiosta, ja tähän asiaan kiinnitettiin erityisesti huomiota normaaliarvon laskemisessa, jotta vääristymiltä välttyttäisiin.
- (21) Brasilian sijasta eräät viejät ehdottivat vertailumaiksi Argentiinaa, Australiaa, Intiaa, Malesiaa ja Taiwania. Yksikään viejistä ei kuitenkaan kyennyt esittämään mitään päteviä perusteita sille, miksi nämä maat soveltuisivat vertailumaaksi Brasiliata paremmin. Eräät tuojat esittivät jopa ristiriitaisia tietoja, joiden perusteella päätettiin, että ehdotetut vaihtoehtoiset maat sopivat Brasiliata huonommin vertailumaaksi.
- (22) Edellä mainittujen syiden vuoksi päätettiin Brasilian sopivan vertailumaaksi parhaiten. Komissio toteutti tarvittavat toimenpiteet ja käynnisti yhteistyön kahden brasilialaisen tuottajan, Mobrasin (joka on etuyhteydessä yhteen valituksentekijöistä) ja Nortoxin, kanssa.

2. Normaaliarvo

- (23) Normaaliarvo laskettiin kahden Brasiliassa tuotetun ja myydyin glyfosaattimuodon eli glyfosaattihapon ja formuloidun glyfosaatin osalta. Normaaliarvo laskettiin pääasiassa Mobras-tuotantoyhtiön ja mahdollisuuksien mukaan, tutkimuksessa osittain yhteistyössä toimineen Nortox-yhtiön antamien tietojen perusteella. Saatujen tietojen perusteella Nortox-yhtiön tuotantokustannukset vaikuttivat olevan yhtä korkeat tai jopa korkeammat kuin Mobras-yhtiön. Lisäksi Mobrasin ja yhden valituksentekijän välinen etuyhteys tutkittiin huolellisesti sen varmistamiseksi, että tämä yhteys ei ollut vaikuttanut kyseisen yhtiön tuotantokustannuksiin tai myyntihintoihin.
- (24) Formuloidun glyfosaatin osalta komission yksiköt totesivat, että Brasiliassa myydyin glyfosaatin määrä oli edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja että koko kotimaan myynti oli tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Normaali-

liarvo laskettiin tämän vuoksi formuloidun glyfosaatin kotimaan myynnissä maksettujen painotettujen keskimääraisten hintojen perusteella.

- (25) Glyfosaattihapon osalta komissio totesi, että kotimaan myynti oli edustavaa, mutta ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tämän vuoksi normaaliarvo laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti valmistuskustannusten perusteella lisäämällä niihin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.
- (26) Normaaliarvon määrittämiseksi glyfosaattihapon valmistuskustannukset lisättiin Mobras-yhtiön yhteenlaskettuihin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin perustuviin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, lukuun ottamatta tiettyjä kustannuksia, jotka eivät olleet peräisin glyfosaattihapon myynnistä. Mobrasiin etuyhteydessä olevan, Yhdysvalloissa sijaitsevan yrityksen tuotantokustannuksia ei Mobrasin vaatimuksista huolimatta otettu huomioon todisteiden puuttumisen vuoksi. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti — ja koska luotettavaa tietoa samankaltaisten tuotteiden muilta tuottajilta tai samalla alalla toimivilta tuottajilta ei ollut saatavilla — 5 prosentin voittomarginaalin ei katsottu ylittävän Brasiliassa toimivien tuottajien samaan luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnistä yleensä saavuttamaa voittoa. Glyfosaattihappo on hyödyke, jota periaatteessa myydään irtotavarana jälleenmyyjille ja jonka hintaan sisällytetään ylimääräiset formulointikustannukset ennen kuin hyödyke myydään markkinoiden loppukäyttäjille.

3. Vientihinta

- (27) Tutkimukseen osallistui viisi kiinalaista viejää.

Neljä yritystä (Asia Pacific Agricultural Chemical (Group) Co., Citic Trading Co. Ltd, Shanghai Chemicals Import & Export Corporation ja Sinochem International Chemicals Co. Ltd) vastaa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevasta viennistä ja viides yritys (Quickett Co. Ltd) toimii Hongkongissa. Tutkimusajanjakson aikana viiden edellä mainitun yrityksen vienti muodosti pääosan Kiinasta peräisin olevan glyfosaatin kokonaisviennistä.

- (28) Koska kaikki tutkimukseen osallistuneet viejät suuntasivat vientinsä suoraan yhteisön riippumattomille tuojille, vientihinnat määritettiin näiden riippumattomien tuojien tosiasiallisesti maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella (perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti).

4. Vertailu

- (29) Perusasetuksen 2 artiklan 10 ja 11 kohdan mukaisesti normaaliarvon painotettua tuotetyyppikohdasta keskiarvoa verrattiin viennin hintojen painotettuun keskiarvoon samassa kaupan portaassa ja FOB Kiinan rajalla / FOB Brasilian rajalla -tasolla.
- (30) Koska suuri osa viennistä oli glyfosaattihappoa ja formuloituja tuotetyyppejä ja koska jäljelle jäänyttä tuotetyyppeä (glyfosaattisuolaa) ei tuoteta Brasiliassa ja sen vienti Kiinan kansantasavallasta on vähäistä, polkumyyntiä koskevat laskelmat tehtiin kahden ensiksi mainitun tuotteen perusteella.
- (31) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin oikaisujen muodossa asianmukaisesti huomioon hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut erot. Nämä oikaisut koskivat kuljetus-, vakuutus-, käsittely- ja liittämissä kustannuksia, luotokustannuksia ja palkkioita perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

5. Polkumyyntimarginaalit

- (32) Neljä kiinalaista viejää pyysi yksilöllistä kohtelua. Nämä yritykset eivät kuitenkaan täyttäneet tarvittavia vaatimuksia, erityisesti koska näiden kiinalaisten viejien osake-enemmistö ei ollut todellisten yksityisyriytysten omistuksessa. Tämän vuoksi oli katsottava, että nämä yritykset eivät olleet valtiosta riippumattomia, eikä yksilöllistä kohtelua näin ollen voitu myöntää.
- (33) Kaikkien tutkimukseen osallistuneiden viejien osalta vertailu osoitti, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa tapahtuu polkumyyntiä ja että polkumyyntimarginaali on sama kuin se määrä, jolla normaaliarvo ylitti yhteisöön suuntautuneen viennin hinnat.
- (34) Koska yhteenkään yritykseen ei sovellettu yksilöllistä kohtelua ja koska viejät toimivat laajalti yhteistyössä, Kiinan kansantasavallalle määritettiin yksi ainut polkumyyntimarginaali, joka oli kyseisten viiden yrityksen marginaalien painotettu keskiarvo. Keskimääräinen painotettu polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hinnasta on 38,2 prosenttia.

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

- (35) Valitusta tukeneet yhteisön tuottajat edustivat pääosaa kyseisten tuotteiden tuotannosta yhteisössä.

Näihin yrityksiin (Monsanto SA/NV ja Cheminova Agro A/S) viitataan jäljempänä ilmaisulla "yhteisön tuotannonala".

On huomattava, että yhteisössä on kaksi muuta tämän alan tuottajaa, joista toinen on merkittävä kemianteollisuuden yhtymä, joka aloitti tuotantonsa tutkimusajanjakson päätyttyä. Nämä kaksi tuottajaa ilmaisivat tukensa valitukselle tutkimuksen kestäessä, ja niiden esitykset otettiin huomioon yhteisön etua arvioitaessa.

E. VAHINKO

1. Vahinkoa koskevien tietojen kerääminen: menetelmät ja lähteet

- (36) Aiheutuneen vahingon määrittämiseksi komission yksiköt tarkastelivat vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson (syyskuu 1994 – elokuu 1995) välistä ajanjaksoa koskevia tietoja. Tutkimuksen maantieteellisenä kohdealueena olivat Euroopan yhteisön viistoista jäsenvaltiota.
- (37) Koska toinen valituksen tehneistä kahdesta tuottajasta aloitti toimintansa vain hieman ennen tutkimusajanjakson alkua ja koska tutkimusajanjaksoa edeltävät tiedot näin ollen liittyivät pelkästään toiseen yritykseen, jotkin vahinkomuuttujat on indeksoitu jälkimmäisen yrityksen toimittamien tietojen luottamuksellisen käsittelyn varmistamiseksi.

2. Kulutus yhteisön markkinoilla

- (38) Yhteisön markkinoiden todellisen kokonaiskulutuksen laskemiseksi komissio laski yhteen yhteisön tuottajien myynnin ja yhteisöön suuntautuvan tuonnin määrät (Eurostatin tilasto).
- (39) Tämän perusteella kävi ilmi, että yhteisön kulutus kasvoi 129 prosentilla vuodesta 1991 tutkimusajanjakson loppuun. Tämä kulutuksen kasvu voidaan selittää osittain sillä, että toisen valituksen tehneen yrityksen omistuksessa olleen, glyfosaatin myyntiä yhteisössä koskevan patentin voimassaolo päättyi. Patentin voimassaolo päättyi vuonna 1991, minkä jälkeen samankaltaisia tuotteita alkoi tulla markkinoille lisää, mikä puolestaan lisäsi aiempaa edullisempien tuotteiden tarjontaa. Tämän lisäksi käsitys glyfosaatista korkealaatuisena, maanviljelijöiden suosimana rikkakasvien torjunta-aineena myötävaikuttanut glyfosaatin kokonaiskulutuksen lisääntymiseen entisestään.

3. Viennin määrä ja markkinaosuus

- (40) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien glyfosaattituotteiden polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kokonaismäärä on kasvanut tasaisesti ja merkittävästi vuoden 1991 48 tonnista 1 397 tonniin tutkimusajanjakson päättyessä. Kiinasta tuodaan glyfosaatin kolmea päämuotoa, ja eräissä jäsenvaltioissa sitä myydään enemmän kuin toisissa.
- (41) Kiinasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuudessa on vastaavasti havaittavissa kasvava suuntaus: 1 prosentti vuonna 1991 ja 1992, 4 prosenttia vuonna 1993, 8 prosenttia vuonna 1994 ja 11 prosenttia tutkimusajanjakson aikana, eli kasvu on ollut erityisen nopeaa vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson välillä. Kiinasta peräisin olevan glyfosaatin tuonti muodosti yli 75 prosenttia kaikesta yhteisön tutkimusajanjakson aikana suuntautuneesta glyfosaatin tuonnista.

4. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat ja alihinnoittelu

- (42) Tutkimusajanjakson aikana tapahtuneen alihinnoittelun arvioimiseksi komissio vertaili yhteisön tuotannonalan hintoja vastaaviin Kiinasta peräisin olevan glyfosaatin hintoihin niissä jäsenvaltioissa, joissa merkittävin osa tuotteesta oli myyty. Hinta-vertailu kohdistettiin tämän jälkeen formuloituihin tuotteisiin, joiden todettiin muodostavan pääosan yhteisön tuotannonalan ja tuotua perustuotetta käyttävien riippumattomien formuloijien myyntistä.
- (43) Koska markkinoilla on suuri valikoima glyfosaattipitoisuudeltaan erilaisia tuotteita ja koska jotkin tuotteet sisältävät eräänlaista myrkytöntä pinta-aktiivista ainetta (alkyyli-polyoksaalkyyli-ammoniumkvaattia), joka lisää niiden tehokkuutta, glyfosaattituotteiden hinnat saattavat vaihdella huomattavasti. Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi komissio valitsi tarkasteltavaksi tavallisimman 3A:ksi kutsutun tuotteen, joka sisältää 360 grammaa glyfosaattia litraa kohti eikä lainkaan myrkyttämiä pinta-aktiivisia aineita.
- (44) Kiinasta tapahtuvan tuonnin osalta käytettiin tutkimukseen osallistuneiden yhteisön tuojien antamien, Kiinasta peräisin olevasta haposta valmistettuja tuotteita koskevien hintojen lisäksi yhden kiinalaisen viejän antamia, formuloitua tuotetta koskevia

hintoja. Vapaasti tehtaalla -hintojen perusteella suoritettu vertailu osoitti, että tutkimusajanjakson aikana alihinnoittelumarginaalit vaihtelivat 3:sta 18 prosenttiin; niiden painotettu keskiarvo oli 12,2 prosenttia.

- (45) Vaikka yhteisön tuotannonala ei tutkimusajanjakson aikana myynytkään edustavassa määrin glyfosaattihappoa ja vaikka hapon hinnat eivät tästä syystä ole vertailukelpoisia, voidaan todeta, että tutkimusajanjakson aikana Kiinan kansantasavallasta tuodun glyfosaattihapon hinnat yhteisön rajalla osoittautuivat yhteisön tuotannonalan valmistuskustannuksia alhaisemmiksi eli olivat tasolla, johon ei sisältynyt lainkaan myynti-, hallinto- ja yleis- tai muita kustannuksia, mikä puolestaan laski vastaavasti formuloidun tuotteen hintoja.

5. Yhteisön tuotannonalan tilanne

a) Tuotanto

- (46) Jäljempänä mainittujen vahinkotekijöiden selkeäksi arvioimiseksi olis muistettava, että vahinko määritettiin kahden valituksen tehneen tuottajan ("yhteisön tuotannonala") antamien tietojen perusteella. Toisella näistä oli hallussaan glyfosaatin patentti vuoteen 1991 asti, toinen puolestaan aloitti tuotannon vain hieman ennen tutkimusajanjakson alkua.

Jäljempänä olevia tekijöitä olisikin tarkasteltava ottamalla huomioon patentin voimassaolon päättymisen (katso johdanto-osan 38 kappale) jälkeen tapahtunut markkinoiden kasvu sekä se, että toinen tuottajista tuli markkinoille juuri ennen tutkimusajanjakson alkua.

- (47) Komissio totesi, että alan tuotanto yhteisössä kasvoi indeksilukuina ilmaistuna 100:sta vuonna 1991 293:een tutkimusajanjakson aikana. Tätä tuotannon lisääntymistä tarkasteltaessa olisi otettava huomioon markkinoiden kasvu sekä uuden glyfosaatin tuottajan tulo markkinoille vuonna 1994.

b) Tuotantokyky

- (48) Markkinoiden kasvaessa yhteisön tuotannonalan tuotantokyky kasvoi indeksilukuina ilmaistuna 100:sta vuonna 1991 269:ään tutkimusajanjakson aikana. Tuotantokyvyn käyttö vaihteli tarkastelujakson aikana, ja tutkimusajanjaksona sen painotettu keskiarvo oli 78 prosenttia.

c) *Myyntimäärä/Markkinaosuus*

- (49) Kyseisenä ajanjaksona yhteisön tuotannonalan myynti kasvoi indeksilukuina ilmaistuna 100:sta vuonna 1991 200:aan tutkimusajanjakson aikana. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski kuitenkin koko ajan ollen 98 prosenttia vuonna 1991, 96 prosenttia vuonna 1992, 92 prosenttia vuonna 1993, 87 prosenttia vuonna 1994 ja lopulta 85 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.
- (50) Yhteisön tuotannonalan tuottaman formuloidun glyfosaatin hinta laski 33 prosenttia vuoden 1991 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön koko alueella. On huomattava, että niillä markkinoilla, joilla Kiinasta peräisin olevia tuotteita myytiin eniten, hintojen lasku oli tätäkin suurempaa ja saavutti joissakin tapauksissa 49 prosentin tason kyseisen ajanjakson aikana.

d) *Kannattavuus*

- (51) Kannattavuudesta voidaan todeta, että toinen tuottaja kärsi merkittäviä taloudellisia tappioita. Toisen tuottajan kannattavuus oli heikentynyt jatkuvasti tarkastelujakson aikana, lähes 13 prosentista vuonna 1991 lähes 2 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että kyseinen tuote edustaa huipputeknologiaa ja vaatii siksi huomattavia tutkimus- ja kehittämisinvestointeja sekä jatkuvaa ajanmukaistamista ympäristö- ja rekisteröintivaatimusten huomioon ottamiseksi. Lisäksi suoritettiin laskelma tämän yrityksen kannattavuudesta niillä markkinoilla, joilla Kiinasta peräisin olevat tuotteet olivat määräävässä asemassa. Laskelma osoitti, että glyfosaatin myynti joillakin näistä markkinoista aiheutti asianomaiselle yritykselle huomattavia tappioita.
- (52) Tätä havaintoa tukee johdanto-osan 41–44 kappaleeseen sisältyvä tuontihintoja koskeva selvitys, jossa tuontihintojen todetaan olevan tuottajien valmistuskustannuksia alhaisempia. On ilmeistä, että tilanteesta aiheutuu yhteisön tuotannonalalle huomattavia taloudellisia paineita.

e) *Työllisyys*

- (53) Kyseisen tuotannonalan työllisyys parani hieman tarkastelujakson aikana (kasvua oli 4 prosenttia). Tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonala työllisti 814 henkeä.

f) *Vahinkoa koskevat päätelmät*

- (54) Tarkastelujakson aikana yhteisön tuotannonalan tuotantokyky, tuotanto ja myynti kasvoi markkinoiden laajetessa. Markkinaosuus kuitenkin pieneni

ja yhteisön tuotannonalan hinnat sekä sen saama voitto vähenivät huomattavasti.

- (55) Kannattavuus laski ja painui tutkimusajanjakson aikana alhaiselle tasolle siten, että toiminta oli jopa tappiollista niillä markkinoilla, joihin Kiinasta peräisin olevien tuotteiden synnyttämä kilpailu vaikutti eniten. On huomattava, että kahden valituksen tehneen yrityksen osalta todetut vahinkoteijät vaihtelivat, koska toinen yritys oli menettämässä merkittävän osan markkinaosuudestaan (ositain patentin menettämisen vuoksi), kun taas toinen markkinoille äskettäin tullut yritys kasvatti markkinaosuuttaan. Kummankin yrityksen tulos näytti kuitenkin muodostuvan kestävämmäksi. Edellä mainitun perusteella yhteisön tuotannonalan todettiin kärsineen merkittävää vahinkoa tarkastelujakson aikana.

F. SYYT

1. *Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset*

- (56) Tutkimuksessa ilmeni, että polkumyynti on vaikuttanut yhteisön tuotannonalaan haitallisesti. Tässä yhteydessä on huomattava, että vaikka markkinaosuuden heikkeneminen, hintojen lasku ja voittojen väheneminen tarkastelujakson aikana toisen valituksen tehneen yrityksen tapauksessa voikin jossain määrin johtua patentin päättymisestä (tämäntaaisia muutoksia on aina odotettavissa patentin voimassaolon päättymisen jälkeen), polkumyynnillä tapahtuva tuonti on kuitenkin selvästi ja merkittävästi pahentanut tätä kielteistä suuntausta. Tämä päätelmä perustuu erityisesti Kiinasta peräisin olevien happotuotteiden alhaiseen hintatasoon, joka osoittautui kummankin happoa tuottavan yhteisön tuottajan valmistuskustannuksia alhaisemmaksi ja josta aiheutuu jatkuvaa formuloidun tuotteen hintoja yhteisössä laskevaa painetta.

Kiinasta peräisin olevan hapon erittäin alhaisten hintojen vuoksi patentin haltijan liiketoiminnan kannattavuus osoittautui keskimääräisesti heikoksi ja toiminta erällä Kiinasta peräisin olevien glyfosaattituotteiden hallitsemilla markkinoilla muodostui tappiolliseksi.

- (57) Toinen valituksen tehneistä yrityksistä, joka teki merkittäviä investointeja päästäkseen glyfosaattimarkkinoille patentin voimassaolon päättymisen jälkeen, ei Kiinasta peräisin olevien tuotteiden aiheuttaman hintapaineen vuoksi ole saavuttanut sellaista myyntimäärää, vastaavaa laskua yksikkökustannuksissa ja hintoja, jotka olisivat johtaneet sen ennakoimiin voittoihin glyfosaatin myynnissä.

2. Muiden tekijöiden vaikutukset

Tuonti muista kolmansista maista

- (58) Tuonti muista kolmansista maista todettiin vähäiseksi, ja tämän vuoksi sillä ei ole merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

3. Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

- (59) Vaikka muillakin tekijöillä polkumyynnin lisäksi, esimerkiksi patentin voimassaolon päättymisellä, on saattanut olla haitallisia vaikutuksia yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, tämä ei kuitenkaan vähennä sen seikan merkitystä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan glyfosaatin tuonti on jo yksistäänkin aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.
- (60) Tämä päätelmä perustuu erityisesti Kiinasta peräisin olevien tuotteiden yhteisön markkinoilla aiheuttamaan huomattavaan hintapaineeseen, joka on johtanut Kiinasta peräisin olevien tuotteiden markkinaosuuden kasvamiseen ja yhteisön glyfosaatin tuottajien markkinaosuuden pienenemiseen ja myyntitappioihin.

seen yhteisössä, mikä puolestaan aiheuttaisi investointitappioita ja työllisyyden heikkenemistä.

- (63) On huomattava, että tutkimusajanjakson aikana yhteisössä oli kolme glyfosaattihapon tuottajaa (joista yksi ei tukenut valitusta). Tämän jälkeen eräs merkittävä kemianyhtymä on käynnistänyt glyfosaattihapon tuotannon yhteisössä. Tämä yhtymä on tehnyt merkittäviä investointeja tuotantotiloihin ja suunnittelee tuottavansa merkittävät määrät glyfosaattia, mikä myötävaikuttaa tulevaisuudessa kilpailun lisääntymiseen yhteisössä ja edistää työllisyyttä merkittävällä tavalla. Polkumyynnillä tapahtuva tuonti kuitenkin vaarantaa tämän yrityksen elinkelpoisuuden.

- (64) Tässä yhteydessä komissio totesi, että tämän uuden tuottajan ennusteet erityisesti hintojen kehityksen osalta ovat osoittautuneet virheellisiksi. Näissä ennusteissa oli otettu huomioon Kiinasta peräisin olevien tuotteiden aiheuttama kilpailu, mutta kyseisen tuonnin hinnat laskivat huomattavasti ennakoitua nopeammin.

Tämän vuoksi tarvitaan sellaisia toimenpiteitä, jotka varmistavat uusien yhteisön tuottajien toiminnan jatkumisen glyfosaattimarkkinoilla ja turvaavat samalla tuotantoa jo harjoittavien tuottajien elinkelpoisuuden.

G. YHTEISÖN ETU

1. Yleiset näkökohdat

- (61) Perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan nojalla komissio tutki kaikkien sille toimitettujen todisteiden perusteella yhteisön edun arviointiin liittyvät näkökohdat ja erityisesti toimenpiteiden todennäköiset vaikutukset kaikkiin niihin osapuoliin, joita menettely koskee. Tämän tutkimuksen osalta on todettava, etteivät tuotteen kuluttajina olevat maanviljelijät toimittaneet minkäänlaista lausuntoa, kun taas eräät tuottajat esittivät yhteisen lausunnon.

2. Vaikutus yhteisön tuotannonalalle

- (62) Yhteisön tuotannonalan osalta katsotaan, että jos polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin yhteisön tuotannonalalle aiheuttaman paineen annetaan jatkua, on todennäköistä, että tutkimusajanjakson aikana syntyneet taloudelliset tappiot laajenevat ja voivat edelleen heikentää tuotannonalan tilaa. Tämä voisi johtaa glyfosaattihapon tuotannon vähenemiseen yhteisössä, mikä puolestaan aiheuttaisi investointitappioita ja työllisyyden heikkenemistä.

3. Vaikutukset tuojiin/formuloijiin ja kuluttajiin

- (65) Koska suurin osa yhteisöön tuoduista Kiinan kansantasavallasta peräisin olevista glyfosaattituotteista on hapon tai suolan muodossa ja jälleenmyydään sen vuoksi formuloituna, menettely koskee myös formulointiteollisuutta.

- (66) Kolme tuojaa/formuloijaa teki yhteistyötä komission kanssa. Ne esittivät lausunnon, jossa ilmaisivat kielteisen kantansa toimenpiteisiin, koska pääraaka-aineen hintojen nousu kaventaisi niiden voittomarginaalia. Koska suurin osa tuojista/formuloijista kuitenkin toimii myös muiden tuotteiden kuin glyfosaatin parissa, komissio katsoo, että vaikka toimenpiteet aiheuttavatkin hintojen nousua, niiden vaikutus näiden yritysten koko toimintaan jää vähäiseksi.

- (67) Lisäksi tuojien/formuloijien ei pitäisi saada hyötyä polkumyynnistä, koska tämä synnyttää epätasapainoa suhteessa kilpailijoihin eli yhteisön glyfosaattiteollisuuteen.

- (68) Tuotteen kuluttajia ovat maanviljelijät. Rikkakasvien torjunta-aineiden hintojen vähäinen kasvu vähentäisi alan kannattavuutta tuskin lainkaan, koska tämän aineen merkitys viljanviljelyn kokonaiskustannuksissa on vähäinen ja saatavilla on joka tapauksessa sekä muualta kuin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tuotteita että muita samaan tarkoitukseen sopivia tuotteita.

- (69) Edellä mainittujen syiden vuoksi komissio katsoo, että yhteisön tuotannonalalle toimenpiteiden käyttöönoton ottamisesta koituva hyöty olisi selvästi suurempi kuin siitä asianomaisille formuloijille ja kuluttajille mahdollisesti aiheutuvat vähäiset kielteiset vaikutukset.

4. Kilpailu yhteisössä

- (70) Komissio tutki kilpailua yhteisössä huolellisesti. Tutkimuksesta ilmenee, että vuoteen 1991 asti patentin haltijalle oli yhteisössä lähes 100 prosentin markkinaosuus. Kun kaksi uutta tuottajaa päätti tulla glyfosaattimarkkinoille, niiden tavoitteena oli saavuttaa tietty markkinaosuus, joka oli tämän vuoksi otettava patenttia hallinneelta yritykseltä. Ennusteita laatiessaan nämä uudet tulokkaat ottivat huomioon Kiinasta peräisin olevien tuotteiden tuonnin kasvun, mutta eivät ennakoineet kiinalaisten hinnoissa tapahtuvaa jyrkkää laskua ja siihen liittyvää tuonnin määrän jyrkkää lisäystä. Vaikka nämä yritykset tällä hetkellä vastaavat huomattavasti osuudesta yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteettia, ne ovat edellä mainittujen seikkojen vuoksi ilmoittaneet tarkastelevansa uudelleen investointiensa ennakoitua tuottoa ja niiden on epäilemättä myös harkittava uudelleen tulevaisuuttaan näillä kasvavilla markkinoilla. Tämän vuoksi toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen johtaisi siihen, että näiden uusien tulokkaiden äskettäin tekemät merkittävät investoinnit osoittautuisivat kannattamattomiksi ja niiden olisi vetäydyttävä glyfosaattimarkkinoilta, mikä puolestaan vaikuttaisi erittäin haitallisesti työllisyyteen sekä yleiseen kilpailutilanteeseen.

- (71) Lisäksi on todennäköistä, että toimenpiteiden toteuttamatta jättämisen vuoksi kilpailu yhteisössä rajoittuisi patenttia hallinneen yrityksen ja Kiinasta peräisin olevien tuotteiden väliseksi, mikäli patenttia hallinnut yritys kykenisi kilpailemaan Kiinasta peräisin olevan tuonnin erittäin alhaisten hintojen kanssa. Tämä ei selvästikään olisi yhteisön edun mukaista erityisesti siksi, että uudet tulokkaat varmistaisivat kilpailun säilymisen yhteisön mark-

kinoilla, koska mukana olisi useampia toimijoita. Näin yhteisön kuluttajien käytettävissä olisi enemmän luotettavia tavarantoimittajia kuin siinä tapauksessa, että Kiinasta peräisin olevat tuotteet olisivat patenttia hallinneen yrityksen tuotteiden ainoa vaihtoehto.

5. Yhteisön etua koskeva päätelmä

- (72) Kun otetaan huomioon Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuotteiden tuonnin nopea, erityisesti vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson aikana tapahtunut kasvu sekä viejien käyttäytyminen yhteisön markkinoilla, toisin sanoen niiden jatkuva ja selvä alihinnoittelu ja markkinaosuuden kasvattaminen tämän avulla, on todennäköistä, että ilman toimenpiteitä tämä suuntaus jatkuu ja tuottaa entistä suurempaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

- (73) Komissio katsoo, että yhteisön tuotannonalan heikkeneminen entisestään ei olisi yhteisön edun mukaista, koska tämä todennäköisesti johtaisi huomattaviin investointitappioihin etenkin uusien tulokkaiden osalta. Tästä olisi seurauksena yhteisön tuottajien lukumäärän väheneminen ja tätä kautta työllisyyden heikkeneminen. Toimenpiteet sitä vastoin varmistaisivat kilpailevien yritysten säilymisen näillä uusilla kasvavilla markkinoilla tai saataisivat jopa lisätä toimijoiden määrää.

- (74) Kaikkien edellä mainittujen tekijöiden perusteella todetaan, että päteviä perusteluja toimenpiteiden toteuttamatta jättämiselle ei ole. Siksi on yhteisön edun mukaista ottaa käyttöön väliaikaiset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan glyfosaatin tuonnissa.

H. VÄLIAIKAINEN TULLI

- (75) Todettuaan, että kyseinen polkumyynnillä tapahtuva tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle ja että on yhteisön edun mukaista ryhtyä toimenpiteisiin, komissio katsoo, että toteutettavien toimenpiteiden avulla olisi voitava poistaa tämän tuonnin aiheuttama vahinko todettuja polkumyynnimarginaaleja ylittämättä.

- (76) Vahingon poistaminen edellyttää sitä, että tuotannonalalle luodaan toimintaympäristö, jossa hintoja on mahdollista korottaa ja kannattavuutta parantaa. Tämän aikaansaamiseksi Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuontituotteiden hintaa olisi vastavasti korotettava.

(77) Tullin vahvistamisessa käytettiin viitetuotteena glyfosaattihappoa, koska sitä käytetään kaikkien Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ja yhteisössä tuotettujen glyfosaattituotteiden perusraaka-aineena. Hapon osuus vastaavan formuloidun tuotemäärän valmistuskustannuksista on 76 prosenttia. Tämän vuoksi katsotaan, että happoon perustuvaa tullia voidaan käyttää kaikkien Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien eri glyfosaattituotteiden tullina. Lisäksi happomuotoinen glyfosaatti edusti 67:ää prosenttia kaikesta tutkimusajanjakson aikana Kiinan kansantasavallasta tuodusta glyfosaatista.

(78) Tarvittavan hintojen korotuksen laskemiseksi komissio katsoi, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintoja oli verrattava yhteisön tuotannonalan glyfosaattihapon tuotantokustannuksiin ja tähän oli lisättävä kohtuullinen voitto. Yhdysvalloissa sijaitsevan, etuyhteydessä olevan yrityksen kustannuksia, jotka toinen valituksen tekijöistä esitti osana hapon tuotantokustannuksia, ei otettu huomioon, koska näiden lukujen yhteyttä hapon tuotantoon yhteisössä ei voitu todisteiden puuttuessa osoittaa. Vaikka yleiseksi formuloidun tuotteen kannattavuustasoksi esitettiin noin 15:tä prosenttia, komissio katsoi, että enintään 5 prosentin voittomarginaali olisi kohtuullinen, koska glyfosaatti on hyödyke, jota periaatteessa myydään irtotavarana jälleenmyyjille ja jonka hintaan sisällytetään ylimääräiset formulointikustannukset ennen kuin hyödyke myydään markkinoiden loppukäyttäjille.

(79) Näillä perusteilla kyseisen tuotetyypin CIF yhteisön rajalla tullaamattomana -tason vientihintojen painotettua keskiarvoa, jossa oli otettu huomioon tuonnin jälkeiset kustannukset sekä voitto, verrattiin yhteisön tuottajien tuotantokustannusten painotettuun keskiarvoon, johon oli lisätty 5 prosentin suuruinen voittomarginaali.

Tässä vertailussa vahinkomarginaaliksi tuli 21,1 prosenttia.

(80) Koska vahinkomarginaali on todettua polkumyymäimarginaalia alaisempi, väliaikaisten polkumyymäitullien olisi perustuttava tähän alaisempaan tasoon perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Edellä olevan perusteella Kiinan kansantasavallasta peräisin olevalle glyfosaatille määrätään 21,1 prosentin suuruinen väliaikainen polkumyymäitulli.

I. LOPPUSÄÄNNÖKSET

(81) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa osapuolet, joita asian tiedetään koskevan, voivat esittää näkemyksensä ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt päätelmät ovat väliaikaisia, ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen komission mahdollisesti ehdottamasta lopullisesta tullista päätettäessä.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyymäitulli CN-koodeihin ex 2931 00 80 (Taric-koodi 2931 00 80*80) ja ex 3808 30 27 (Taric-koodi 3808 30 27*10) kuuluvan, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan glyfosaatin tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyymäitulli on 21,1 prosenttia.

3. Ellei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja ja muita tullikäytäntöjä koskevia säännöksiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat asetuksen (EY) N:o 384/96 20 ja 21 artiklan mukaisesti esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää komissiolta saada tulla kuulluiksi yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

3 artikla

Jollei asetuksen (EY) N:o 384/96 7, 9, 10 ja 14 artiklasta muuta johdu, tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan, ellei komissio pidennä sen voimassaoloaikaa tai ellei neuvosto päättää lopullisista toimenpiteistä ennen tämän ajanjakson päättymistä.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1732/97,

annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,

väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön otosta Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan, ja

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että

A. MENETTELY

- (1) Komissio ilmoitti joulukuussa 1996 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella⁽³⁾ Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, jäljempänä 'Korea', ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta ja pani vireille asiaa koskevan tutkimuksen.

Tammikuussa 1997 komissio ilmoitti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella⁽⁴⁾ kyseisen menettelyn laajentamisesta koskemaan Thaimaasta peräisin olevaa tuontia.

- (2) Menettely aloitettiin ja sitä laajennettiin myöhemmin kahden valituksen perusteella, jotka oli jättänyt pääosaa yhteisön ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden tuotannosta edustavien tuottajien puolesta European Industrial Fasteners Institute (EIFI). Valituksissa esitetyt todisteet kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäviksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.
- (3) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti niille tuottajille/viejille ja tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämaiden viranomaisille ja valituksen tekijöille; asianomaisille osapuolille

annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.

- (4) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja sai vastaukset valituksen tehneiltä yhteisön tuottajilta, neljältä intialaiselta yritykseltä, kahdelta malesialaiselta yritykseltä, yhdeltä korealaiselta yritykseltä, seitsemältä taiwanilaiselta yritykseltä, kolmelta thaimaalaiselta yritykseltä, kuudelta kiinalaiselta yritykseltä, yhdeltä hongkongilaiselta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tuotteita vievältä yritykseltä, yhdeltä brasilialaiselta yritykseltä (Brasilian suunniteltiin alussa vertailumaaksi) ja yhdeltä malesialaiseen yritykseen etuyhteydessä olevalta yhteisön tuojalta. Komissio sai lisäksi täydelliset vastaukset kahdelta riippumattomalta yhteisön tuojalta.
- (5) Komissio tarkisti kaikki alustavan tutkimuksensa kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot ja suoritti tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloissa:

Yhteisön tuottajat

- Bulnava srl, Milano (Italia)
- Inox Viti snc di Cattinori Enrico e Bruno, Grumello Del Monte (Italia)
- Tevi srl (Trafilerie e Viterie Italiane srl), Ponte Dell'Olio (Italia)
- Tornillería del Besos SA (Torbesa), Barcelona (Espanja)
- Ugivis SA, Belley (Ranska)

Viejäm maiden tuottajat/viejät ja niihin etuyhteydessä olevat yritykset

Intia

- Audler Fasteners, Vasai
- Lakshmi Precision Screws Ltd, Rohtak
- Kundan Industries Ltd, Vasai
- Tata Exports Ltd, Bombay

Malesia

- Tigges Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh
- Tong Heer Fasteners Co., Sdn. Bhd., Penang

Korea

- Daegil Trading Co. Ltd, Soul

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 317, 6.12.1996, s. 1

⁽³⁾ EYVL C 369, 7.12.1996, s. 3

⁽⁴⁾ EYVL C 25, 25.1.1997, s. 9

Taiwan

- Arrow Fastener Co. Ltd, Taipei
- CLC Industrial Co Ltd, Tainan
- Min Hwei Enterprise Co., Kaohsiung
- Rodex Fasteners Corp., Chung Li
- Sen Chang Industrial Co., Ltd, Tao Yuen
- Taiwan Shan Yin Intern. Co Ltd, Kaohsiung
- Tong Hwei Enterprise Co., Ltd, Kaohsiung
- Tong Jou Enterprise Co., Ltd, Kaohsiung

Thaimaa

- Dura Fastener Co., Ltd, Samutprakarn
- A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd, Ayutthaya
- Thailock Fastener Co., Ltd, Chon Buri

Hong Kong (Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tuotteita vievät yritykset)

- Power Van Industrial Co. Ltd
- Tung Wah Metal Manufactory (etuyhteydessä yhteen Kiinan kansantasavallassa toimivaan yritykseen)

Brasilia (jota suunnitellaan alussa vertailumaaksi)

- Industrias Micheletto, Canoas

Yhteisössä toimiva etuyhteydessä oleva tuoja

- Tigges GmbH & Co. KG, Wuppertal (Saksa)

Yhteisössä toimiva riippumaton tuoja

- Acton SA, La Grand-Croix, Ranska

- (6) Polkumyöntutkimus tehtiin 1 päivän tammikuuta 1996 ja 30 päivän marraskuuta 1996 välisenä aikana, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskeva tarkastelu koski vuoden 1992 ja 30 päivän marraskuuta 1996 välistä ajanjaksoa.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (7) Tarkastelun kohteena olevan tuotteen muodostavat ruostumattomasta teräksestä valmistetut kiinnikkeet, jäljempänä 'teräskiinnikkeet', eli ruostumattomasta terästä olevat pultit, mutterit ja ruuvit, joita käytetään kahden tai useamman rakenneosan mekaaniseen yhdistämiseen. Nämä tuotteet kuuluvat CN-koodeihin 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 ja 7318 16 30.

Ruuvit ovat kiinnikkeitä, joiden varressa on ulkokierre. Niitä voidaan käyttää joko yksinään ilman muita osia puuhun (puuruuvit) tai metallilevyihin (itsekierteitettävät ruuvit) kiinnitettäessä tai niistä voidaan mutterit ja aluslaattoihin yhdistämällä muodostaa pulti. Ruuvien kantaosan muoto (esim. kupu-, kolio-, laaka- tai kuusiokanta), varren pituus

ja läpimitta vaihtelee. Varsi voi olla kokonaan tai osittain kierteitetty.

Teräskiinnikkeitä käytetään useilla aloilla ja useissa sellaisissa loppusovelluksissa, joissa tuotelta edellytetään kestävyyttä sekä ilmastollisen että kemiallisen korroosion suhteen ja joissa myös hygienian on oleellinen tekijä; näitä käyttötarkoituksia ovat muun muassa elintarvikkeiden jalostuksessa ja varastoinnissa käytettävät välineet ja laitteet, kemiantehtaot, lääketieteellisten välineiden ja laitteiden valmistus, julkisen valaistuksen laitteet ja laivanrakennus.

- (8) Teräskiinnikkeitä on useita eri tyyppisiä, joista kullakin on omat erityiset fyysiset ja tekniset ominaisuutensa ja joiden valmistuksessa käytetyn ruostumattoman teräksen laatu vaihtelee. Kaikki ne tarkasteltavana olevat tuotteet, jotka voidaan laajasti ottaen määritellä kiinnikkeiksi, ovat kuitenkin fyysisiltä perusominaisuuksiltaan samanlaisia, ja niiden käyttötarkoitukset ja jakelukanavat ovat samat. Tässä tutkimuksessa niiden katsotaan siten muodostavan yhden ainoan tuoteluokan. Tutkimuksen teknistä osaa varten tuote kuitenkin päätettiin jakaa eri "tyyppisiin", joita käytettäisiin pohjana tietojen keräämisessä ja käsittelyssä. Tätä varten otettiin käyttöön viisi arviointiperustetta⁽¹⁾. Näiden arviointiperusteiden yhdistelmät, joista jäljempänä käytetään ilmaisua "tuotevalvontanumerot", vastaavat kutakin teräskiinnikkeiden erityistyyppiä.

- (9) Tutkimuksessa kävi ilmi, että asianomaiset viejät myivät myös joitakin standardista poikkeavia teräskiinniketyyppejä. Näitä tilauksesta valmistettuja tuotteita ei ole luokiteltu mihinkään standardinimikkeistöön. Vaikka näiden tuotteiden kustannukset, hinta ja voittomarginaali ovatkin epätavallisen korkeita eivätkä siten vastaa teräskiinnikkeiden keskiarvoa, niitä pidetään kuitenkin samankaltaisina tuotteina. Polkumyynti määritettiin kuitenkin pelkästään standardin mukaisten teräskiinnikkeiden perusteella, koska niiden osuutta teräskiinnikkeiden kokonaisviennistä Euroopan yhteisöön pidettiin riittävän edustavana.

- (10) Tutkimuksen kuluessa vaadittiin, että mutterit (CN-koodi 7318 16 30) olisi jätettävä tutkimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska yhteisössä ei ollut mutterintuotantoa lainkaan. Olisi kuitenkin huomattava, että se tosiasia, että yhteisön tuotannonala ei enää valmista tiettyä tuotetyyppiä, ei sinänsä ole riittävä peruste sen määrittämiselle, olisiko kyseinen tuotetyyppi jätettävä polkumyynnin vastaisen menettelyn ulkopuolelle. Komission tutkimuksissa selvisi, että vaikka merkittävä osa yhteisössä kulutukseen tulleista muttereista oli tuontitavaraa ja tuotu nimenomaan tarkasteltavina olevista maista, muttereita tuotetaan jossain määrin myös yhteisössä, ja kyseisellä tuonnilla saataisi olla kielteinen vaikutus tähän tuotantoon.

(¹) Nämä arviointiperusteet ovat seuraavat: 1) CN-koodi, 2) käytetty raaka-aine, 3) DIN-numero eli koodi, joka tuotteella on DIN-nimikkeistössä, 4) läpimitta millimetreinä, ja 5) pituus millimetreinä.

Muttereiden tuotantomahdollisuuksiaan ylläpitäneet tuottajat lisäisivät todennäköisesti tuotantoon tai aloittaisivat sen uudelleen, jos yhteisön markkinoilla saavutettaisiin jälleen kohtuullinen hintataso. Näissä olosuhteissa komission yksiköt katsoivat, että mutterintuotannon jättäminen tutkimuksen ulkopuolelle ei olisi perusteltua.

2. Samankaltainen tuote

- (11) Komissio totesi, että Intian, Malesian, Korean, Taiwanin ja Thaimaan kotimarkkinoilla tuotetut ja myydyt teräskiinnikkeet ja asianomaisista maista yhteisöön viedyt teräskiinnikkeet sekä yhteisön tuotannonalan tuottamat ja myymät teräskiinnikkeet ovat fyysisiltä, kemiallisilta ja teknisiltä ominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan samanlaisia. Tästä syystä pääteltiin, että ne ovat asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

C. POLKUMYYNTI

1. Normaaliarvo

a) *Intia*

- (12) Neljästä yhteistyössä toimineesta intialaisesta yrityksestä kaksi tuotti ja vei tarkasteltavana olevaa tuotetta, mutta ei myynyt sitä kotimarkkinoilla tutkimusajanjakson aikana. Kolmas yhteistyössä toiminut yritys tuotti ja myi tuotetta kotimarkkinoilla ja myi sitä yhteisöön vietäväksi neljännen yrityksen kautta, joka oli vientikaupan harjoittamiseen keskittynyt yritys. Tästä syystä normaaliarvo määritettiin Intian osalta vain kolmelle tuottajalle.
- (13) Normaaliarvon määrittämiseksi komission yksiköt tarkastelivat ensin kotimaisen myynnin edustavuutta perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tässä suhteessa vahvistettiin, että ainoan kotimarkkinoilla myyntiä harjoittavan yhteistyössä toimineen tuottajan kotimaisen myynnin kokonaismäärä oli enemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön suuntautuneen myynnin määrästä.
- (14) Tämän jälkeen tutkittiin, oliko kunkin tuotetyypin kotimaanmyynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia saman tuotetyypin yhteisöön suuntautuneen viennin kokonaismäärästä.

Niiden tuotetyyppien osalta, jotka täyttivät tämän 5 prosentin ehdon, komission yksiköt arvioivat, oliko tuotetta myyty riittävässä määrin tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos tuotetyypeittäin määritetty

yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtunut myynti oli vähemmän kuin 20 prosenttia kokonaismyynnistä, normaaliarvo määritettiin kaikessa kotimaanmyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Jos tuotetyypeittäin määritettyjen tappiollisten liiketoimien määrä oli vähintään 20 prosenttia mutta enintään 90 prosenttia kokonaismyynnistä, normaaliarvo määritettiin jäljellä olevassa kannattavassa kotimaanmyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

Jos tuotetyypeittäin määritetty kotimaanmyynnin määrä oli vähemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön suuntautuneen viennin määrästä tai jos kotimaanmyynnistä enemmän kuin 90 prosenttia oli tappiollista, myyntiä kotimarkkinoilla pidettiin riittämättömänä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja se jätettiin tästä syystä huomiotta. Koska muut intialaiset tuottajat eivät harjoittaneet kotimaanmyyntiä, normaaliarvo muodostettiin näissä tapauksissa laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Normaaliarvo laskettiin kunkin tuotetyypin osalta ottamalla huomioon kaikki kyseiselle yritykselle aiheutuneet valmistuskustannukset sekä kaikki myynti-, hallinto- ja muut kustannukset, joihin oli lisätty kohtuullinen määrä voittoa. Voiton määrä vahvistettiin kyseisen tuotteen kannattavasta kotimaanmyynnistä saatujen voittojen painotetun keskiarvon perusteella.

- (15) Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät myyneet tarkasteltavana olevaa tuotetta kotimaanmarkkinoilla, ja sen yrityksen osalta, joka oli keskittynyt vientikauppaan, normaaliarvo laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti ainoan vastaavaa tuotetyypistä, jos sellainen oli löydettävissä, edustavassa määrin kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä myyvän, yhteistyössä toimineen tuottajan veloittamien vapaasti tehtaalla -hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

Jos kyseinen tuottaja ei myynyt vastaavaa tuotetyypistä lainkaan tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla tai jos tämä myynti oli riittämättömä, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan ja 6 kohdan a alakohdan mukaisesti kaikkien asianomaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle kyseisen tuotetyypin valmistamisesta aiheutuneiden kustannusten perusteella siten, että näihin kustannuksiin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa niiden tietojen perusteella, jotka oli kerätty kyseisen kotimaanmyyntiä harjoittavan intialaisen tuottajan osalta.

b) *Korea*

- (16) Ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan korealaisen tuottajan osalta todettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynti oli enemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön suuntautuneen viennin määrästä.
- (17) Tämän jälkeen tutkittiin, oliko kunkin tuotetypin kotimaanmyynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia saman tuotetypin yhteisöön suuntautuneen viennin kokonaismäärästä.

Niiden tuotetyyppien osalta, jotka täyttivät tämän 5 prosentin ehdon, komission yksiköt arvioivat, oliko tuotetta myyty riittävässä määrin tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos tuotetyyppiä määritetty yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtunut myynti oli vähemmän kuin 20 prosenttia kokonaismyynnistä, normaaliarvo määritettiin kaikessa kotimaanmyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Jos tuotetyyppiä määritettyjen tappiollisten liiketoimien määrä oli vähintään 20 prosenttia mutta enintään 90 prosenttia kokonaismyynnistä, normaaliarvo määritettiin jäljellä olevassa kannattavassa kotimaanmyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

Jos tuotetyyppiä määritetty kotimaanmyynnin määrä oli vähemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön viedystä määrästä tai jos kotimaanmyynnistä enemmän kuin 90 prosenttia oli tappiollista, tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta kotimaanmyyntiä pidettiin riittämättömänä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja se jätettiin tästä syystä huomiotta. Koska muita yhteistyössä toimivia korealaisia tuottajia ei ollut, normaaliarvo muodostettiin näissä tapauksissa laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti eli se määritettiin tuotetyyppiä ottamalla huomioon kaikki kyseiselle yritykselle aiheutuneet valmistuskustannukset sekä kaikki myynti-, hallinto- ja muut kustannukset, joihin oli lisätty kohtuullinen määrä voittoa. Voiton määrä vahvistettiin kyseisen tuotteen kannattavasta kotimaanmyynnistä saatujen voittojen painotetun keskiarvon perusteella.

c) *Malesia*

- (18) Molempien vientiä harjoittavien malesialaisten tuottajien osalta todettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli vähemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön viedystä

määrästä. Koska muita yhteistyössä toimivia malesialaisia tuottajia ei ollut, normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti eli ottamalla huomioon kaikki kyseisille yrityksille aiheutuneet valmistuskustannukset, joihin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa. Koska näiden tuottajien kotimaanmyynti ei ollut edustavaa, kyseisiä määriä ei voitu määrittää tuottajia itseään koskevien tietojen perusteella, mistä syystä ne määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti muuta hyväksyttävää menetelmää käyttäen. Myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten määrä vahvistettiin kyseistä tuotetta kotimarkkinoilla tutkimusajanjaksona myyneen tuottajan tietojen perusteella, koska voitiin osoittaa, että tämä määrä vastasi kaikkien menettelyn yhteydessä tutkittujen yritysten keskimääräisiä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia. Voiton määrä vahvistettiin tästä syystä kyseisen malesialaisen yrityksen ja kahden taiwanilaisen yrityksen muodostaman yhtymän voittojen painotetun keskiarvon perusteella siten, että huomioon otettiin suoraan riippumattomille asiakkaille kohdistettu kotimaanmyynti, mutta ei yhtymän sisäistä myyntiä.

d) *Taiwan*

- (19) Kolmen vientiä harjoittavan tuottajan osalta todettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli vähintään 5 prosenttia yhteisöön viedystä määrästä, mistä syystä myynti oli edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (20) Niiden tuotetyyppien osalta, jotka täyttivät saman 5 prosentin ehdon, komission yksiköt arvioivat, oliko tuotetta myyty riittävässä määrin tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos tuotetyyppiä määritetty yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtunut myynti oli vähemmän kuin 20 prosenttia kokonaismyynnistä, normaaliarvo määritettiin kyseisen tuotetypin kaikessa kotimaanmyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen perusteella. Jos tuotetyyppiä määritettyjen tappiollisten liiketoimien määrä oli vähintään 20 prosenttia mutta enintään 90 prosenttia kokonaismyynnistä, normaaliarvo määritettiin kyseisen tuotetypin jäljellä olevassa kannattavassa kotimaanmyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

Jos tuotetyyppiä määritetty kotimaanmyynnin määrä oli vähemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön viedystä määrästä tai jos kotimaanmyynnistä

enemmän kuin 90 prosenttia oli tappiollista, tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta kotimaanmyyntiä pidettiin riittämättömänä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Näissä tapauksissa normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti muiden kyseisen maan tuottajien tavanomaisessa kaupankäynnissä vastaavan tuotetyypin edustavan kotimaanmyynnin yhteydessä veloittamien vapaasti tehtaalla-hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

Jos asianomaisen maan muut tuottajat eivät myyneet tarkasteltavana olevaa tuotetyypistä edustavassa määrin kotimarkkinoilla, normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti ottamalla huomioon kaikki kyseiselle tuottajalla asianomaisen tuotetyypin valmistamisesta aiheutuneet kustannukset ja lisäämällä näihin kustannuksiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa. Myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten sekä voiton määrä vahvistettiin yleensä asianomaisen tuottajan tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevan jäljellä olevan edustavan, tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimaanmyynnin perusteella.

- (21) Tutkimuksen kuluessa todettiin, että yrityksistä kaksi oli etuyhteydessä toisiinsa. Näin ollen olisi huomattava, että laskennallista normaaliarvoa muodostettaessa käytettiin näiden keskenään etuyhteydessä olevien vientiä harjoittavien tuottajien osalta niiden voittojen painotettua keskiarvoa ja niille laskettiin tästä syystä yksi yhteinen polkumyyntimarginaali.

- (22) Nämä keskenään etuyhteydessä olevat tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta kotimarkkinoilla sekä niihin etuyhteydessä olevan jälleenmyyntiyhtiön kautta että suoraan riippumattomille asiakkaille. Etuyhteydessä olevalle jälleenmyyntiyhtiölle myytyjen tuotetyyppien osalta katsottiin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, että kyseinen myynti ei ollut tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä. Näissä tapauksissa normaaliarvo vahvistettiin niiden hintojen perusteella, joilla kyseinen tuote jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle asiakkaalle.

- (23) Jäljellä olevien kolmen vientiä harjoittavan taiwanilaisen tuottajan osalta todettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla

oli vähemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön viedystä määrästä, mistä syystä myyntiä ei voitu pitää edustavana perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Normaaliarvo määritettiin tästä syystä mahdollisuuksien mukaan muiden taiwanilaisten yritysten kotimaahintojen perusteella, tai se muodostettiin laskennallisesti edellä selostettua menetelmää käyttäen.

Jos tietyn tuotetyypin normaaliarvo oli muodostettava laskennallisesti, myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten sekä voiton määrä vahvistettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti muiden kyseistä tuotetta kotimarkkinoilla myyvien taiwanilaisten tuottajien osalta vahvistettujen määrien keskiarvon perusteella.

e) *Thaimaa*

- (24) Yhteistyössä toimineista kolmesta thaimaalaisesta yrityksestä vain yksi oli myynyt tarkasteltavana olevaa tuotetta kotimarkkinoilla tutkimusajanjakson aikana. Tämän yrityksen osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että kyseisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli enemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön viedystä määrästä.

Niiden tuotetyyppien osalta, jotka täyttivät saman 5 prosentin ehdon, komission yksiköt arvioivat, oliko tuotetta myyty riittävässä määrin tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Normaaliarvo määritettiin siten joko kotimaanmyynnissä sovellettujen hintojen perusteella tai laskennallisesti edellä johdanto-osan 13 kappaleessa selostettuja menetelmiä käyttäen.

Jos tuotetyypeittäin määritetty myynti oli vähemmän kuin 5 prosenttia tai jos myynnistä enemmän kuin 90 prosenttia oli tappiollista, normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti edellä johdanto-osan 14 kappaleessa selostettua menetelmää käyttäen.

- (25) Kahden muun vientiä harjoittavan thaimaalaisen tuottajan osalta normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti, jos edellä mainittu ensimmäinen yritys ei myynyt vastaavaa tuotetyypistä Thaimaan kotimarkkinoilla. Tuotetyyppiä kohtaisiin valmistuskustannuksiin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa. Nämä myynti-, hallinto- ja muut kustannukset sekä voittomarginaali laskettiin kotimarkkinoilla myyntiä harjoittavan thaimaalaisen yrityksen tuotantoa ja kotimaanmyyntiä koskevien tietojen perusteella.

f) *Kiinan kansantasavalta*1. *Vertailumaa*

- (26) Koska Kiinan kansantasavaltaa ei pidetä markkinatalousmaana, normaaliarvon määrittämistä varten oli valittava vertailumaana toimiva markkinatalousmaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa vertailumaaksi ehdotettiin Brasiliata tai Intiaa. Yksikään asianomainen osapuoli tai Kiinan kansantasavallan viranomainen ei esittänyt huomautuksia ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

Tutkimuksen kuluessa kuitenkin kävi ilmi, että kumpikaan kyseisistä maista ei sopinut vertailumaaksi. Brasilian osalta todettiin, että ainoan yhteistyössä toimivan brasilialaisen tuottajan tuotetyyppien valikoima ei ollut riittävän kattava. Intian osalta tutkimus osoitti, että vaikka tuotevalikoima oli laajempi, komission yksiköt eivät pystyneet riittävän hyvin arvioimaan Intian markkinoilla vallitsevia kilpailuedellytyksiä. Komission yksiköt päätyivät lopulta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan perusteella siihen, että sopivin vertailumaa tässä tapauksessa olisi Taiwan. Tutkimuksen kuluessa kävi ilmi, että Taiwanissa oli tarjolla edustava tuotevalikoima ja että tavarantoimittajien suuri määrä markkinoilla takasi riittävän kilpailun.

2. *Normaaliarvo*

- (27) Edellä esitetyistä syistä normaaliarvo määritettiin tarkasteltavana olevaa tuotetta kotimarkkinoilla myyvien taiwanilaisten tuottajien hintojen ja kustannusten perusteella. Tutkimus osoitti, että Taiwanin kotimaanmyynnin määrä oli vähintään 5 prosenttia Kiinan kokonaisviennistä yhteisöön.
- (28) Niiden tuotetyyppien osalta, jotka täyttivät saman 5 prosentin ehdon, komission yksiköt arvioivat, oliko tuotetta myyty riittävässä määrin tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos tuotetyypeittäin määritetty yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtunut myynti oli vähemmän kuin 20 prosenttia kokonaismyynnistä, normaaliarvo määritettiin kaikessa kotimaanmyynnissä tosiasialisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Jos tuotetyypeittäin määritettyjen tappiollisten liiketoimien määrä oli vähintään 20 prosenttia mutta enintään 90 prosenttia kokonaismyynnistä, normaaliarvo määritettiin jäljellä olevassa kannattavassa kotimaanmyynnissä tosiasial-

isesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

Jos tuotetyypeittäin määritetty kotimaanmyynnin määrä oli vähemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön viedystä määrästä tai jos kotimaanmyynnistä enemmän kuin 90 prosenttia oli tappiollista, tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta kotimaanmyyntiä pidettiin riittämättömänä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja se jätettiin tästä syystä huomiotta. Normaaliarvo muodostettiin näissä tapauksissa laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Normaaliarvo laskettiin kunkin tuotetyyppin osalta ottamalla huomioon kaikki taiwanilaisille yrityksille aiheutuneet valmistuskustannukset sekä kaikki myynti-, hallinto- ja muut kustannukset ja kohtuullinen määrä voittoa. Voiton määrä vahvistettiin kyseisen tuotteen kannattavasta kotimaanmyynnistä saatujen voittojen painotetun keskiarvon perusteella.

2. *Vientihinta*a) *Intia*

- (29) Niiden kahden tuottajan, jotka veivät tuotetta suoraan yhteisön riippumattomille tuojille, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti näiden riippumattomien asiakkaiden tosiasialisesti maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella. Koska kolmas yritys myi tarkasteltavana olevaa tuotetta Intiassa sijaitsevalle vientiä harjoittavalle kauppayhtiölle, joka ei ollut siihen etuyhteydessä, ja tiesi myyntihetkellä, että tuote vietäisiin edellen yhteisöön, sen vientihinnat määritettiin sen kyseiseltä kauppayhtiöltä veloittamien hintojen perusteella.

b) *Korea*

- (30) Ainoa yhteistyössä toiminut korealainen tuottaja vei tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan yhteisön riippumattomille tuojille laskuttaen näitä joko suoraan tai Koreassa sijaitsevan riippumattoman kauppayhtiön välityksellä. Ensimmäisessä tapauksessa vientihinnat määritettiin riippumattomien asiakkaiden tosiasialisesti maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Jälkimmäisessä tapauksessa vientihinnat määritettiin kyseisen tuottajan kauppayhtiöltä veloittamien hintojen perusteella.

c) *Malesia*

- (31) Yksi malesialainen viejä vei tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan yhteisön riippumattomille tuojille,

ja sen vientihinnat määritettiin tästä syystä kyseisten riippumattomien asiakkaiden tosiasiallisesti maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

- (32) Toinen malesialainen viejä vei tuotetta yhteisöön pelkästään siihen etuyhteydessä olevan tuojan välityksellä. Tästä syystä kyseisen malesialaisen tuottajayrityksen Euroopassa sijaitsevalta tuottajayritykseltä veloittamia myyntihintoja pidettiin epäluotettavina. Näin ollen vientihinnat muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, ja samalla tehtiin oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten sekä alustavasti myös voittomarginaalin huomioon ottamiseksi, missä yhteydessä voittomarginaalin katsottiin vastaavan kyseisen yrityksen voittomarginaalia sen myydessä suoraan riippumattomille yhteisön asiakkaille.

d) *Taiwan*

- (33) Tuottajat veivät tuotetta yhteisöön joko suoraan riippumattomille tuojille tai Taiwanissa sijaitsevien riippumattomien kauppayhtiöiden välityksellä.

Kun vienti suuntautui suoraan yhteisön riippumattomille tuojille, vientihinnat määritettiin kyseisten tuojien tosiasiallisesti maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Kun vienti yhteisöön tapahtui kauppayhtiöiden välityksellä, vientihinnat määritettiin tuottajien kyseisiltä kauppayhtiöiltä veloittamien hintojen perusteella.

e) *Thaimaa*

- (34) Kaksi tuottajaa vei tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan yhteisön riippumattomille asiakkaille, mistä syystä niiden vientihinnat määritettiin kyseisten asiakkaiden tosiasiallisesti maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Kolmas tuottaja myi tuotetta Thaimaassa sijaitsevalle vientiä harjoittavalle kauppayhtiölle, joka ei ollut siihen etuyhteydessä, ja tiesi myyntihetkellä, että tuotteet vietäisiin edelleen yhteisöön, mistä syystä sen vientihinnat määritettiin sen kauppayhtiöltä veloittamien hintojen perusteella.

f) *Kiinan kansantasavalta*

1. *Yksilöllinen kohtelu*

- (35) Kaikki komission kyselylomakkeeseen täydellisen vastauksen antaneet ja tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tutkimusajanjaksona vieneet tuottajat Kiinan kansantasavallasta samoin kuin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia teräskiinnikkeitä vievä hongkongilainen yritys pyysivät yksilöllistä kohtelua eli sitä, että niiden vientihinnat määritettäisiin erikseen ja niille vahvistettaisiin yksilölliset polkumyyntimarginaalit.

Komission yksiköt tutkivat, olivatko nämä seitsemän yritystä oikeudellisesti ja tosiasiallisesti niin riippumattomia valtion vaikutusvallasta, että niitä voitaisiin verrata markkinatalousmaassa toimiviin yrityksiin. Tätä varten yrityksiltä tiedusteltiin tarkkaan niiden omistussuhteisiin ja hallintoon sekä niiden kaupallisten toimintaperiaatteiden ja yrityspoliittikan valvontaan liittyviä asioita.

- (36) Kiinan kansantasavallasta toimivat kuusi yritystä eivät pystyneet komission yksiköitä tyydyttävällä tavalla osoittamaan, että niiden toiminta oli riittävän itsenäistä suhteessa Kiinan kansantasavallan viranomaisiin, minkä lisäksi tutkimuksessa todettiin, että eräät näistä yrityksistä eivät saaneet vapaasti päättää hintapolitiikastaan ja koti- ja vientimarkkinoilla myytävistä määristä. Lisäksi Kiinan viranomaisten hyväksyntää edellytettiin eräiden yritysten osalta niiden toiminnan eri vaiheissa kuten yritystä perustettaessa, yhtiöjärjestystä muutettaessa ja toimintaa lopetettaessa. Joissakin tapauksissa lisäksi ulkomaiset sijoittajat olivat vetäytyneet kyseisten kiinalaisten yritysten kanssa tekemistään yhteisyrityssopimuksista ennen tutkimusajanjakson alkamista. Näistä syistä päätettiin, että kyseisiin kuuteen yritykseen ei voida soveltaa yksilöllistä kohtelua.

- (37) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia teräskiinnikkeitä vievän hongkongilaisen yrityksen osalta taas todettiin, että kyseinen yritys oli rekisteröity Hongkongissa ja että yhdelläkään Kiinan kansantasavallasta kotoisin olevalla osapuolella ei ollut siihen omistusoikeutta ja että sillä ei ollut yhteyksiä mihinkään Kiinan kansantasavallassa toimivaan yritykseen. Hongkongissa suoritettu tutkimus osoitti, että yrityksellä oli Kiinan kansantasavallassa vuokrasuhteeseen perustuva teräskiinnikkeiden tuotantolaitos, jonka tuotantoa johdettiin ja valvottiin Hongkongin toimistosta. Lisäksi vaikutti siltä, että kyseinen yritys oli toimintansa ja etenkin yhteisöön suuntautuvan vientinsä hintojen ja markkinointipoliittikkansa suhteen riippumaton Kiinan kansantasavallan viranomaisista.

Näiden huomioiden perusteella päätettiin alustavasti, että kyseiselle yritykselle voidaan myöntää yksilöllinen kohtelu tässä polkumyyntitutkimuksessa.

2. Vientihinta

- (38) Tutkimuksessa kävi ilmi, että viisi Kiinan kansantasavallassa sijaitsevaa yhteistyössä toiminutta yritystä ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia teräskiinnikkeitä vievä hongkongilainen yritys veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille tuojille yhteisössä. Niiden vientihinnat määritettiin siksi yhteisöön myydyistä tuotteista tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

- (39) Kuudes Kiinan kansantasavallassa sijaitseva yritys vei tuotetta yhteisöön siihen etuyhteydessä olevan hongkongilaisen yrityksen kautta, joka puolestaan myi tuotteet riippumattomille tuojille yhteisössä. Tässä tapauksessa vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti etuyhteydessä olevan yrityksen riippumattomilta yhteisön tuojilta veloittamien hintojen perusteella sen jälkeen, kun niihin oli tehty tarvittavat oikaisut tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten ja voiton huomioon ottamiseksi.

3. Vertailu

- (40) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon oikaisujen muodossa hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Nämä oikaisut tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti pakkaus-, kuljetus-, vakuutus-, käsittely- ja liitännäiskustannusten, tuontimaksujen ja välillisten verojen sekä luottokustannusten ja palkkioiden osalta.
- (41) Yksi intialainen yritys vaati oikaisun tekemistä kotimarkkinoiden myyntiä varten myönnetyn luoton kustannusten huomioon ottamiseksi ja esitti, että tämä tehtäisiin todellisen maksupäivän perusteella. Tämä vaatimus hylättiin, koska perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan g alakohdan mukaan oikaisu voidaan tehdä ainoastaan myyntihetkellä sovittujen päivien lukumäärän perusteella, sillä vain kyseisistä päivistä aiheutuvien kustannusten voidaan katsoa vaikuttaneen ostajan päätökseen.
- (42) Saman intialaisen yrityksen esitys tuontimaksuja koskevista oikaisuista hylättiin, koska yritys ei pystynyt osoittamaan, että kyseisten kotimarkki-

noilla myydyin tuotteen tuotannossa käytettävien raaka-aineiden tuonnin ja tuontimaksujen osalta esitetyn oikaisun välillä olisi selvä yhteys.

- (43) Eräät taiwanilaiset tuottajat pyysivät oikaisun tekemistä kaupan portaiden erojen mukaisesti sillä perusteella, että ne myivät erilaisia määriä erityyppisille asiakkaille. Kyseiset tuottajat eivät kuitenkaan pystyneet osoittamaan, että Taiwanin kotimarkkinoilla kaupan eri portaissa esiintyisi jatkuvia ja selviä toiminta- ja hintatasojen eroja. Tämän vuoksi kaupan portaiden erojen perusteella ei myönnetty oikaisua.
- (44) Yksi thaimaalainen yritys pyysi oikaisun tekemistä fyysisten ominaisuuksien erojen ja kaupan portaiden erojen mukaisesti. Nämä kaksi pyyntöä oli hylättävä seuraavista syistä:

Ensimmäistä pyyntöä ei pidetty aiheellisena, koska polkumyyntiä koskevat laskelmat perustuvat sekä koti- että vientimarkkinoilla myytyjen tuotetyyppien vertailuun ja koska tuotteisiin sovellettiin yrityksessä samoja teknisiä määritelmiä. Voitiin päinvastoin todeta, että tuotteet olivat todennäköisesti täysin samanlaisia.

Toisen pyynnön osalta tutkimus osoitti, että vähemmän kuin 10 prosenttia kotimaanmyynnistä suuntautui tietyn tyyppisille asiakkaille. Yritys ei kuitenkaan pystynyt osoittamaan, että Thaimaan kotimarkkinoilla kaupan eri portaissa esiintyisi jatkuvia ja selviä toiminta- ja hintatasojen eroja. Tämän vuoksi kaupan portaiden erojen perusteella ei myönnetty oikaisua.

4. Polkumyyntimarginaali

1. Yleismenetelmä

- (45) Polkumyyntimarginaalit vahvistettiin yleensä perusasetuksen 2 artiklan 10 ja 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja vientihintojen painotettua keskiarvoa vapaasti tehtaalla -tasolla ja samassa kaupan portaassa.
- (46) Niiden menettelyn soveltamisalaan kuuluvien vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät vastanneet komission kyselylomakkeeseen eivätkä ilmoittautuneet muulla tavoin, polkumyyntimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

- (47) Yhteistyön tason määrittämiseksi tehtiin vertailu Eurostatin tilastojen ja yhteistyössä toimineiden asianomaisten maiden tuottajien toimittamien, yhteisöön suuntautuvaa vientiä koskevien tietojen välillä.

Jos yhteistyöstä kieltäytyminen oli yleistä, komission yksiköt päättivät, että olisi kohtuullisinta käyttää tutkimuksessa määritettyjä tietoja eli sen yrityksen, jolle oli vahvistettu korkein polkumyynnimarginaali, kaikkien polkumyynnillä tapahtuneiden liiketoimien painotettua keskiarvoa.

Jos yhteistyö oli laajaa, komission yksiköt katsoivat, että yhteistyöhön osallistumattomien yritysten polkumyynnimarginaali voitiin vahvistaa korkeimman kyseisen maan yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn polkumyynnimarginaalin perusteella, koska ei ollut mitään syytä uskoa, että yhteistyöhön osallistumattoman vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynti olisi ollut vähäisempää kuin korkein todettu taso.

Tätä menettelytapaa pidettiin välttämättömänä myös siksi, että haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitsemisen ja toimenpiteiden kiertämisen.

2. Polkumyynnimarginaalit

a) Intia

- (48) Polkumyynnimarginaalit ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla olivat seuraavat:

— Audler Fasteners, Vasai	108,8 %
— Lakshmi Precision Screws Ltd, Rohtak	113,0 %
— Kundan Industries Ltd/Tata Export Ltd	68,4 %

- (49) Yhteistyöhön osallistumattomien intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien väliaikaiseksi polkumyynnimarginaaliksi on yhteistyön vähäisyyden vuoksi ja johdanto-osan 46–47 kappaleessa selostettua yleismenetelmää käyttäen vahvistettu 133,5 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla-hinnasta.

b) Korea

- (50) Polkumyynnimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla oli seuraava:

— Daegil Trading Co. Ltd, Seoul	24,0 %
---------------------------------	--------

- (51) Yhteistyöhön osallistumattomien korealaisten vientiä harjoittavien tuottajien väliaikaiseksi polkumyynnimarginaaliksi on yhteistyön vähäisyyden

vuoksi ja johdanto-osan 46–47 kappaleessa selostettua yleismenetelmää käyttäen vahvistettu 26,7 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta.

c) Malesia

- (52) Yhden tutkitun malesialaisen tuottajan osalta painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti yhteisöön suuntautuneiden yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, koska vientihintojen rakenteessa todettiin olevan huomattavia eroja eri ajanjaksojen välillä ja koska harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei olisi käynyt ilmi painotettuun keskiarvoon perustuvasta laskelmasta.

Polkumyynnimarginaalit ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla olivat seuraavat:

— Tigges Stainless Steel Fastener (M) Sdn. Bhd., Ipoh	6,6 %
— Tong Heer Fasteners Co. Sdn. Bhd., Penang	9,5 %

- (53) Yhteistyöhön osallistumattomien malesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien väliaikaiseksi polkumyynnimarginaaliksi on laajan yhteistyön perusteella ja johdanto-osan 45–47 kappaleessa selostettua yleismenetelmää käyttäen vahvistettu, 9,5 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta.

d) Taiwan

- (54) Kolmen tutkitun taiwanilaisen tuottajan osalta painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti yhteisöön suuntautuneiden yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, koska vientihintojen rakenteessa todettiin olevan huomattavia eroja eri ajanjaksojen ja alueiden välillä ja koska harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei olisi käynyt ilmi painotettuun keskiarvoon perustuvasta laskelmasta.

Polkumyynnimarginaalit ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla olivat seuraavat:

— Arrow Fastener Co. Ltd, Taipei	8,3 %
— CLC Industrial Co. Ltd, Tainan	9,6 %
— Min-Hwei Enterprise Co. Ltd, Kaohsiung	12,5 %
— Rodex Fasteners Corp., Chung Li	11,9 %
— Sen Chang Industrial Co. Ltd, Tao Yuen	12,5 %
— Tong Hwei Enterprise Co. Ltd, Kaohsiung	12,5 %

(55) Kuten edellä todettiin, kaksi taiwanilaista yritystä oli etuyhteydessä toisiinsa. Siksi oli olemassa suuri vaara, että jos yrityksille vahvistettaisiin kaksi erillistä polkumyymintamarginaalia, polkumyymintitoimenpiteitä voitaisiin pyrkiä kiertämään ohjaamalla yhteisöön suuntautuva vienti sen yrityksen kautta, jonka marginaali oli alempi. Tästä syystä yrityksille päätettiin vahvistaa yksi yhteinen polkumyymintamarginaali molemmille erikseen määritettyjen marginaalien painotetun keskiarvon perusteella.

(56) Yhteistyöhön osallistumattomien taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuotajien väliaikaiseksi polkumyymintamarginaaliksi on yhteistyön vähäisyyden vuoksi ja johdanto-osan 44–46 kappaleessa selostettua yleismenetelmää käyttäen vahvistettu 27,7 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta.

e) Thaimaa

(57) Polkumyymintamarginaalit ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla olivat seuraavat:

— Dura Fastener, Samutprakarn	13,3 %
— A.B.P. Stainless Fastener, Ayutthaya	18,3 %
— Thailock Fastener, Chon Buri	32,9 %

(58) Yhteistyöhön osallistumattomien thaimaalaisten vientiä harjoittavien tuottajien väliaikaiseksi polkumyymintamarginaaliksi on laajan yhteistyön perusteella ja johdanto-osan 45–47 kappaleessa selostettua yleismenetelmää käyttäen vahvistettu 32,9 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta.

f) Kiinan kansantasavalta

(59) Koska Kiinan kansantasavallan kuudelle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuojalle ei myönnetty yksilöllistä kohtelua, niiden vientihintoja oli arvioitava yhdessä Eurostatin tietojen kanssa, jotta koko Kiinan kansantasavallan vienti yhteisöön tulisi otetuksi huomioon. Tästä syystä vertailu voitiin tehdä vain tullikoodeittain eli luokittelemalla samaan ryhmään useita eri tuotevalvontanumeroihin kuuluvia kiinniketyyppejä. Näin ollen FOB-tason painotettua keskimääräistä normaaliarvoa Taiwanin rajalla verrattiin FOB-tason vientihintojen painotettuun keskiarvoon Kiinan rajalla tullikoodeittain samassa kaupan portaassa.

Väliaikaisesti vahvistettu polkumyymintamarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla on 75,6 prosenttia.

Yksilöllisen kohtelun saaneen hongkongilaisen yrityksen osalta FOB-tason painotettua keskimääräistä normaaliarvoa Taiwanin rajalla verrattiin sen

omien FOB-tason vientihintojen painotettuun keskiarvoon Kiinan rajalla samassa kaupan portaassa. Väliaikaisesti vahvistettu polkumyymintamarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla on 16,2 prosenttia.

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

(60) Komissio tutki, edustivatko valituksen tekijät pääosaa yhteisön asianomaisen tuotteen kokonaistuotannosta, ja totesi, että valituksen tehneiden yhteisön tuottajien, jäljempänä 'yhteisön tuotannonala', osuus yhteisön samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta tutkimusajanjakson aikana oli 63 prosenttia. Komissio katsoi tästä syystä, että valituksen tekijät edustivat yhteisön tuotannonalaa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

E. VAHINKO

1. Alustavat huomiot

(61) Komissio on vahingon määrittämiseksi tässä menettelyssä tarkastellut tietoja, jotka koskevat vuoden 1992 ja marraskuun 1996 välistä ajanjaksoa, jäljempänä 'tarkastelujakso'. Olisi kuitenkin huomattava, että vahinkoa kuvaavien tekijöiden kehitystä tarkastelujakson aikana tutkiessaan komissio on vuositasen vertailua varten määrittänyt koko vuoden 1996 luvut tutkimusajanjaksoon (yksi-toista kuukautta vuonna 1996) liittyvien lukujen pohjalta.

Tutkimuksen maantieteellisenä kohdealueena oli yhteisö sellaisena kuin se oli menettelyn aloittamishetkellä eli 15 jäsenvaltion yhteisö.

2. Kumulaatio

(62) Komissio tutki, olisiko Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Malesiasta, Koreasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien teräskiinnikkeiden tuontia arvioitava kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Komissio totesi, että kyseisistä maista tuodut teräskiinnikkeet olivat kaikissa suhteissa samanlaisia (maahantuodut teräskiinnikkeet valmistetaan samojen laatuvaatimusten mukaisesti kuin yhteisön tuotteet, tavallisesti DIN- tai ISO-standardeja

noudattaen), että ne ovat keskenään vaihdettavissa ja että niitä markkinoidaan yhteisössä samankaltaisia myyntikanavia käyttäen samanlaisissa markkinaolosuhteissa, ja erityisesti, että niiden hinnat ovat keskenään samantasoisia ja huomattavasti alempia kuin yhteisön tuotannonalan vastaavat hinnat. Kyseisistä maista tuotujen teräskiinnikkeiden katsottiin tästä syystä kilpailevan keskenään ja yhteisössä tuotettujen teräskiinnikkeiden kanssa.

Tuonti yhdestäkään asianomaisesta kuudesta maasta ei ollut markkinaosuudella mitattuna vähäpätöistä.

Edellä selostetun perusteella komissio katsoi, että kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa asetetut edellytykset olivat täyttyneet eli kunkin viejään polkumyymtimarginaali oli vähimmäistasoa suurempi, yhdestäkään maasta tapahtuneen tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen (katso johdanto-osan 64 kappale) ja tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi oli asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset. Kyseisistä maista peräisin olevaa tuontia tarkasteltiin siksi kumulatiivisesti.

3. Yhteisön kulutus

- (63) Yhteisön kulutus laskettiin kyselylomakkeeseen annettujen vastausten (yhteisön tuotannonalan myyntimäärät), Eurostatin tietojen (tuonnin määrä) ja valituksessa esitettyjen tietojen perusteella (myyntimäärät niiden yhteisön tuottajien osalta, jotka eivät tukeneet valitusta).

Näin määritetty yhteisön todennettavissa oleva kulutus pysyi vakaana vuosina 1992–1993 ollen 47 200 tonnia ja kasvoi sitten 59 900 tonniin vuonna 1994, 86 500 tonniin vuonna 1995 ja 82 400 tonniin vuonna 1996, mikä tarkoittaa sitä, että tarkastelujakson kokonaiskasvu oli 75 prosenttia.

Olisi huomattava, että todennettavissa olevan kulutuksen kehitykseen vaikuttaa suuresti varastopitäjien käyttäytyminen yhteisön markkinoilla, koska nämä toimivat välittäjinä kaikkien teräskiinnikkeiden tuottajien, siis sekä yhteisön tuottajien että viejien, välillä. Todennettavissa olevat kulutusluvut heijastavat siten varastopitäjien tarkastelujakson aikana tekemiä hankintoja eivätkä välttämättä käyttäjien hankkimia määriä. Todennettavissa olevan kulutuksen vähäinen lasku näyttäisi johtuvan edellisvuoden voimakkaasti kasvaneesta tuonnista.

4. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kumuloitu määrä ja markkinaosuus

- (64) Asianomaisista maista peräisin olevien teräskiinnikkeiden polkumyynnillä tapahtuva tuonti yhteisöön väheni kumulatiivisesti tarkasteltuna 15 800 tonnista 14 800 tonniin vuosina 1992–1993 ja lisääntyi sen jälkeen 20 600 tonniin vuonna 1994 ja 42 300 tonniin vuonna 1995 pysytellen vastaavalla tasolla, 41 200 tonnissa, myös vuonna 1996, mikä tarkoittaa sitä, että kokonaiskasvu oli 161 prosenttia.

Asianomaisten maiden kumuloitu markkinaosuus pieneni 33,5 prosentista 31,4 prosenttiin vuosina 1992–1993 ja kasvoi tämän jälkeen 34,3 prosenttiin vuonna 1994, 48,9 prosenttiin vuonna 1995 ja 50,1 prosenttiin vuonna 1996, eli tarkastelujakson kasvu oli 17 prosenttia. Kunkin maan markkinaosuudet tutkimusajanjaksona olivat seuraavat: Thaimaa 2 prosenttia, Intia 3 prosenttia, Korea 3,2 prosenttia, Malesia 5,3 prosenttia, Kiinan kansantasavalta 12,5 prosenttia ja Taiwan 24 prosenttia.

5. Hinnan alittavuus

- (65) Hinnan alittavuutta tarkasteltiin teräskiinnikkeiden eri tyyppien perusteella. Komissio vertasi kunkin tyyppin osalta viejien ja yhteisön tuotannonalan kuukausikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja (ilman alennuksia ja veroja), jotka oli laskettu ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle tapahtuneen myynnin perusteella ja joita oli asianmukaisesti oikaistu jakelukanavien erojen huomioon ottamiseksi. Yhteisön tuotannonalan kuukausikohtainen keskimääräinen myyntihinta painotettiin suhteessa yksittäisten yritysten myyntimääriin. Tätä yhteisön kuukausikohtaista keskimääräistä myyntihintaa verrattiin sitten kunkin viejän vastaavaan hintaan, joka oli laskettu sen yhteisössä sovellettavan kuukausikohtaisen jälleenmyyntihinnan perusteella ja painotettu myyntimäärän suhteen.

Jotta tuontia ja yhteisön tuotannonalan myyntiä voitaisiin verrata toisiaan vastaavassa kaupan portaassa, asianomaisten maiden tuontihintoja oikaistiin tuonnin jälkeisten kustannusten (myös käsittely-, rahoitus- ja kuljetuskustannusten), uudelleenpakkaus- ja maksettavien tullien huomioon ottamiseksi. Nämä oikaisut perustuivat tuojilta saatuihin tietoihin.

Hinnan alittavuuden marginaalit ilmaistaan prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista (vapaasti tehtaalla) erotuksena viitehinnan alittavuuden marginaaleista, jotka ilmaistaan prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -hinnan painotetusta keskiarvosta. Hinnan alittavuuden marginaalit olivat seuraavat:

Maa/yritys	Hinnan alittavuuden marginaali
Kiinan kansantasavalta	38,4 % – 38,9 %
Malesia	20,1 % – 56,5 %
Taiwan	23,1 % – 60,5 %
Intia	23,2 % – 34,7 %
Korea	22,4 %
Thaimaa	23,6 % – 33,0 %

Tutkimusajanjakson hintojen keskimääräinen painotettu alittavuus kaikkien asianomaisten maiden osalta yhteensä oli 28 prosenttia.

6. Yhteisön tuotannonalan tilanne

6.1. Tuotantokapasiteetti ja sen käyttöaste

- (66) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto yhteisössä lisääntyi 12 800 tonnista 12 900 tonniin vuosina 1992–1993 ja edelleen 23 100 tonniin vuonna 1994, väheni tämän jälkeen hieman vuonna 1995 (22 400 tonniin) ja laski vuonna 1996 edelleen 19 000 tonniin, mikä tarkoittaa sitä, että kokonaislisäys tarkastelujakson aikana oli 48 prosenttia.

Olisi huomattava, että tuotanto kasvoi merkittävästi vuosina 1993–1994 (80 prosenttia). Tämä tuotannon lisäys johtuu kuitenkin pääosin siitä, että yksi valituksen tehneistä yhteisön tuottajista osti tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavan yrityksen, joka ei kuulunut valituksen tekijöihin. Myös jäljempänä olevassa selostuksessa yhteisön tuotannonalan kapasiteetista, myyntimääristä, investoinneista ja työllisyydestä on havaittavissa tämän yritystoston vaikutus.

Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi 91 prosentilla samana ajanjaksona. Olisi kuitenkin huomattava, että tuotannon lisäyksestä huolimatta kapasiteetin käyttöaste pieneni jakson aikana vuonna 1992 todetusta 81 prosentista 63 prosenttiin vuonna 1996.

6.2. Varastot

- (67) Yhteisön tuotannonalan varastot kasvoivat merkittävästi jakson aikana ollen 2 400 tonnia vuonna 1992, 2 900 tonnia vuonna 1993, 4 600 tonnia vuonna 1994, 5 200 tonnia vuonna 1995 ja lopulta 5 300 tonnia vuonna 1996, eli lisäys tarkastelujakson aikana oli 124 prosenttia.

6.3. Myynnin määrä ja markkinaosuus

Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla kasvoi 12 400 tonnista 13 200 tonniin vuosina 1992–1993 ja edelleen 17 900 tonniin

vuonna 1994, väheni hieman vuonna 1995 (17 400 tonniin) ja laski sitten edelleen päättyen 15 800 tonniin vuonna 1996, mikä tarkoittaa sitä, että kokonaislisäys oli 3 400 tonnia (27 prosenttia). Tämän myynnin lisäys on vaatimaton verrattuna kulutuksessa tarkastelujakson aikana tapahtuneeseen 35 200 tonnin lisäykseen (75 prosenttia).

Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi ensin vuosina 1992–1994 (26 prosentista 28 prosenttiin ja edelleen 30 prosenttiin), mutta väheni tämän jälkeen 20 prosenttiin vuonna 1995 ja edelleen 19 prosenttiin vuonna 1996, mikä tarkoittaa sitä, että tarkastelujakson kokonaismenetys oli 7 prosenttia.

6.4. Hinnat

- (68) Yhteisön tuotannonalan myymien teräskiinnikkeiden myyntihintojen painotetussa keskiarvossa oli havaittavissa vähäistä nousua vuosina 1992–1996. Yhteisön tuotannonalan keskimääräinen painotettu myyntihinta, ilmaistuna ecuina tonnia kohti, aleni 3,36 ecusta 3,19 ecuun vuosina 1992–1993 ja edelleen 3,02 ecuun vuonna 1994, nousi tämän jälkeen 3,89 ecuun vuonna 1995 ja aleni sitten 3,40 ecuun vuonna 1996. Tarkasteltavina olevien tuontitavaroitten hinnat olivat koko ajan huomattavasti yhteisön tuotannonalan hintoja alemmat ja hintojen kehitystä tarkasteltaessa olisi lisäksi otettava huomioon kulutuksen merkittävä, erityisesti vuosiin 1994–1995 ajoittunut kasvu.

6.5. Kannattavuus

- (69) Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tulos kehittyi seuraavasti: –3 prosenttia vuonna 1992, 1,5 prosenttia vuonna 1993, 4,7 prosenttia vuonna 1994, 9,1 prosenttia vuonna 1995 ja 0,1 prosenttia vuonna 1996. Tarkastelujakson alussa havaittavissa oleva kannattavuuden paraneminen johtunee tuotannonalan pyrkimyksistä kohottaa tuottavuuttaan (katso johdanto-osan 72 kappale).

Merkille pantavaa on se, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus parani huomattavasti vuosina 1994–1995. Tätä tilannetta tarkasteltaessa olisi otettava huomioon yhteisön tuotannonalan samana ajanjaksona kärsimä merkittävä markkinaosuuden menetys (10 prosentin vähennys vuosien 1994 ja 1995 välillä). Tämä osoittaa, että yhteisön tuotannonala yritti pitää toimintansa voitollisena markkinaosuuden kustannuksella. Tuotannonalan tulos ylsi kuitenkin vain juuri ja juuri kannattavuusrajalalle vuonna 1996 (vähäinen 0,1 prosentin voitto) ja markkinaosuus oli pienentynyt entisestään.

Tämä tutkimusajanjakson painotettu keskimääräinen 0,1 prosentin kannattavuus on alhaisin vuoden 1992 jälkeen.

6.6. Investoinnit

- (70) Investoinnit (ecumääräisinä) lisääntyivät kokonaisuutena katsoen 72 prosentilla siten, että niiden määrä kasvoi 764 700 ecusta 1 993 900 ecuun vuosina 1992–1993 ja edelleen 3 658 600 ecuun vuonna 1994, minkä jälkeen niiden määrä väheni 1 520 100 ecuun vuonna 1995 ja 1 312 000 ecuun vuonna 1996. Investointien kokonaiskasvu tarkastelujakson aikana johtuu siitä, että suuret investoinnit ovat välttämättömiä teräskiinniketeollisuudessa kilpailukyvyyn säilyttämiseksi. Tutkimuksessa kävi ilmi, että tämän tuotannonalan oli jatkuvasti uusittava koneitaan ja tehtävä uusia investointeja täyttäkseen asetetut ympäristövaatimukset.

Huomattakoon, että vuoden 1994 suuret investoinnit johtuvat suurelta osin siitä, että yksi yhteisön tuottajista osti teräskiinnikkeitä tuottavan yrityksen (katso johdanto-osan 66 kappale).

6.7. Työllisyys

- (71) Alan työllisyys parani 16 prosentilla tarkastelujakson aikana eli vuonna 1992 työllistetyistä 325 henkilöstä 378 työntekijään vuonna 1996. Tässä yhteydessä olisi jälleen huomattava, että tämä työllisyyden paraneminen on seurausta markkinoiden laajentumisesta. Kaikki yhteisön tuottajat yhteensä, mukaan lukien siis myös ne, jotka eivät tukeneet valitusta, työllistivät tutkimusajanjaksona 574 henkilöä.

6.8. Tuottavuus

- (72) Yhteisön tuotannonalan tuottavuus parani 10 prosentilla vuosina 1992–1996.

6.9. Vahinkoa koskeva päätelmä

- (73) Komissio totesi, että yhteisön tuotannonalaan kohdistui tarkastelujakson aikana huomattavia hintapaineita, jotka aiheutuivat asianomaisista maista peräisin olevista, yhteisön markkinoille kasvavina määrinä tulevista tuontituotteista, joiden hinnat olivat tutkimusajanjaksona huomattavasti yhteisön tuotannonalan hintoja alempia. Tämän seurauksena yhteisön tuotannonala menetti merkittävän osan markkinaosuudestaan, vaikka markkinoiden kulutus oli samanaikaisesti kasvamassa ja vaikka se oli lisännyt tuotantoaan ja tuottavuuttaan. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että varastot ovat kasvaneet koko ajan merkittävästi.

Lisäksi yhteisön tuotannonalan taloudellinen tulos, joka ensin parani vuosina 1994–1995, oli heikko ja pääosin riittämätön suhteessa tuotannonalan odotuksiin ja sen tekemiin investointeihin (tutki-

musajanjakson keskimääräinen painotettu voitto oli 0,1 prosenttia). Kokonaisuutena katsoen voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni erityisesti tarkastelujakson loppuvuosina (1994–1996).

Edellä esitetyn perusteella komissio on alustavasti päättänyt, että yhteisön tuotannonalan kärsi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

7. Vahingon syyt

7.1. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset

- (74) Komissio tutki, johtuiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko Kiinan kansantasa-vallasta, Intiasta, Malesiasta, Koreasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevasta polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

Tarkastelujakson aikana todettu merkittävä hinnan alittavuus ja yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen osuvat selvästikin yksin. Tämä ilmenee erityisesti siinä, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni ja sen kannattavuus heikkeni tutkimusajanjakson aikana.

Markkinaosuuksien osalta olisi huomattava, että tuonti asianomaisista maista lisääntyi vuosina 1992–1996 enemmän kuin kulutus (kokonaislisäys oli 161 prosenttia). Kyseisten maiden markkinaosuus kasvoi näin ollen kokonaisuudessaan 17 prosentilla, samalla kun yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski 7 prosentilla. Erityisesti tuonnissa vuosina 1994–1995 havaittavissa oleva merkittävä lisäys (15 prosenttia) osuu yksin yhteisön tuotannonalan samana ajanjaksona kärsimän markkinaosuuksien menetyksen kanssa (–10 prosenttia).

Komissio päätteli tästä syystä, että yhteisön tuotannonalan kärsimä markkinaosuuden menetys on välitöntä seurausta tarkasteltavina olevien maiden markkinaosuuden kasvusta.

Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne oli heikko tarkastelujakson alussa ja lopussa, mikä osoittaa, että tuotannonala ei pystynyt hyötymään tekemistään investoinneista eikä teräskiinnikkeiden kysynnän kasvusta yhteisön markkinoilla. Vaikka tuotannonalan taloudellinen tulos koheni vuosina 1994–1995, tämä tapahtui samanaikaisesti, kun se menetti markkinaosuuksiaan, mikä osoittaa, että yhteisön tuotannonala pyrki polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttaman paineen alaisena ylläpi-

tämään voittojaan markkinaosuuden kustannuksella. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin jatkuminen johti kuitenkin siihen, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus ja kannattavuus laski edelleen vuonna 1996. Tarkastelujakson aikana voimakkaasti lisääntynyt tuonti aiheutti ylitarjontaa yhteisön markkinoilla vuonna 1996 ja pakotti yhteisön tuotannonalan alentamaan hintojaan vuonna 1996, samalla kun se edelleen menetti markkinaosuuksiaan. Tuontimäärien kasvun kielteisiä vaikutuksia lisäsi vielä ajanjakson huomattava hintojen alittavuus.

7.2. Muiden tekijöiden vaikutus

- (75) Komissio tutki, voisiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtua muista tekijöistä kuin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista. Komissio tarkasteli erityisesti kulutuksen kehittymistä, muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin kehittymistä ja vaikutusta sekä raaka-ainekustannusten nousun vaikutusta.

a) Kulutus

- (76) Komissio tutki, oliko kulutuksessa tapahtuneella kehityksellä ollut vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Todettiin, että kulutus oli tosin laskenut hieman tarkastelujakson lopussa (4 100 tonnilla), mutta kokonaiskulutus oli kuitenkin lisääntynyt huomattavasti eli 35 200 tonnilla (75 prosentilla). Tästä syystä on erittäin epätodennäköistä, että vahinko voisi mitenkään merkittävässä määrin johtua kulutuksessa tapahtuneesta kehityksestä.

b) Tuonti muista kolmansista maista

- (77) Tämän menettelyn soveltamisalaan kuulumattomista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin osalta todettiin, että vaikka kyseisen tuonnin osuus yhteisön markkinoista oli merkittävä (20 prosenttia tutkimusajanjaksona), sen kokonaismäärä kuitenkin väheni tarkastelujakson aikana laskien 25 prosentista 23 prosenttiin vuosina 1992–1993, 20 prosenttiin vuonna 1994 ja edelleen 19 prosenttiin vuosina 1995 ja 1996.

Tässä yhteydessä komissio tarkasteli erityisesti Etelä-Afrikasta ja Filippiineiltä peräisin olevan tuonnin määrissä ja hinnoissa tapahtunutta kehitystä, koska väitettiin, että näistä maista peräisin oleva tuonti oli vaikuttanut yhteisön tuotannonalan tilanteeseen ja että valitus oli syrjivä jättäessään huomiotta kyseiset maat.

Etelä-Afrikka

- (78) Vaikka Eurostatin luvut osoittivat, että Etelä-Afrikasta tuotiin tarkasteltavana olevaa tuotetta tarkaste-

lujakson aikana, kyseistä tuontia koskevat tiedot todettiin tutkimuksen tässä vaiheessa epäluotettaviksi.

Filippiinit

- (79) Filippiineiltä peräisin olevan tuonnin markkinaosuus pieneni jonkin verran tarkastelujakson aikana laskien vuonna 1992 mitatusta 3 prosentista 2 prosenttiin vuonna 1996. Lisäksi kyseisen tuonnin hinnat olivat huomattavasti korkeampia kuin tarkasteltavina olevien maiden veloittamat hinnat. Komissio katsoo tästä syystä, että Filippiineiltä peräisin oleva tuonti ei ole vaikuttanut yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon.

Muut kolmannet maat

- (80) Komissio totesi, että muiden kolmansien maiden yhteinen markkinaosuus pieneni tarkastelujakson aikana (19 prosentista 14 prosenttiin vuosina 1992–1996) ja että kyseisen tuonnin hinnat olivat selvästi korkeammat kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat. Komissio katsoi tästä syystä, että asianomainen polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli vaikuttanut kielteisesti myös muista kolmansista maista peräisi olevaan tuontiin ja että tällä tuonnilla ei tästä syystä ollut vaikutusta yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon.

c) Raaka-aineet

- (81) Komissio tutki myös, olisiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko voinut johtua tarkastelujakson aikana tapahtuneesta raaka-ainekustannusten noususta, koska tämän kustannusten lisäyksen väitettiin olevan ainakin osasyynä tuotannonalan kärsimään vahinkoon. Komissio totesi kuitenkin, että raaka-aineiden hintojen vaihtelut eivät olleet niin merkittäviä, etenkään vuonna 1996, että ne olisivat voineet millään tavoin vaikuttaa yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuuteen.

d) Muut väitteet

- (82) On väitetty, että yhteisön tuotannonalalla harjoitettiin kilpailunvastaisia käytäntöjä tarkastelujakson aikana ja että tuotannonala siten itse myötävaikutti kärsimäänsä vahinkoon.

Komission näkemyksen mukaan tutkimuksen tulokset eivät kuitenkaan tukeneet tätä väitettä, mistä syystä se jätettiin huomioon ottamatta menettelyn tässä vaiheessa.

7.3. Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

- (83) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että tuonti tarkasteltavina olevista kuudesta maasta on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

F. YHTEISÖN ETU

1. Yleiset näkökohdat

- (84) Komissio tutki alustavasti toimitettujen tietojen perusteella, oliko olemassa sellaisia pakottavia syitä, jotka todetusta polkumyynnistä ja vahingosta huolimatta johtaisivat siihen päätelmään, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön etujen mukaista.

Tätä tarkoitusta varten komissio on tarkastellut sekä mahdollisesti käyttöön otettavien toimenpiteiden vaikutusta kaikkiin menettelyssä mukana oleviin osapuoliin että niitä seurauksia, jotka kohdistuisivat samoihin osapuoliin, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei otettaisi käyttöön.

2. Tietojen kerääminen

- (85) Mahdollisten toimenpiteiden vaikutuksen arvioimiseksi komissio lähetti yhteisön etua käsittelevän kyselylomakkeen kaikille menettelyn aloittamisvaiheessa tiedossa olleille asianomaisille osapuolille tuotantoketjun alku- ja loppupäässä. Komissio pyysi lisäksi yhteisön etuun liittyviä tietoja yhteisön tuotannonalalta.

Komissio piti kyseisiltä osapuolilta saatuja vastauksia luotettavina sillä perusteella, että toimitetut tiedot eivät vaikuttaneet olevan ristiriitaisia. Näissä olosuhteissa komissio ei pitänyt välttämättömänä tehdä tarkastuskäyntejä yhteisön edun arvioimiseksi.

3. Tavarantoimittajat

3.1. Raaka-aineiden toimittajien tilanne

- (86) Teräskiinnikkeet valmistetaan ruostumatonta terästä olevasta valssilangasta. Tätä raaka-ainetta tuottavat Euroopan suurimmat ruostumattoman teräksen valmistajat, jotka toimittavat yhteisön tuotannonalalle kaiken sen tarvitseman raaka-aineen. Teräskiinnikkeiden tuotannossa voidaan käyttää erilaisia ruostumatonta terästä olevia valssilankoja, mutta sekä yhteisön tuotannonala että tarkastelun kohteena olevien maiden tuottajat käyttävät yleisimmin austeniittista AS-terästä (AISI 304) ja A4-terästä (AISI 316). Näitä teräslajeja käytetään lähinnä niiden lämmön- ja korroosiokestävyyden ja erinomaisen lujuuden takia. Seuraavat tiedot on saatu raaka-aineiden toimittajilta.

Asianomaiset raaka-aineiden toimittajat työllistivät vuonna 1996 yli 5 000 henkilöä, joista noin 800 (eli 16 prosenttia) työskenteli nimenomaan tarkasteltavana olevan raaka-aineen tuotannossa. Vuoden 1996 kokonaisliikevaihto oli 1 400 miljoonaa ecua, josta 120 miljoonaa ecua (eli noin 8,4 prosenttia) liittyi tarkasteltavana olevan raaka-aineen tuotantoon.

Kokonaisliikevaihto pieneni noin 26,5 prosentilla vuosina 1995–1996 ja tarkasteltavana olevaan raaka-aineeseen liittyvä liikevaihto 34 prosentilla. Lisäksi myynti yhteisön markkinoilla väheni samana ajanjaksona 38 prosentilla eli vuonna 1995 kirjatusta 149 miljoonasta ecusta 93 miljoonaan ecuun vuonna 1996.

Tarkasteltavana olevan raaka-aineen yhteisössä tapahtuvan myynnin kannattavuudesta voidaan todeta, että käytettävissä olevien tietojen perusteella vuoden 1996 keskimääräinen painotettu voitto oli 0,5 prosenttia.

3.2. Toimenpiteiden käyttöönoton / niiden käyttöönotosta luopumisen vaikutus

- (87) Tarkasteltavana olevaa raaka-ainetta tuottavat yritykset toimittavat sitä myös muille kuin Euroopan yhteisön markkinoille ja pystyvät teoriassa järjestämään myyntinsä uudelleen ohjaten sen näille markkinoille, mutta tästä huolimatta tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon huomattava väheneminen yhteisössä vaikuttaa todennäköisesti merkittävästi niiden tilanteeseen, koska yhteisön tuotannonala on niiden kannalta tärkeä asiakas.

Tarkasteltavana olevan raaka-aineen tuotannon osuus kyseisten yhteisön yritysten liikevaihdosta ja työllisyydestä ei ole vähäpätöinen, mistä syystä päätettiin, että polkumyymntitoimenpiteiden käyttöönotto kohtentaisi niiden tilannetta, koska ne pystyisivät lisäämään myyntiään ja parantamaan nykyistä heikkoa kannattavuuttaan. Toisaalta toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen johtaisi todennäköisesti kyseisten yritysten liikevaihdon, myyntimäärien ja kannattavuuden heikkenemiseen edelleen ja tämän myötä mahdollisesti työpaikkojen menetyksiin tulevaisuudessa.

4. Yhteisön tuotannonala

4.1. Yhteisön tuotannon luonne ja rakenne

- (88) Yhteisön tuotannonala koostuu Ranskassa, Espanjassa ja Italiassa sijaitsevista pienistä ja keskiuurista yrityksistä. Tuotanto on pääomavaltaista ja pitkälle automatisoitua. Tässä yhteydessä olis huomattava, että teräskiinnikkeet ovat lopputuotteita (eli niihin ei kohdistu jatkojalostusta) ja niitä käyttävät pääasiassa loppukäyttäjät erilaisissa sovellutuksissa (katso johdanto-osan 95 kappale).

Yhteisön tuotannonala työllistää yhteensä noin 600 henkilöä (1996). Huomioon olisi lisäksi otettava ne noin 800 työntekijää, jotka työskentelevät tarkasteltavana olevan tuotteen raaka-aineen tuotannossa.

Teräskiinnikevalikoima on pitkälle standardisoitu ja sekä yhteisön tuotannonalan että tarkasteltavana olevien maiden viejien tuottamat teräskiinnikkeet ovat hyväksytyjen normien (DIN- tai ISO-standar-

dien) mukaisia. Tämän pitkälle viedyn standardisoinnin johdosta teräskiinnikkeet ja erityisesti yleisimmät kiinniketyypit ovat alttiita hintavaihteluille.

4.2. Yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuus

- (89) Kuten edellä todettiin (katso johdanto-osan 70 kappale), yhteisön tuotannonala teki merkittäviä investointeja vahingon tarkastelussa käytetyn ajanjakson aikana. Nämä investoinnit liittyivät yhteisön tuotannonalan suorittaman yritysoston lisäksi lähinnä koneiden uusimiseen. Yhteisön tuotannonala katsoo, että laajat konehankinnat ovat välttämättömiä kilpailukyvyyn säilyttämiseksi yhteisön markkinoilla ja muilla markkinoilla.

Yhteisön tuotannonala valmistaa myös runsaasti erilaisia teräskiinnikkeiden erikoistyyppejä vakio-mallisten teräskiinnikkeiden yksinkertaisista muunnoksista täysin mittatilaustyönä tehtyihin kiinnikkeisiin, joiden valmistaminen edellyttää sekä lisäinvestointeja työstökoneisiin että erityisesti tiivistä teknistä yhteistyötä asiakkaiden ja raaka-aineiden toimittajien kanssa (jotka usein tekevät runsaasti tutkimustyötä sopivan raaka-aineen toimittamiseksi kyseessä olevan teräskiinnikkeen erikoistyyppin teknisten eritelmien perusteella). Erikoismallisista kiinnikkeistä voidaan todeta, että yhteisön tuotannonala on niiden tärkein toimittaja, koska kolmannen maiden viejät eivät yleensä ottaen kykene näiden paljolti mittatilaustyönä tehtävien teräskiinnikkeiden tuotannon edellyttämään tekniseen yhteistyöhön.

Tutkimuksessa todettiin, että teräskiinnikkeiden erikoistyyppejä voitiin tuottaa samoilla koneilla (erikoistyyöstökoneita lukuun ottamatta) ja samalla työvoimalla kuin vakio-mallisia teräskiinnikkeitä ja että erikoistyyppien tuotanto oli tästä syystä esimerkiksi yleiskustannusten jaon osalta suuresti riippuvaista vakio-mallien tuotannosta.

Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tuotteiden lisääntyvän käytön yhteisön markkinoilla ja erikoismallisiin teräskiinnikkeisiin tämän seurauksena kohdistuvan kysynnän kasvun, komissio katsoo, että on yhteisön ja erityisesti käyttäjäteollisuuden edun mukaista säilyttää yhteisössä erikoismallisten teräskiinnikkeiden tuotantomahdollisuudet, koska käyttäjäteollisuudella ei nähtävästi ole muita vaihtoehtoisia hankintalähteitä. Komissio katsoo lisäksi, että yhteisön tuotannonalan vakio-mallisten kiinnikkeiden tuotannossa kärsimä vahinko vaikuttaisi kielteisesti erikoismallien kiinnikkeiden tuotantoon.

4.3. Toimenpiteiden käyttöönoton vaikutus yhteisön tuotannonalaan

- (90) Arvioidessaan mahdollisten toimenpiteiden vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan komissio on ottanut lähtökohdakseen oletuksen siitä, että kysyntä on kasvamassa. Komissio katsoo, että koska ruostumaton terästä yleensä ottaen tuotetaan yhteisössä aiempaa enemmän, myös teräskiinnikkeiden kulutus kasvaa, koska ruostumattomasta teräksestä valmistetuissa sovelluksissa voidaan yleensä käyttää vain teräskiinnikkeitä. Tutkimuksen aikana komissio totesi, että teräskiinnikkeiden ainoa korvike olivat hiiliteräksestä valmistetut, korroosionestoaineella päällystetyt kiinnikkeet, jotka kuitenkin olivat heikompileatuksia, eivätkä tästä syystä voineet todellisuudessa korvata teräskiinnikkeitä.

Toimenpiteiden käyttöönoton odotetaan nostavan teräskiinnikkeiden hintoja ja jossain määrin myös myyntimääriä yhteisön markkinoilla. Tämä lisäys antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden saada takaisin menettämiään markkinaosuuksia ja lisätä myyntiään tulevaa kulutuksen lisäystä vastaavasti. Vaikka tuonnin määrä mahdollisesti vähenisi, tämä vähennys ei todennäköisesti olisi merkittävä, kun otetaan huomioon, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetti ei riitä yhteisön markkinoiden koko kysynnän tyydyttämiseen (tutkimusajanjaksona yhteisön tuotannonala pystyi tyydyttämään noin 36 prosenttia kysynnästä). Yhteisön tuotannonalan hinnat ja myyntimäärät todennäköisesti nousisivat siinä määrin, että tuotannonala pystyisi korjaamaan taloudellisen tilanteensa ja asianomaiset yritykset voisivat näin jatkaa toimintaansa ja investointejaan uuteen tuotantokapasiteettiin. Hinnat eivät kuitenkaan todennäköisesti nousisi tullen määrää vastaavasti, koska tarjolla on vaihtoehtoisia hankintalähteitä.

4.4. Toimenpiteiden käyttöönotosta luopumisen vaikutus yhteisön tuotannonalaan

- (91) Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, yhteisön tuotannonalan kielteinen kehityssuunta todennäköisesti jatkuu johtaen pitkällä aikavälillä yritysten lakkauttamisiin. Yhteisön tuotannonala on kärsinyt erityisesti markkinaosuuksien menetyksestä ja heikoista taloudellisista tuloksista. Näissä oloissa on todennäköistä, että työllisyystilanne huononee tulevaisuudessa. Kuten edellä todettiin, kielteisen kehityksen jatkuminen ei vaikuttaisi pelkästään tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon vaan myös teräskiinnikkeiden erikoistyyppien tuotantoon ja näitä erikoistyyppejä puolestaan ei valmisteta merkittävässä määrin tarkasteltavina olevissa maissa.

Koska yhteisön tuotannonalan tarkistelu osoitti, että ala on rakenteellisesti elinkelpoinen, voidaan olettaa, että polkumyynnin vastaisen toimenpiteiden käyttöönotto antaisi tuotannonalalle mahdollisuuden toipua kärsimästään vahingosta. Vaikka yhteisön tuotannonalan hinnat eivät välttämättä nousisikaan tullin määrää vastaavasti, sen myyntimäärät oletettavasti kasvaisivat ja se saisi takaisin menettämiään markkinaosuuksia. Yhteisön tuotannonalan myyntimäärien kasvu alentaisi lisäksi yksikkökustannuksia ja lisäisi kannattavuutta. Toimenpiteiden käyttöönottoa pidetään siksi yhteisön tuotannonalan etujen mukaisena.

5. Tuoajat ja kauppiaat

5.1. Tuonti- ja jakelukanavien rakenne

- (92) Teräskiinnikkeiden jakelua yhteisössä hoitaa suuri määrä tuojia tai kauppiaita, joilla on varastoissaan runsaasti kyseistä tuotetta. Tuoajat tai kauppiaat toimivat välittäjinä tuottajien (sekä yhteisön että kolmansien maiden tuottajien) ja käyttäjien välillä ja niiden toiminta markkinoilla vaikuttaa suuresti teräskiinnikkeiden hintoihin. Tutkimuksessa kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalalla on vähän tai ei lainkaan suoria yhteyksiä käyttäjäaloihin, mistä syystä sen myynti on lähes kokonaan vakiintuneen jakeluverkon varassa. Jakeluportaan toimijoita on paljon ja ne ovat markkinoilla merkittävässä asemassa, mistä syystä niiden tilannetta on syytä tutkia tarkemmin.

5.2. Tuoajien tai kauppiaiden taloudellinen tilanne

- (93) Ensinnäkin olisi huomattava, että vaikka tuojoilla tai kauppiailta onkin varastoissaan suuret määrät tarkastelun kohteena olevaa tuotetta, ne käyvät kauppaa myös monilla muilla, tämän menettelyn soveltamisalaan kuulumattomilla tavaroilla.

Komission tutkimus osoitti, että tuoajien tai kauppiaiden keskimääräinen kokonaisliikevaihto vuonna 1996 oli 262 miljoonaa ecua, josta noin 30 prosenttia eli 79 miljoonaa ecua liittyi tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Käytettävissä olevien tietojen perusteella työntekijöiden kokonaismääräksi arvioitiin 4 500, joista noin 35 prosenttia eli 1 600 työskenteli tarkasteltavana olevan tuotteen parissa. Tuoajat tai kauppiaat käyvät kauppaa sekä yhteisö- että tuontitavaroilla, mistä syystä noin puolet tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvästä työllisyydestä voidaan kohdistaa tarkasteltavana olevista maista peräisin olevaan tuontiin liittyviin

toimiin. Tuoajien tai kauppiaiden taloudellisesta tilanteesta vuonna 1996 voidaan todeta, että voitot vaihtelivat yleensä 8 prosentista 35 prosenttiin. Vuoden 1995 tilanteen todettiin olleen pääosin samanlainen.

5.3. Toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen vaikutus

- (94) Kuten jo aiemmin todettiin, komissio lähtee siitä, että teräskiinnikkeiden hinnat yhteisön markkinoilla nousevat, jos polkumyynnin vastaiset toimenpiteet otetaan käyttöön. Vaikka tuontitavaroiden hinnat todennäköisesti nousevat tullin koko määrää vastaavasti, yhteisön tuotteiden hinnat eivät välttämättä nouse samassa määrin. Hintojen nousulla on oletettavasti kielteinen vaikutus tuojiin ja kauppiaisiin, joiden marginaalit saattavat kaventua; olisi kuitenkin huomattava, että tuoajat toimivat paljolti myös kauppiaina ja voivat valita vaihtoehtoisen hankintalähteen siirtyen käymään kauppaa esimerkiksi yhteisössä tuotetuilla teräskiinnikkeillä, mistä syystä on epätodennäköistä, että näiden taloudellisten toimijoiden liiketoiminta kokonaisuudessaan kärsisi tilanteesta. Tuoajien tai kauppiaiden marginaalien todettiin säilyneen hyvinä koko tarkastelussa käytetyn ajanjakson ajan, minkä johdosta komissio päättää, että hintojen nousun mahdollisia kielteisiä vaikutuksia, eli marginaalien alenemista, voidaan vähentää nostamalla käyttäjäaloilta perittäviä hintoja.

Lisäksi olisi huomattava, että koska yhteisön tuotannonala ei pysty tyydyttämään yhteisön markkinoiden koko kysyntää, toimenpiteiden käyttöönotto ei todennäköisesti vaikuttaisi tuonti- ja jakeluverkon asemaan eli tuonnin määrä pysyy kaiken todennäköisyyden mukaan merkittävänä ja yhteisön tuotannonala käyttää jakeluverkkoa myös jatkossa lähes koko yhteisössä tapahtuvan myyntinsä järjestämisessä.

Edellä todetun perusteella komissio katsoi, että jos polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ei oteta käyttöön, tuoajien tai kauppiaiden tilanteen myönteiseksi todettu kehitys todennäköisesti jatkuu; toisaalta toimenpiteiden käyttöönotto ei heikentäisi niiden tilannetta mitenkään merkittävästi.

6. Käyttäjät

6.1. Käyttäjälajien luonne ja rakenne

- (95) Komissio totesi, että teräskiinnikkeitä ei myyty suoraan kuluttajille ja se on tästä syystä rajoittanut yhteisön etua koskevan tarkastelunsa käyttäjiin kohdistuviin vaikutuksiin.

Teräskiinnikkeitä käytetään useissa erilaisissa soveluksissa, joten tämän menettelyn soveltamisalaan kuuluu runsaasti eri käyttäjäaloja. Komissio totesi, että teräskiinnikkeitä käytetään lähinnä seuraavilla aloilla (luettelo ei ole täydellinen): elintarvike- ja ravitsemusalan sekä lääkealan tarvitsemat välineet ja laitteet, lääketieteelliset välineet ja laitteet, kotitalouskoneet (isot kodinkoneet), autot, merenkulku ja laivanrakennus, rakennusala, ympäristö, energia, kemian ja petrokemian teollisuus ja kuljetukset.

Ottaen huomioon käyttäjäalojen ja niillä esiintyvien sovellusten suuren määrän voidaan todeta, että komission tarkastelussaan käyttämät tiedot ovat olleet erittäin rajalliset.

6.2. Käyttäjien taloudellinen tilanne

- (96) Käyttäjälajien kokonaisliikevaihto vaihteli 3 miljoonasta ecusta 460 miljoonaan ecuun, mikä kuvastaa asianomaisten yritysten valtavia kokoeroja. Lisäksi tarkasteltavana olevan tuotteen osuus liikevaihdosta vaihteli 0,1 prosentista vain 6 prosenttiin, mikä osoittaa, että teräskiinnikkeet eivät ole ensiarvoisen tärkeä asia näille yrityksille. Yritysten palveluksessa olevien työntekijöiden määrä vaihteli liikevaihdosta riippuen 19 työntekijästä 2 500 työntekijään ja teräskiinnikkeiden parissa työskentelevien määrä 1:stä 40:een.

Arvioidessaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton vaikutusta käyttäjiin komissio tutki, missä määrin teräskiinnikkeistä aiheutuvilla kustannuksilla oli vaikutusta käyttäjäalojen valmistamiin lopputuotteisiin, ja totesi, että teräskiinnikkeiden vaikutus oli vain vähäinen.

6.3. Toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen vaikutus

- (97) Kuten aiemmin todettiin, komissio uskoo, että toimenpiteiden käyttöönotto johtaa teräskiinnikkeiden hintojen nousuun yhteisön markkinoilla. Tästä syystä on todennäköistä, että tämä hintojen nousu tulee osittain käyttäjien maksettavaksi mutta se, missä määrin näin tapahtuu, riippuu sekä yhteisön tuotannonalan hinnoittelupolitiikasta että tuojien tai jakelijoiden toiminnasta.

Koska teräskiinnikekustannusten vaikutus käyttäjäalojen valmistamiin lopputuotteisiin on vähäinen, kustannusten kasvulla ei todennäköisesti ole niiden kannalta merkittävää vaikutusta. Komissio lähtee lisäksi siitä, että tuonnin kokonaismäärä ei laskisi

merkittävästi, koska yhteisön tuotannonala ei pysty tyydyttämään yhteisön koko kysyntää, ja näin ollen on epätodennäköistä, että käyttäjäalat joutuisivat kärsimään teräskiinnikkeiden tarjonnan supistumisesta polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton seurauksena.

Toisaalta on todettava, että jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, käyttäjäalat pääsevät edelleen hyötymään teräskiinnikkeiden alhaisista hinnoista yhteisön markkinoilla. Olisi kuitenkin huomattava, että jos yhteisön tuotannonala vähentäisi teräskiinnikkeiden tuotantoa tai mahdollisesti lopettaisi sen kokonaan, myös teräskiinnikkeiden erikoistyyppien tarjonta pienenis, millä olisi kielteisiä seurauksia käyttäjille. Kuten edellä selostettiin, erikoismallisia teräskiinnikkeitä tuotetaan lähinnä vain yhteisössä, ja komissio ennako, että niiden kulutus on kasvussa.

7. Yhteisön etua koskeva päätelmä

- (98) Komissio on tutkimuksen osapuolilta saatujen tietojen perusteella voinut arvioida kaikkia etuja ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen kokonaisvaikutuksia perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tätä tarkastelua suorittaessaan komissio on kiinnittänyt erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin kauppaa vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu.

Toimenpiteiden käyttöönoton voidaan ennakolta antavan yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden saada takaisin menettämiään markkinaosuuksia ja palauttaa toiminnan kannattavuus, mikä puolestaan vaikuttaa edullisesti yhteisön markkinoiden kilpailuosuhteisiin. Lisäksi toimenpiteiden odotetaan hyödyttävän raaka-aineen toimittajia ja varmistavan erikoismallisten teräskiinnikkeiden tuotannon jatkumisen ja mahdollisen laajentamisen.

Vaikutus tuojiin tai kauppiaisiin on todennäköisesti kielteinen odotettavissa olevan hintojen nousun vuoksi, mutta kielteisiä seurauksia voidaan vähentää kaventamalla näiden toimijoiden usein merkittäviä marginaaleja (katso johdanto-osan 93 kappale) tai korottamalla käyttäjäaloilta perittäviä hintoja. Käyttäjälajit puolestaan eivät todennäköisesti juurikaan kärsisi näistä korotuksista, koska teräskiinnikkeiden vaikutus lopputuotteisiin on vähäinen. Lisäksi käyttäjät hyötyisivät siitä, että erikoismallisia teräskiinnikkeitä olisi edelleen ja jopa kasvavassa määrin saatavilla yhteisön markkinoilla.

Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että pakottavia syitä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta luopumiselle ei ole ja että toimenpiteiden toteuttaminen on näin ollen yhteisön etujen mukaista.

G. EHDOTETUT TOIMENPITEET

Vahingon korjaava taso

- (99) Vahingollisen polkumyynnin poistamisen ja yhteisön tuotannonalan elpymisen kannalta välttämättömän tullin määrää laskettaessa katsottiin, että käyttöön otettavien toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi niiden myötä kattaa tuotantokustannuksensa ja saavuttaa kohtuullisen voiton asianomaisen tuotteen myynnistä. Tässä yhteydessä todettiin, että viiden prosentin osuutta liikevaihdosta edustavaa voittomarginaalia voitiin pitää sellaisena sopivana vähimmäismääränä, jonka yhteisön tuotannonalan voitiin odottaa saavuttavan ilman vahingollista polkumyyntiä.

Tullin laskemista varten määritettiin hintataso, jota soveltamalla yhteisön tuotannonala saavuttaisi edellä tarkoitettun tuloksen. Koska teräskiinnikkeet oli jaettu useisiin ryhmiin, komissio määrittäi kunkin ryhmän hintatason siten, että yhteisön tuotannonalan tuotantokustannusten painotettuun keskiarvoon lisättiin 5 prosentin voittomarginaali.

Käyttöön otettavan tullin edellytettiin kunkin tuoteryhmän osalta kattavan tämän laskennallisen hinnan ja viejien yhteisössä soveltamien todellisten myyntihintojen välisen erotuksen. Tullien käyttöönoton myötä yhteisön tuotannonala voisi nostaa hintansa kohtuullisen voiton takaavalle tasolle. Näin määritetyt hinnankorotukset on tullin määrittämiseksi ilmaistu prosentteina tuontitavaroiden keskimääräisestä painotetusta vapaasti yhteisön rajalla -arvosta erotuksena hinnan alittavuuden marginaaleista, jotka ilmaistaan prosentteina yhteisön tuotannonalan vapaasti tehtaalla -hintojen painotetusta keskiarvosta.

Näin saatiin seuraavat vahingon korjaavat tasot:

Kiinan kansantasavalta	87,3 % – 88,8 %
Malesia	41,0 % – 161 %
Taiwan	41,1 % – 206,9 %
Intia	47,9 % – 77,3 %

Korea	44,5 %
Thaimaa	50,0 % – 69,8 %

- (100) Koska näin määritetyt vahingon poistamiseksi tarvittavat marginaalit ovat suuremmat kuin Kiinan kansantasavallan, Malesian, Taiwanin, Korean ja Thaimaan viejille vahvistetut polkumyyntimarginaalit, tullien olisi niiden osalta perustuttava polkumyyntimarginaaleihin perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja toisaalta koska intialaisten viejien osalta määritetyt vahingon poistamiseksi tarvittavat marginaalit ovat pienemmät kuin polkumyyntimarginaalit, tullien olisi perusasetuksen saman säännöksen mukaisesti perustuttava näiden viejien osalta vahingon poistamiseksi tarvittaviin marginaaleihin.
- (101) Kiinan kansantasavallan, Malesian, Taiwanin, Korean ja Thaimaan osalta käyttöön otettavien väliaikaisten polkumyyntitullien olisi siten vastattava johdanto-osan 50 – 59 kappaleessa vahvistettuja polkumyyntimarginaaleja ja Intian osalta käyttöön otettavien polkumyyntitullien puolestaan johdanto-osan 49 ja 99 kappaleessa vahvistettuja marginaaleja.

H. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN OIKEUDET

- (102) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen komission mahdollisesti esittämistä lopullisista tulleista päätettäessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien, CN-koodeihin 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 ja 7318 16 30 kuuluvien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava tulli on seuraava:

Maa	Valmistaja	Tulli (%)	Taric-lisä-koodi
Kiinan kansantasavallasta	Power Van Industrial Co., Ltd	16,2	8333
	Kaikki muut yritykset	75,7	8900
Malesiasta	Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd.	6,6	8334
	Tong Heer Fasteners Co., Sdn. Bhd.	9,5	8335
	Kaikki muut yritykset	9,5	8900

Maa	Valmistaja	Tulli (%)	Taric-lisä-koodi
Taiwanista	Arrow Fastener Co. Ltd	8,3	8336
	Sen Chang Industrial Co., Ltd	12,5	8337
	Tong Hwei Enterprise Co., Ltd	12,5	8338
	Rodex Fasteners Corp.	11,0	8408
	CLC Industrial Co., Ltd	9,6	8409
	Min Hwei Enterprise Co., Ltd	12,5	8414
	Kaikki muut yritykset	27,7	8900
Intiasta	Lakshmi Precision Screws Ltd	47,9	8415
	Kundan Industries Ltd	53,6	8416
	Audler Fasteners	77,3	8417
	Kaikki muut yritykset	133,5	8900
Korean tasavallasta	Daegil Trading Co. Ltd	24,0	8418
	Kaikki muut yritykset	26,7	8900
Thaimaasta	A.B.P. Stainless Fastener Co., Ltd	18,3	8419
	Dura Fasteners Co., Ltd	13,3	8420
	Thailock Fasteners Co., Ltd	32,9	8421
	Kaikki muut yritykset	32,9	8900

3. Ellei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää komissiolta saada tulla kuulluiksi yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan soveltamista.

Asianomaiset osapuolet voivat asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti esittää huomautuksiaan tämän asetuksen soveltamisesta yhden kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1733/97,**annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,****yhteisön sekä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan ja Slovakian tasavallan välisissä Eurooppa-sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti tiettyjen maito- ja maitotuotealan tuotteiden vuoden 1997 neljännellä vuosineljänneksellä käytettävissä olevasta määrästä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön sekä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan ja Slovakian tasavallan välisissä Eurooppa-sopimuksissa määrätyn järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealalla 6 päivänä maaliskuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 584/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1597/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

mainituista tuotteista heinäkuussa 1997 esitettyjen tuontilupahakemusten hyväksyttävyydestä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1641/97⁽³⁾ mukaisesti on asetuksessa (ETY) N:o 584/92 mainituista tuotteista tiettyjen tuotteiden osalta esitetty tuontilupahakemuksia määristä, jotka

ovat suuremmat kuin käytettävissä olevat määrät, sekä toisten tuotteiden osalta käytettävissä olevaa määrää pienemmistä määristä; tämän vuoksi olisi vahvistettava kaudeksi 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 1997 kunkin tuotteen käytettävissä oleva määrä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 584/92, sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla kaudeksi 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 1997 käytettävissä oleva määrä annetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä syyskuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 62, 7.3.1992, s. 34⁽²⁾ EYVL L 216, 8.8.1997, s. 58⁽³⁾ EYVL L 228, 19.8.1997, s. 1

LIITE

Ajanjaksona 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 1997 käytettävissä oleva kokonaismäärä

Maa	Puola			Tšekin tasavalta			Slovakian tasavalta			Unkari			(tonnia)
	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50	0406	0402 10	0406 90 29	0406	
CN-koodit ja tuotteet													
Käytettävissä oleva määrä	1 376,750	386,160	1 240,665	632,500	275,687	659,450	331,980	165,—	388,080	165,—	100,—	1 006,200	

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1734/97,

annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdantoisen alakohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen sekä kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 4 kohdan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoilla vallitseva riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuus- ja hintatilanne ja sen kehitysnäkymät sekä toisaalta riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintatilanne ja sen kehitysnäkymät maailmanmarkkinoilla; saman artiklan mukaisesti on myös tärkeää turvata riisimarkkinoiden tasapaino ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys sekä lisäksi ottaa huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla sekä perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitteet,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 5 kohdassa määritellään riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää tiettyjen tuotteiden tuki niiden määräraikan mukaan,

tietyillä markkinoilla vallitsevan pakatun pitkäjyväisen riisin kysynnän huomioon ottamiseksi olisi säädettävä erityisen tuen vahvistamisesta kyseiselle tuotteelle,

tuki on vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisimarkkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintanoteerauksiin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä mainitun suuruiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

LIITE

**riisiin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta 4 päivänä syyskuuta 1997
annettuun komission asetukseen**

(ecua/t)			(ecua/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä
1006 20 11 9000	01	176,00	1006 30 65 9900	01	220,00
1006 20 13 9000	01	176,00		04	220,00
1006 20 15 9000	01	176,00	1006 30 67 9100	—	—
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	176,00	1006 30 92 9100	01	220,00
1006 20 94 9000	01	176,00		02	226,00
1006 20 96 9000	01	176,00		03	231,00
1006 20 98 9000	—	—		04	220,00
1006 30 21 9000	01	176,00	1006 30 92 9900	01	220,00
1006 30 23 9000	01	176,00		04	220,00
1006 30 25 9000	01	176,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	220,00
1006 30 42 9000	01	176,00		02	226,00
1006 30 44 9000	01	176,00		03	231,00
1006 30 46 9000	01	176,00		04	220,00
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	220,00
1006 30 61 9100	01	220,00		04	220,00
	02	226,00		—	—
	03	231,00	1006 30 96 9100	01	220,00
	04	220,00		02	226,00
1006 30 61 9900	01	220,00		03	231,00
	04	220,00		04	220,00
1006 30 63 9100	01	220,00	1006 30 96 9900	01	220,00
	02	226,00		04	220,00
	03	231,00		—	—
	04	220,00	1006 30 98 9100	—	—
1006 30 63 9900	01	220,00	1006 30 67 9100	—	—
	04	220,00	1006 30 98 9900	—	—
1006 30 65 9100	01	220,00	1006 40 00 9000	—	—
	02	226,00			
	03	231,00			
	04	220,00			

(1) Määräpaikat ilmoitetaan seuraavasti:

01 Liechtenstein, Sveitsi ja Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet,

02 alueet I, II, III, VI, Ceuta ja Melilla,

03 alueet IV, V, VII c, Kanada sekä alue VIII Surinamia, Guyanaa ja Madagaskaria lukuun ottamatta,

04 komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 34 artiklassa tarkoitetut määräpaikat.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1735/97,
annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierron monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 325, 14.12.1996, s. 5

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
4 päivänä syyskuuta 1997 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0709 90 79	052	74,1
	999	74,1
0805 30 30	388	58,0
	524	62,0
	528	56,2
	600	62,5
	999	59,7
	999	59,7
0806 10 40	052	81,6
	400	169,0
	624	156,4
	999	135,7
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	388	62,5
	400	56,2
	512	39,5
	528	55,4
	804	69,7
	999	56,7
	999	56,7
	999	56,7
0808 20 57	052	83,2
	064	62,4
	388	39,7
	512	8,9
	999	48,5
0809 40 30	052	47,2
	064	51,0
	066	50,7
	068	66,3
	093	47,5
	400	110,5
	624	187,6
	999	80,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 68/96 (EYVL L 14, 19.1.1996, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1736/97,

annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,

puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan ja tuen ennakon määrän vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjan ja erityisesti puuvillaa koskevan pöytäkirjan n:o 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1553/95⁽¹⁾, 3 ja 10 kohdan,ottaa huomioon puuvillan tukijärjestelmän yleisistä säännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 2169/81 kumoamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1554/95⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1584/96⁽³⁾, ja erityisesti sen 3, 4 ja 5 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 1554/95 3 artiklan mukaan puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritetään säännöllisin väliajoin puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan perusteella ottamalla huomioon aikaisempi suhde puuvillalle, josta siemenet on poistettu, käytetyn maailmanmarkkinahinnan ja puuvillalle, josta siemeniä ei ole poistettu, lasketun maailmanmarkkinahinnan välillä; tämä aikaisempi suhde on vahvistettu yksityiskohtaisista säännöistä puuvillan tukijärjestelmän soveltamisesta 3 päivänä touko-kuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1201/89⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1645/96⁽⁵⁾, 1 artiklan 2 kohdassa; jos maailmanmarkkinahintaa ei voida tällä tavoin määrittää, hinta vahvistetaan viimeksi määritetyn hinnan perusteella,

asetuksen (EY) N:o 1554/95 4 artiklan nojalla puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinta määritetään tuotteelle, jolla on tietyt ominaisuudet ja otamalla huomioon edullisimmat kyseisillä markkinoilla tehdyt tarjoukset ja hinnat, joita pidetään markkinoiden todellista suuntausta edustavina; tätä hinnanmääritystä varten lasketaan pohjoiseurooppalaiseen satamaan cif-toimituksena kuljetetusta, kansainvälisen kaupan kannalta edustavimpana pidetyistä toimittajamaista lähtöisin olevasta tuotteesta tehtyjen tarjousten sekä yhden tai useamman eurooppalaisen porssin tällaiselle tuotteelle

noteeraamien hintojen keskiarvo; puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan määrittämiseksi näiden perusteiden mukauttamisesta säädetään toimitetun tuotteen laadusta tai tarjouksista ja kurseista johtuvien erojen huomioon ottamiseksi; nämä mukautukset on vahvistettu asetuksen (ETY) N:o 1201/89 2 artiklassa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltaminen johtaa puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamiseen jäljempänä ilmoitetulle tasolle, ja

asetuksen (EY) N:o 1554/95 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tuen ennakon määrä on tavoitehintaa vähennettynä maailmanmarkkinahinnalla ja taatun enimmäismäärän ylittyessä sovellettavalla mallilla lasketulla alennuksella, mutta puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, arvioidun tuotannon 15 prosentilla korotetulla määrällä; komission asetuksessa (EY) N:o 1670/97⁽⁶⁾ vahvistetaan markkinointivuoden 1997/98 arvioitu tuotannon taso; tämän menetelmän soveltaminen johtaa ennakon määrän vahvistamisen jäsenvaltioittain jäljempänä ilmoitetulle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, asetuksen (EY) N:o 1554/95 3 artiklassa tarkoitettu maailmanmarkkinahinta vahvistetaan 39,374 ecuksi 100:aa kilogrammaa kohden.

2. Asetuksen (EY) N:o 1554/95 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tuen ennakon määrä on:

- Espanjan osalta 28,020 ecua 100:aa kilogrammaa kohden
- Kreikan osalta 34,079 ecua 100:aa kilogrammaa kohden
- muiden jäsenvaltioiden osalta 66,926 ecua 100:aa kilogrammaa kohden.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 45

⁽²⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 48

⁽³⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 16

⁽⁴⁾ EYVL L 123, 4.5.1989, s. 23

⁽⁵⁾ EYVL L 207, 17.8.1996, s. 3

⁽⁶⁾ EYVL L 237, 28.8.1997, s. 1

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1737/97,
annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,
tavallisen vehnän vähimmäisvientimaksun vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
1339/97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteesta toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1259/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 16 artiklassa säädetään, että jos tiettyjen tuotteiden maailmanmarkkinahinnat saavuttavat yhteisön hintojen tason, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, ja jos tämän vuoksi yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, voidaan toteuttaa aiheelliset toimenpiteet; asetuksen (EY) N:o 1501/95 15 artiklassa säädetään, että kun kyseiset edellytykset on täytetty, voidaan vahvistaa vientimaksu,

tavallisen vehnän maailmanmarkkinahinnat ovat saavuttaneet yhteisön hintojen tason ja niiden voidaan odottaa nousevan; tällaisesta tilanteesta aiheutuu ongelmia; tämän vuoksi on päätetty vahvistaa vientimaksu sen tasoiseksi, että häiriöt yhteisön markkinoilla voidaan estää,

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1339/97⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää vähimmäisvientimaksun vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on vähimmäisvientimaksun suuruinen tai sitä korkeampi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että vähimmäisvientimaksuksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1339/97 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 29. elokuuta–4. syyskuuta 1997 toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän vähimmäisvientimaksuksi vahvistetaan 0,01 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
⁽⁴⁾ EYVL L 174, 2.7.1997, s. 10

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 12.7.1997, s. 7

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1738/97,
annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,
asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1259/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1337/97⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY)

N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea tai vähimmäismaksua, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 29. elokuuta – 4. syyskuuta 1997 osana asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitettua ohran vientitukea tai vientimaksua koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
⁽⁴⁾ EYVL L 174, 2.7.1997, s. 10
⁽⁵⁾ EYVL L 184, 12.7.1997, s. 1

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1739/97,
annettu 4 päivänä syyskuuta 1997,
tiettyjen maitotuotteiden vientitodistusten antamisen väliaikaisesta keskeyttämisestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä 27 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1466/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 417/97 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

tiettyjen maitotuotteiden markkinoille on ominaista epävarmuus; on vältettävä keinottelumielessä tehtyjä hakemuksia, jotka voivat johtaa toimijoiden välisen kilpailun

vääristymiseen ja uhata näiden tuotteiden viennin jatkuvuutta kyseisen jakson jäljellä olevana aikana; on tarpeen keskeyttää väliaikaisesti kyseisiä tuotteita koskevien todistusten antaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. CN-koodiin 0406 kuuluvia maitotuotteita koskevien vientitodistusten antaminen keskeytetään 5 päivästä syyskuuta 11 päivään syyskuuta 1997 välisenä aikana.
2. Käsitellään CN-koodiin 0406 kuuluvia maitotuotteita koskevat, 3 päivään syyskuuta 1997 mennessä jätetyt todistushakemukset.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 144, 28.6.1995, s. 22

⁽⁴⁾ EYVL L 64, 5.3.1997, s. 1

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSIION PÄÄTÖS,

tehty 10 päivänä kesäkuuta 1997,

ylimääräisen täytäntöönpanoajan myöntämisestä Espanjalle komission direktiivin 90/388/ETY täytäntöönpanemiseksi täydellisen kilpailun osalta televiestintämarkkinoilla

(Ainoastaan espanjankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(97/603/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tendyn sopimuksen,

ottaa huomioon kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun komission direktiivin 90/388/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/19/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan,

on pyytänyt asianomaisia osapuolia antamaan asiaa koskevat huomautuksensa⁽³⁾ direktiivin 90/388/ETY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

sekä katsoo seuraavaa:

A. TOSISEIKAT JA OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

I. Espanjan pyynnöt

- (1) Espanja pyysi 9 päivänä lokakuuta 1996 pidetyssä kahdensivolisessä kokouksessa, ja vahvisti pyyntönsä

myöhemmin 26 päivänä marraskuuta 1996 päivällä kirjeellä, seuraavia ylimääräisiä täytäntöönpanoaikoja, jotka koskevat direktiivin 90/388/ETY 3 ja 3 b artiklaa, sellaisena kuin ne ovat muutettuna direktiivillä 96/19/EY:

- a) 1 päivään tammikuuta 1998 puhelintoiminnan tarjoamisen ja yleisten televerkkojen perustamiseen liittyvistä toimiluvanmyöntämis- tai ilmoitusmenettelyistä sekä yleispalveluvelvoitteen tarjoamisesta aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi suunnitellun kansallisen järjestelmän yksityiskohdista ilmoittaminen komissiolle ennen täytäntöönpanoa. Tämä määräys oli direktiivin 90/388/ETY 3 artiklan nojalla pantava täytäntöön viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1997;
- b) 1 päivään elokuuta 1998 puhelintoiminnan tarjoamiseen ja yleisten televerkkojen perustamiseen liittyvien toimiluvanmyöntämis- tai ilmoitusmenettelyjen sekä yleispalveluvelvoitteen tarjoamisesta aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi suunnitellun kansallisen järjestelmän yksityiskohtien julkistaminen. Tämä määräys oli direktiivin 90/388/ETY 3 artiklan nojalla pantava täytäntöön viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1997, ja
- c) 30 päivään marraskuuta 1998 vaatimuksen täyttämiseksi, jonka mukaan kaikilla telepalveluilla on oltava käytettävissään riittävästi numeroita.

⁽¹⁾ EYVL L 192, 24.7.1990, s. 10

⁽²⁾ EYVL L 74, 22.3.1996, s. 13

⁽³⁾ EYVL C 4, 8.1.1997, s. 5

Tällä vaatimuksella pyritään siihen, että televiestintämarkkinoiden vapauttaminen toteutuu täysin. Tämä määräys oli direktiivin 90/388/ETY 3 b artiklan nojalla pantava täytäntöön ennen 1 päivää heinäkuuta 1997.

Kohdissa a, b ja c mainittujen ylimääräisten täytäntöönpanoajien avulla, ja vaikka Espanjassa on myönnetty tammikuuhun 1998 mennessä kaapelioperaattoreille myönnettyjen puhelintoiminnan harjoittamista koskevien lupien lisäksi kolme puhelintoimintaa ja yleisiä televerkkoja koskevaa valtakunnallista toimilupaa, Espanjan hallitus aikoo lykätä Espanjan televiestintämarkkinoiden vapauttamista 1 päivään joulukuuta 1998 asti. Tuosta päivästä alkaen puhelintoiminnan ja yleisten televerkkojen tarjoamista koskevia lisälupia myönnetään kaikille yrityksille, jotka hakevat niitä Espanjan laissa ja sen täytäntöönpanoa koskevilla asetuksissa annettujen edellytysten mukaisesti.

(2) Espanjan mielestä kyseiset ylimääräiset täytäntöönpanoajat ovat tarpeen seuraavista syistä:

- a) Vapaan kilpailun käynnistyminen 1 päivänä tammikuuta 1998 pakottaa Telefónica de España SA:n, jäljempänä 'Telefónica', Espanjan nykyisen teleoperaattorin, nopeuttamaan tariffiensa tasapainottamista, mikä vaikuttaa merkittävästi sen voittomarginaaliin vuoden 1998 loppuun saakka.
- b) Kilpailun käynnistymisen vuoksi Telefónican verkkoon on tehtävä lisää reaali-investointeja, erityisesti sen vuoksi, että voitaisiin ottaa käyttöön uusi numerointisuunnitelma, jonka avulla kaikille markkinoille tulijoille voidaan jakaa riittävästi numeroita. Jotta Telefónica voisi toteuttaa ajoissa vaaditut toimenpiteet, on sille myönnettävä vähintään yhdentoista kuukauden mittainen ylimääräinen täytäntöönpanoaika tammikuun 1998 alussa toimiluvan saavan operaattorin yhdysliikenteen alkamisesta ennen muiden puhelintoimintamarkkinoiden uusien operaattoreiden verkkojen yhdysliikenteen aloittamista. Ensimmäisen ja toisen operaattorin välisistä yhdysliikenteen edellytyksistä päätetään vuoden 1997 aikana.

(3) Vastauksena komission 8 päivänä marraskuuta 1996 lähettämään kirjeeseen Espanjan viranomaiset vahvistivat 15 päivänä marraskuuta 1996 komission vastaanottamalla kirjeellä, että ne

- a) eivät aio hakea poikkeusta jo vapautettujen telepalvelujen tarjoamista koskevien rajoitusten poistamiselle seuraavilla aloilla:

- i) telepalvelujen tarjoajien perustamat verkot,
- ii) kolmansien osapuolten tarjoamat infrastruktuurit, ja

- iii) jaetut verkot, muut toiminnot ja laitokset,

mikä direktiivin 90/388/ETY 2 artiklan 2 kohdan nojalla oli tehtävä viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1996. Kyseisiä verkkoja voidaan näin ollen tarjota rajoituksetta;

- b) sallivat aiemman päätöksensä mukaisesti vuoden 1997 aikana sellaisten kaapelioperaattoreiden, jotka jättävät asiaa koskevassa lainsäädännössä ja asetuksissa annettujen edellytysten mukaisten hakemuksensa, tarjota puhelintoimintaa, johon sisältyy mahdollisuus kyseisten operaattoreiden verkkojen väliseen yhdysliikenteeseen tätä tarkoitusta varten;

- c) hyväksyvät ennen vuoden 1997 loppua uuden yleisen televiestintälain (*Ley General de Telecomunicaciones*), jolla saatetaan kaikki puuttuvat yhteisön televiestintäalan lait osaksi kansallista lainsäädäntöä;

- d) myöntävät tammikuun 1998 alussa kolmannen valtakunnallisen puhelintoiminnan ja yleisten televerkkojen harjoittamista koskevan toimiluvan jo vuonna 1996 toiselle operaattorille myönnetyn toimiluvan lisäksi;

- e) varmistavat, että kaikki lait ja asetukset, joita tarvitaan televiestintämarkkinoiden avaamiseksi kilpailulle, ovat olemassa ennen heinäkuun 1998 loppua;

- f) varmistavat, että 1 päivänä joulukuuta 1998 puhelintoiminnan harjoittamista ja yleisten televerkkojen tarjoamista koskevia toimilupia myönnetään ilman lisäedellytyksiä kaikille yrityksille, jotka ovat hakeneet niitä elokuun 1998 aikana Espanjan laissa ja sen täytäntöönpanoa koskevilla asetuksilla sekä direktiivissä 90/388/ETY sekä sen täytäntöönpanoasetuksissa säädettyjen edellytysten mukaisesti; sekä

- g) poistavat ulkomaalaisten omistusta koskevat rajoitukset teleoperaattoreiden toimilupia koskevista edellytyksistä Maailman kauppajärjestön WTO:n asettamien velvoitteiden mukaisesti.

- (4) Espanjan viranomaiset toimittivat yksityiskohtaisempaa tietoa 6 päivänä helmikuuta 1997 lähetyllä kirjeellä.

II. Saadut huomautukset

- (5) Neljä yritystä ja järjestöä toimitti huomautuksensa komission 8 päivänä tammikuuta 1997 julkaiseman ilmoituksen jälkeen. Näissä huomautuksissa muun muassa
- a) todetaan, että Espanjassa on kehittynyt ja laajalti digitalisoitu puhelinverkko. Huomautusten mukaan Espanjan viranomaiset ovat liioitelleet tariffien tasapainottamisen kustannuksia. Lisäksi huomautetaan, että Telefónica on vahva markkina-asema, jota kuvastaa Espanjan hallituksen vuoden 1997 alussa järjestämän osakeannin ylimerkintä. Lisäksi viitataan Telefónican Amerikkaan tekemiin investointeihin;
 - b) todetaan, että toimitiluja ja yleispalveluvaihtetta koskevat suunnitelmat olisi julkaistava mahdollisimman pian sen jälkeen, kun niistä on ilmoitettu komissiolle, jotta yrityksille jäisi aikaa jättää toimitilupa-anomuksia;
 - c) todetaan, että Espanjan viranomaiset ovat liioitelleet suuresti numeroinnin uudistamisen kustannuksia. Vaikka Telefónicalle aiheutuukin joitakin kustannuksia, tilaajat kantavat suurimman osan uuden numerointijärjestelmän kustannuksista;
 - d) korostetaan, että kaikilla toimitiluvan saaneilla puhelinoperaattoreilla olisi 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen oltava samanveroinen mahdollisuus käyttää saatavilla olevia numeroita;
 - e) viitataan siihen, että Espanjassa on vasta myöhään saatettu yhteisön lakeja osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä todetaan, että Espanjan viranomaisten olisi noudatettava tiukasti muita edellä mainittuja määräyksiä koskevaa aikataulua, johon Espanjan viranomaiset ovat suostuneet;
 - f) todetaan, että kolmatta puhelinoperaattoria koskeva lupamenettely olisi julkistettava syyskuun 1997 aikana, jotta yritykset voisivat jättää hakemuksia ja jotta lupa voitaisiin myöntää tammikuun 1998 alussa.

osapuolten huomautukset, jotka se sai 8 päivänä tammikuuta 1997 annetun komission tiedonannon julkaisemisen jälkeen. Komissio pyysi Espanjan viranomaisia antamaan lausuntonsa kolmansien osapuolten huomautuksista. Espanjan viranomaiset vastasivat näihin huomautuksiin 19 päivänä maaliskuuta 1997 päivättyllä kirjeellä ja vahvistivat alkupe-
räisen pyyntönsä.

III. Direktiivin 90/388/ETY 2 artiklan 2 kohta

- (6) Perustamissopimuksen 90 artiklan 2 kohdan soveltamista televiestintäalalle on tarkennettu direktiivissä 90/388/ETY, jossa säädetään täydellisen kilpailun toteuttamisesta televiestintämarkkinoilla viimeistään 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä. Kuitenkin direktiivin 90/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/19/EY, 2 artiklan 2 kohdan mukaan komissio myöntää pyynnöstä eräille jäsenvaltioille ylimääräisiä täytäntöönpanoai-
koja, joihin sisältyy oikeus a) poiketa direktiivissä 90/388/ETY säädetyistä päivämääristä ja b) säilyttää ylimääräisen ajan niille yrityksille myönnetty erityis- tai yksinoikeudet, jotka hoitavat yleistä tele-
verkkoa ja tarjoavat yleisiä telepalveluja.
- (7) Toisin kuin Irlannissa (komission päätös 97/114/EY⁽¹⁾) ja Portugalin (komission päätös 97/310/EY⁽²⁾) pyynnöissä, joissa haluttiin jatkaa näiden valtioiden teleorganisaatioille myönnettyjä erityisoikeuksia, Espanjan esittämä ylimääräisen täytäntöönpanoajan pyyntö koskee pääasiassa aika-
tauluja, jonka mukaisesti Espanjassa on määrä käynnistää täydellinen kilpailu avaamalla Espanjan televiestintämarkkinat asteittain kilpailulle. Puhelintoiminnan monopoli ja yleisten televerkkojen oligopoli poistettiin muodollisesti televiestintä-
markkinoiden vapauttamisesta 7 päivänä kesäkuuta 1996 annetulla kuninkaallisella asetuksella 6/1996, ja etevisiónille (julkinen toimitus) myönnettiin lupa harjoittaa puhelintoimintaa ja tarjota vastaavia infrastruktuureita. Espanja sallii lisäksi vuoden 1997 aikana kaapelitelevisioyhtiöiden tarjota puhelinpal-
velua, ja se myöntää tammikuun 1998 alussa kolmannen valtakunnallisen toimitiluvan puhelintoiminnan harjoittamiseen ja yleisten televerkkojen

Komissio väitti Espanjalle 28 päivänä helmikuuta 1997 päivättyllä kirjeellä näiden kolmansien

⁽¹⁾ EYVL L 41, 12.2.1997, s. 8

⁽²⁾ EYVL L 133, 24.5.1997, s. 19

tarjoamiseen. Lisäksi se on sitoutunut käynnistämään kilpailun markkinoilla marraskuun 1998 loppuun mennessä. Telefónica on kuitenkin edelleen velvollinen tarjoamaan yleispalvelua Espanjassa 18 päivänä joulukuuta 1987 annetun televiestintälain (*Ley de Ordenación de las Telecomunicaciones*) 31/1987⁽¹⁾ sekä 26 päivänä joulukuuta 1991 tehdyn Telefónican toimilupasopimuksen⁽²⁾ nojalla.

- (8) Espanjan pyyntöä on arvioitu sen perusteella, voisiko Telefónica, jolle on myönnetty perustamisopimuksen 90 artiklan 2 kohdan mukaisia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä tehtäviä, säilyttää taloutensa tasapainon sinä aikana, jolloin siirtyminen täyteen kilpailuun toteutetaan, mikäli direktiivissä 90/388/ETY annettua aikataulua noudatetaan tiukasti.

B. OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

Espanjan toimittamat perustelut

- (9) Espanjan viranomaiset toteavat seuraavaa:
- jotta Telefónica pystyisi kilpailemaan Retevisiónin kanssa sen on tasapainotettava tariffejaan merkittävästi,
 - Telefónican on otettava käyttöön kustannuslaskentajärjestelmiä;
 - Telefónican on jatkettava verkkonsa kehittämistä ja uudistamista.

Espanja on lisäksi päättänyt 16 päivänä lokakuuta 1996 annetulla päätöslauselmalla⁽³⁾ ottaa käyttöön uuden valtakunnallisen numerointisuunnitelman ratkaistakseen ongelman, että Espanjassa ei tällä hetkellä ole riittävästi numeroita, sekä valmistaakseen markkinoita direktiivin 90/388/ETY 3 b artiklan mukaiseen täydelliseen kilpailuun. Kyseistä uutta numerointijärjestelmää käytetään myös yhteisen eurooppalaisen hätänumeroinnin täytäntöönpanossa. Numeroiden puute johtuu kysynnän kasvusta, joka puolestaan johtuu puhelintiheyden kasvusta sekä markkinoiden tähänastisesta kehityksestä. Kyseisten markkinoiden kasvun odotetaan jatkuvan voimakkaana. Telefónican odotetaan

uudistavan analogista puhelinvaihdetta ja pienikapasiteettisia digitaalivaihteita sekä jatkavan vaihteidensa kehittämistä, jotta se voisi vastata kysynnän kasvuun. Lisäksi on järjestettävä laaja tiedotuskampanja. Nämä toimenpiteet vaativat merkittäviä reaali-investointeja.

Komission arviointi

- (10) Koska Espanja ei aio pyytää ylimääräistä täytäntöönpanoaikaa Telefónicalla olleiden erityisoikeuksien lakkauttamiseksi, sen on nyt muutaman kuukauden aikana ja uusien toimiluvan saaneiden operaattoreiden kanssa kilpaillen toteutettava rakenteellisia mukautuksia, joihin sellaisissa jäsenvaltioissa, joiden verkot eivät ole yhtä kehittyneet, toimiville julkisille operaattoreille on myönnetty jopa kolmen vuoden mittaisia lisäaikoja, jolloin niiden suojana on ollut jatkettuja monopolioikeuksia. Espanjan kohdalla näihin rakenteellisiin mukautuksiin sisältyy a) Telefónican tariffien tasapainottamisen loppuunsaattaminen, b) kustannuslaskentajärjestelmän käyttöönotto ja c) verkon tällä hetkellä liian alhaisen käyttöasteen parantaminen.

a) Tariffien tasapainottaminen

- (11) Espanjan viranomaiset toteavat, että suurin osa Telefónican tariffeista on liian korkeita eivätkä ne ole yhdenmukaisia muiden yhteisössä toimivien operaattoreiden tariffien kanssa. Tämän vuoksi tasapainottamista on jatkettava mukauttamalla hintoja, jotta ne saadaan lähemmäs kustannuksia. Telefónica tasapainottaa tariffejaan vähitellen ja joustavasti ja takaa näin asiakkaille tietyn hintatason ja palvelun laadun säilymisen. Komissio myöntää, että kaikki yhteisössä toimivat operaattorit toteuttavat tai ovat toteuttaneet tasapainottamishjelmaa.
- (12) Seuraavassa esitetty komission tietoihin perustuva⁽⁴⁾ taulukko, jossa verrataan eräitä Telefónican perimiä puhelintariffeja tariffinsa jo tasapainottaneeseen operaattoriin⁽⁵⁾, tukee Espanjan viranomaisten esittämiä väitteitä:

⁽⁴⁾ Tariffien Euroopan komission PO XIII:lle tekemä tutkimus.

⁽⁵⁾ Telefónican puhelintariffien vertailu yhteisön keskiarvoon (joka ei ole painotettu keskiarvo) ei ole suotavaa, koska yhteisön viidentoista teleorganisaation tariffirakenteet ovat edelleenkin niin erilaiset ja koska tariffeja tasapainotetaan parhailaan. Myös Irlantia koskevassa päätöksessä 97/114/EY, Portugalia koskevassa päätöksessä 97/310/EY sekä Luxemburgia koskevassa päätöksessä 97/568/EY (EYVL L 234, 26.8.1997, s. 7 — päätöstä ei vielä julkaistu ilmoittamishetkellä) tehtiin vertailu British Telecomiin.

⁽¹⁾ BOE N:o 303, 19.12.1987, s. 37409. Muutettu muun muassa 3 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla 32/1992 (BOE N:o 291, 4.12.1992, s. 41268).

⁽²⁾ BOE N:o 20, 23.1.1992, s. 2132.

⁽³⁾ BOE N:o 262, 30.10.1996, s. 32538.

Tariffit ecuina, tilanne 1 päivänä tammikuuta 1996	Telefónica	British Telecom	Ero Telefónica/BT (BT = 100)
Uuden liittymän hinta	154,6	137,53	112
Kahden kuukauden puhelinvuokra	18,07	19,53	93
Paikallispuhelut, 3 ja 10 minuuttia (edullisin aika)	0,08 – 0,17	0,06 – 0,19	133 – 89
Paikallispuhelut, 3 ja 10 minuuttia (virka-aika)	0,08 – 0,21	0,14 – 0,47	57 – 45
Kaukopuhelut, 3 ja 10 minuuttia (virka-aika)	1,16 – 3,58	0,35 – 1,16	331 – 309
EY:n sisäiset puhelut 3 ja 10 minuuttia (virka-aika)	2,08 – 6,15	1,29 – 4,31	161 – 143

- (13) Koska verkon teknisen kehityksen ansiosta kustannukset riippuvat yhä vähemmän etäisyydestä, tariffien suhteuttaminen kustannuksiin tarkoittaa yleensä hintojen mukauttamista siten, että tuloilla tasapainotetaan kustannuksia, eli

— liittymä- ja vuokratulot kattavat kiinteät kustannukset (sekä vakiokatteen),

— puhelutulot kattavat puhelukustannukset (sekä vakiokatteen).

Tämän vuoksi teleorganisaatiot yleensä korottavat uuden liittymän hintaa, kahden kuukauden puhelinvuokraa sekä paikallispuhelujen hintoja (tai aina-kaan eivät laske näitä hintoja) sekä laskevat kaukopuhelujen hintoja. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että osa Telefónican edulliseen aikaan soitettavien paikallispuhelujen hinnoista on jo korkeita verrattuna British Telecomiin eikä Telefónica siis pysty korvaamaan kauko- ja ulkomaanpuheluiden hintojen laskua korottamalla edulliseen aikaan soitettavien paikallispuheluiden hintoja. Tästä johtuen Telefónican on vaikeaa korjata tariffejaan, jotka ovat liian korkeita verrattuna kustannuksiin, ennen 1 päivää tammikuuta 1998, minkä se joutuisi tekemään, jos muiden uusien tarjoajien sallittaisiin tuohon päivään mennessä tulla markkinoille niiden muuttaman puhelintoiminnanharjoittajan lisäksi, joilla on jo toimilupa tai joille se aiotaan myöntää. Nämä uudet toiminnanharjoittajat keskittyisivät niille puhelintoimintamarkkinoiden segmenteille, joilla Telefónican tariffien sekä kustannusten välillä on merkittävä ero, saadakseen osuuden näistä

houkuttelevista markkinoista. Espanjan pyyntö lykätä uusien toimilupien myöntämistä marraskuun 1998 loppuun asti vaikuttaa tämän vuoksi oikeutetulta. Toisaalta niin kauan kuin puhelintoiminnan markkinoita ei ole täysin vapautettu, Espanjan ei tulisi ottaa käyttöön suunnitelmaa Telefónican yleispalveluvelvoitteen jakamiseksi. Myös kyseisen rahoitussuunnitelman käyttöönottoa olisi tästä syystä lykättävä tuohon päivään asti.

- (14) Koska televerkon kehittämisen jatkamiseen sekä yleispalveluvelvoitteen täyttämiseen tarvittaviin voimavaroihin ei saisi vaikuttaa, komissio odottaa Telefónican tasapainottavan tariffejaan vähitellen. Komissio myöntää, että kilpailun käynnistäminen puhelintoiminnan alalla pakottaa Telefónican nopeuttamaan tarffiensa tasapainottamista, mikä vaikuttaa merkittävästi sen voittomarginaaliin vuoden 1998 loppuun asti. Tätä vaikutusta ei voida lieventää, vaikka laadittaisiin kansallinen suunnitelma, jolla jaettaisiin yleispalveluvelvoitteen hoitamisen nettokustannukset, koska kilpailijat tarvitsevat aikaa riittävien markkinaosuuksien hankkimiseksi, joten Telefónica olisi edelleen vuoden 1998 aikana yleispalvelun kustannuksista pääasiassa vastaava yhtiö.

b) Kustannuslaskenta

- (15) Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että tariffien täysi tasapainottaminen on mahdollista vasta sitten, kun Telefónican uusi kustannuslaskentajärjestelmä on täysin toiminnassa. Komissio ei kuitenkaan voi hyväksyä tätä syyksi myöntää täytäntöönpanoa koskevaa lisäaikaa, koska jäsenvaltioiden oli

otettava käyttöön kustannuslaskentajärjestelmä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1993 avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/44/ETY⁽¹⁾ mukaan sekä viimeistään 31 päivään joulukuuta 1996 avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta pientaajuuspuheviestitykseen 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/62/EY⁽²⁾ mukaan.

c) *Verkon kehitys ja yleispalvelun tarjoaminen*

- (16) Vuonna 1994 noin 48 prosenttia Telefónica paikallisvaihteista oli digitalisoitu, kun yhteisön painotettu keskiarvo oli 67 prosenttia. Viime vuosia lukuun ottamatta Telefónica puhelintiheyden kasvu yhteisössä ei myöskään ole ollut kovinkaan nopeaa (vuoden 1990 32 liittymästä sataa asukasta kohden 37 liittymään vuonna 1994; yhteisön keskiarvo tuolloin oli 48) Telefónica puhelintiheys on yhteisön kolmanneksi alhaisin (Irlannin ja Portugalin jälkeen), vaikka kahden viime vuoden aikana (1994–1996) Telefónica on tehostanut Espanja-verkkonsa uudistamispyrkimyksiä ja lisännyt puhelintihelyttä siten, että se tällä hetkellä on 40 liittymää sataa asukasta kohden digitalisoinnin asteen ollessa 60 prosenttia⁽³⁾. Lisäksi todetaan, että useimpiin muihin jäsenvaltioihin verrattuna Espanjan suhteellisen alhaisen asukastiheyden sekä Telefónica suhteellisen alhaisen digitalisoinnin tason vuoksi puhelintiheyden lisääminen ja verkon yleinen kehittäminen on todennäköisesti kalliimpaa Espanjassa kuin muissa jäsenvaltioissa.

- (17) Komissio myöntää, että uuden numerointijärjestelmän käyttöönotolla, kun se yhdistetään tarpeeseen kehittää Espanjan verkkoa ja nopeuttaa Telefónica tariffien tasapainottamista, on todennäköisesti merkittävä vaikutus Telefónica tuloihin. Komissio katsoo, että koska Espanja aikoo toteuttaa uuden kansallisen numerointisuunnitelman 1 päivään joulukuuta 1998 mennessä, jotta Telefónica voisi ajoissa jakaa kustannuksiaan ja jotta se välttyisi talouden heilahduksilta vuotena, jolloin siirtyminen

kilpailuympäristöön on kriittisimmillään, ei ole ristiriidassa Espanjan hallituksen velvoitteen kanssa, josta on säädetty direktiivin 90/388/ETY 3 b artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/19/EY. Tämän velvoitteen mukaisesti Espanjan hallituksen on 1 päivään heinäkuuta 1997 mennessä varmistettava, että vapautettuja telepalveluja varten on saatavilla riittävästi numeroita. Nämä numerot ovat joka tapauksessa jaettava puolueettomasti, syrjimättömästi, oikeassa suhteessa ja avoimesti, erityisesti yksittäisten hakemusmenettelyjen perusteella.

- (18) Telefónica Espanjan ulkopuolelle tekemiä investointeja koskevista kolmansien osapuolten huomautuksista komissio toteaa, että Telefónica Keski- ja Etelä-Amerikkaan tekemät investoinnit ovat kannattavia. Kyseiset investoinnit ovat monipuolista Telefónica toimintoja siten, että se pystyy nyt aiempaa paremmin suorittamaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä tehtäviä ja on pian valmis kohtaamaan kilpailua Espanjan televiestintämarkkinoilla. Näiden investointien ansiosta Espanjan ei ole tarvinnut pyytää jopa viiden vuoden mittaista ylimääraistä täytäntöönpanoaikaa muilla markkinasegmenteillä, minkä se olisi voinut tehdä direktiivin 90/388/EY nojalla.

Kaupan kehitys

- (19) Pyydetyn ylimääräisen täytäntöönpanoajan myöntäminen Espanjalle ei sulkisi Espanjan puhelintoimintamarkkinoita. Toisen operaattorin sallitaan jo harjoittaa puhelintoimintaa ja tarjota yleisiä televerkkoja. Kaapelitelevisio-operaattoreille aiotaan myöntää oikeus harjoittaa puhelintoimintaa, ja kolmas puhelintoimintaa koskeva toimituslupa myönnetään tammikuun 1998 alussa. Uusien operaattoreiden pääsy Espanjan markkinoille estetään vain määrätyksi ajaksi (eli 1 päivään joulukuuta 1998 asti). Koska uuden yleisen puhelinalvelun perustaminen vaatii usean kuukauden valmistelun, yhden toista kuukauden ylimääräisestä täytäntöönpanoajasta mahdollisille sijoittajille aiheutuva vahinko on rajallinen, koska a) sijoittajat voivat jo nyt suunnitella investointejaan ja b) viralliset toimituslupaehdot julkaistaan viimeistään 1 päivänä elokuuta 1998. Tämä merkitsee sitä, että uudet markkinat tulijat ovat toimintakykyisiä jo ennen markkinoiden vapauttamista. Lisäksi markkinat pystytään vapaut-

⁽¹⁾ EYVL L 165, 19.6.1992, s. 27

⁽²⁾ EYVL L 321, 30.12.1995, s. 6

⁽³⁾ Euroopan komission PO XIII:n tietojen mukaan.

tamaan nopeammin, mikä hyödyttää uusia markkinoille tulijoita, koska Telefónica ja ensimmäiset kilpailijat sopivat tällä välin markkinoille pääsyn edellytyksistä. Espanja ei ole myöskään pyytänyt mitään muuta markkinasegmenttiä koskevaa ylimääräistä täytäntöönpanoaikaa.

Jos toimilupien julkaisu tapahtuu viimeistään 1 päivänä elokuuta 1998, ja ottaen huomioon telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 2 kohdan, Espanjan viranomaiset ovat todenneet, että ne myöntävät yleisten kiinteiden verkkojen puhelin-toiminnan toimilupia neljän kuukauden kuluessa niiden julkistamisesta yrityksille, jotka jättävät hakemuksensa ajoissa. Tämä liittyy uuden numerointisuunnitelman toteuttamiseen, ja sen avulla vapautetaan puhelin-toiminnan ja yleisten televerkkojen markkinat Espanjassa.

- (20) Lisäksi komissio on kiinnittänyt huomiota siihen, että uudesta numerointisuunnitelmasta on jo päätetty, mutta Espanja aikoo rajoittaa sen soveltamista, minkä ansiosta se noudattaa direktiivin 90/388/ETY 3 b artiklan mukaisia velvoitteitaan. Retevisiónille, tammikuun alussa toimiluvan saavalle uudelle operaattorille, kaapelitelevisioyhtiöille sekä muiden palvelujen kuin puhelin-toiminnan tarjoajille myönnetään riittävästi numeroita jo tätä ennen.

Päätelmä

- (21) Edellä esitetyn arvion perusteella komissio katsoo, että jos edellä esitetyt edellytykset täyttyvät, seuraavien ylimääräisten täytäntöönpanoajkojen myöntäminen Espanjalle direktiivin 90/388/ETY 2 artiklan 2 kohdan nojalla ei vaikuttaisi kaupan kehitykseen tavalla, joka olisi ristiriidassa yhteisön etujen kanssa.

- a) 1 päivän tammikuuta 1997 sijaan 1 päivään tammikuuta 1998 puhelin-toiminnan tarjoamisen ja yleisten televerkkojen perustamiseen liittyvistä toimiluvanmyöntämis- tai ilmoitusmenettelyistä

sekä yleispalveluvelvoitteen tarjoamisesta aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi suunnitellun kansallisen järjestelmän yksityiskohdista ilmoittaminen komissiolle.

- b) 1 päivän heinäkuuta 1997 sijaan 1 päivään elokuuta 1998 puhelin-toiminnan ja yleisten televerkkojen tarjoamiseen liittyvien toimiluvanmyöntämis- tai ilmoitusmenettelyjen, mukaan lukien yleispalveluvelvoitteen tarjoamisesta aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi suunnitellun kansallisen järjestelmän yksityiskohtien julkistaminen.

- c) Näiden kahden lisäajan vuoksi ja direktiivin 97/13/EY 9 artiklan 2 kohdassa annettujen määräaikojen mukaisesti puhelin-toiminnan ja yleisten televerkkojen tarjoamista koskevia toimilupia (tämän päätöksen johdanto-osan 7 kappaleessa mainittujen lupien lisäksi) myönnetään vasta 1 päivästä joulukuuta 1998 alkaen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Espanja voi lykätä

- a) 1 päivään tammikuuta 1998 puhelin-toiminnan tarjoamisen ja yleisten televerkkojen perustamiseen liittyvistä toimiluvanmyöntämis- tai ilmoitusmenettelyistä sekä yleispalveluvelvoitteen tarjoamisesta aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi suunnitellun kansallisen järjestelmän yksityiskohdista ilmoittamista komissiolle ennen täytäntöönpanoa;
- b) 1 päivään elokuuta 1998 puhelin-toiminnan tarjoamiseen ja yleisten televerkkojen perustamiseen liittyvien toimiluvanmyöntämis- tai ilmoitusmenettelyjen sekä yleispalveluvelvoitteen tarjoamisesta aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi suunnitellun kansallisen järjestelmän yksityiskohtien julkistamista, ja

- c) 1 päivään joulukuuta 1998 puhelin-toiminnan ja yleisten televerkkojen tarjoamista koskevien lisätoimilupien tehokasta myöntämistä direktiivissä 90/388/ETY, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön Espanjan laissa ja sen täytäntöönpanoa koskevissa asetuksissa, annettujen edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 117, 7.5.1997, s. 15

2 artikla

Espanjan on ilmoitettava komissiolle seuraavien velvoitteiden saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun aikataulun mukaisesti:

- a) Vuoden 1997 aikana sallitaan sellaisten kaapelioperaattoreiden, jotka jättävät asiaa koskevassa lainsäädännössä ja asetuksissa annettujen edellytysten mukaisen hakemuksensa, tarjota puhelintoimintaa, johon sisältyy mahdollisuus kyseisten operaattoreiden verkkojen väliseen yhdysliikenteeseen tätä tarkoitusta varten.
- b) Ennen vuoden 1997 loppua hyväksytään uusi yleinen televiestintälaki (*Ley General de Telecomunicaciones*), jolla saatetaan puuttuvat yhteisön televiestintäalan lait osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- c) Tammikuun 1998 alussa myönnetään kolmas valtakunnallinen puhelintoiminnan ja yleisten televerkkojen harjoittamista koskeva toimilupa jo vuonna 1996 toiselle operaattorille myönnetyn toimiluvan lisäksi.

- d) Ennen heinäkuun 1998 loppua kaikki lait ja asetukset, joita tarvitaan televiestintämarkkinoiden avaamiseksi kilpailulle, ovat olemassa.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 10 päivänä kesäkuuta 1997.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä elokuuta 1997,

Hessenin (Saksan liittotasavalta) maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseen liittyviä yhteisön rakenteellisia interventioita koskevan ohjelma-asiakirjan hyväksymisestä tavoitteen 5 a mukaisesti vuosien 1994 ja 1999 väliseksi ajaksi tehdyn päätöksen 95/199/EY muuttamisesta

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(97/604/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 951/97⁽¹⁾, ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komissio teki 31 päivänä toukokuuta 1995 Hessenin (Saksan liittotasavalta) maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseen liittyviä yhteisön rakenteellisia interventioita koskevan ohjelma-asiakirjan hyväksymisestä tavoitteen 5 a mukaisesti vuosien 1994 ja 1999 väliseksi ajaksi päätöksen 95/199/EY⁽²⁾,

Saksan hallitus esitti 19 päivänä elokuuta 1996 komissiolle hakemuksen hyväksytyn ohjelma-asiakirjan muuttamiseksi; hakemusta täydennettiin lisätiedoilla 18 päivänä helmikuuta, 14 päivänä maaliskuuta ja 12 päivänä toukokuuta 1997,

kyseinen hakemus koskee kukka- ja kasvialan sisällyttämistä ohjelma-asiakirjaan sekä muiden kasvit tuotteiden (non food ja lääkekasvit) ja moneen luokkaan kuuluvien tuotteiden (luonnonmukaiset viljelytuotteet) alalle alunperin myönnetyn tuen siirtämistä liha-, hedelmä- ja vihannesalalle ja vähäisemmässä määrin peruna-alalle; kyseisissä siirroissa otetaan huomioon toimenpiteiden toteuttamisen tulokset suunnittelukauden ensimmäisten kolmen vuoden ajalta sekä markkinoiden kehittyminen; kyseinen alojen välinen tuen siirtäminen perustuu tuettavien toimintojen vähentämiseen ja lisäämiseen kyseisillä aloilla,

ecun käyttöön liittyvistä yksityiskohtaisista säännöistä talousarvion toteuttamisessa rakennerahastojen osalta 2 päivänä heinäkuuta 1990 annetun asetuksen (ETY) N:o 1866/90⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2745/94⁽⁴⁾, 2 artiklan toisessa luetelmakohdassa

säädetään, että ohjelma-asiakirjan hyväksymisestä tehdyissä komission päätöksissä koko jaksolle päätetyn yhteisön tuen määrä ja sen vuosittainen jakautuminen määritellään ecuina kunkin päätöksentekovuoden hinnoilla ja ne sidotaan indeksiin; Saksan viranomaiset päättivät käyttää vuosien 1996 ja 1997 indeksiin perusteella saadut määrät lisäämällä ne alunperin vuonna 1995 myönnettyihin määriin,

Saksan maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseen liittyviä tavoitteen 5 a mukaisia yhteisön rakenteellisia interventioita vuosien 1994 ja 1999 välisenä aikana muiden kuin tavoitteen 1 kohdealueiden osalta koskevan ohjelma-asiakirjan seurantakomitea ilmoitti puoltavansa hakemusta 13 päivänä toukokuuta 1997 pidetyssä kokouksessa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3193/94⁽⁶⁾, 25 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti,

jäsenvaltion on valvottava ohjelma-asiakirjan täytäntöönpanon yhteydessä, että siihen sisältyvät yksittäiset hankkeet ovat asetuksen (EY) N:o 951/97 8 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi huomioon otettavien maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamista koskevien investointien osalta voimassa olevien valintaperusteiden mukaiset, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 95/199/EY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklassa "kukka- ja kasviala" yhteisen toiminnan aloihin.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 22

⁽²⁾ EYVL L 127, 10.6.1995, s. 23

⁽³⁾ EYVL L 170, 3.7.1990, s. 36

⁽⁴⁾ EYVL L 290, 11.11.1994, s. 4

⁽⁵⁾ EYVL L 374, 31.12.1988, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 11

- 2) Muutetaan 3 artiklan ensimmäisessä alakohdassa EMOTR:n (ohjausosasto) tuen enimmäismääräksi 21 196 375 ecua.

- 3) Korvataan 4 artiklassa vuosittaista jakautumista esittävä taulukko seuraavasti:

ecuina (indeksiin sidotut hinnat 1997)

1994	3 330 000
1995	3 980 000
1996	3 017 788
1997	3 337 918
1998	3 622 862
1999	3 907 807

- 4) Korvataan asetuksen 95/199/EY liitteenä oleva rahoitussuunnitelma tämän päätöksen liitteessä I olevalla

uudella suunnitelmalla, jossa otetaan huomioon eri aloja koskevat muutokset ⁽¹⁾.

2 artikla

Hyväksytään tämän päätöksen liitteessä II esitetty, päätöksellä 95/199/EY hyväksytyn ohjelma-asiakirjan muutokset ⁽²⁾.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen

⁽¹⁾ Liitettä ei julkaista virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ Liitettä ei julkaista virallisessa lehdessä.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 11 päivänä elokuuta 1997,

luvan antamisesta jäsenvaltioille hyväksyä tilapäisesti sellaisen metsänviljelyaineiston pitäminen kaupan, joka ei täytä neuvoston direktiivin 66/404/ETY vaatimuksia

(97/605/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon metsänviljelyaineiston⁽¹⁾ pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/404/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon joidenkin jäsenvaltioiden esittämät pyynnöt,

sekä katsoo, että

kaikissa jäsenvaltioissa liitteissä tarkoitettujen lajikkeiden viljelyaineiston tuotanto on tällä hetkellä vajaata ja tästä syystä ei ole mahdollista hankkia direktiivin 66/404/ETY vaatimusten mukaista viljelyaineistoa,

myöskään kolmannet maat eivät kykene toimittamaan riittävässä määrin kyseisten lajikkeiden viljelyaineistoa, jolla olisi samat takeet kuin yhteisössä tuotetulla viljelyaineistolla ja joka vastaisi edellä mainitun direktiivin säännöksiä,

tämän vuoksi olisi annettava jäsenvaltioille lupa hyväksyä rajoitetuksi ajanjaksoksi kyseisten lajikkeiden lievennetyt vaatimukset täyttävän viljelyaineiston pitäminen kaupan direktiivin 66/404/ETY vaatimukset täyttävän viljelyaineiston puutteen korjaamiseksi,

geneettisistä syistä viljelyaineisto on korjattava kyseisten lajikkeiden luontaiselta alkuperäalueelta, ja tämän aineiston tunnistettavuuden varmistamiseksi on tarpeen esittää parhaat mahdolliset takeet,

lisäksi viljelyaineistoa voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos siihen on liitetty asiakirja, jossa on tietyt tiedot kyseisestä viljelyaineistosta,

olisi lisäksi annettava lupa kullekin jäsenvaltiolle hyväksyä alueellaan sellaisten siementen pitäminen kaupan, jotka täyttävät direktiivissä 66/404/ETY säädetyt lievennetyt lähtöisyyttä koskevat vaatimukset, jos tällaisen aineiston

pitämiselle kaupan on annettu lupa muissa jäsenvaltioissa tämän päätöksen nojalla, ja

tässä päätöksessä määrätty toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioille annetaan lupa hyväksyä alueellaan sellaisten siementen, jotka eivät täytä direktiivin 66/404/ETY lähtöisyyttä koskevia vaatimuksia, pitäminen kaupan liitteen mukaisesti sillä edellytyksellä, että esitetään 2 artiklassa määrätty todiste siementen lähtöisyyspaikasta ja korkeudesta, jossa ne on korjattu.

2. Jäsenvaltioille annetaan lupa hyväksyä alueellaan edellä tarkoitetuista siemenistä yhteisössä tuotettujen nuorten taimien pitäminen kaupan.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistetta pidetään esitettynä, jos viljelyaineisto kuuluu OECD:n (taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö) kansainväliseen kauppaan tarkoitetun metsänviljelyaineiston valvontaa koskevan järjestelmän luokkaan "tunnistettu viljelyaineisto" tai tämän järjestelmän muuhun luokkaan.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua OECD-järjestelmää ei sovelleta lähtöisyyspaikkaan, hyväksytään muut viralliset perusteena olevat asiakirjat.

3. Jos virallisia perusteena olevia asiakirjoja ei voida esittää, jäsenvaltiot voivat hyväksyä muut epäviralliset asiakirjat.

3 artikla

Muille jäsenvaltioille kuin hakemuksen tehneille jäsenvaltioille annetaan lupa hyväksyä alueellaan sellaisten siementen pitäminen kaupan, joiden pitämiseen kaupan on annettu lupa tämän päätöksen nojalla liitteen edellytysten mukaan hakemuksen tehneiden jäsenvaltioiden esittämiin tarkoituksiin.

(¹) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2326/66

4 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa määrätty lupa päättyy 30 päivänä marraskuuta 1998 siltä osin kuin se koskee metsänviljelyaineiston ensimmäistä kaupan pitämistä. Sitä seuraavia kaupan pitämisiä koskeva lupa päättyy 31 päivänä joulukuuta 2000.

5 artikla

Edellä 4 artiklassa tarkoitetun metsänviljelyaineiston ensimmäisen yhteisössä kaupan pitämisen osalta jäsenvaltioiden on annettava ennen 1 päivää tammikuuta 1999 komissiolle tiedoksi lievennetyt vaatimukset täyttävän

aineiston määrät, jotka on hyväksytty kaupan pidettäväksi niiden alueella tämän päätöksen nojalla. Komissio antaa asiasta tiedon muille jäsenvaltioille.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Hans VAN DEN BROEK

Komission jäsen

*MERKKIEN SELITYKSET**1. Jäsenvaltiot*

A	= Itävallan tasavalta
B	= Belgian kuningaskunta
D	= Saksan liittotasavalta
DK	= Tanskan kuningaskunta
E	= Espanjan kuningaskunta
F	= Ranskan tasavalta
GB	= Yhdistynyt kuningaskunta
GR	= Kreikka
I	= Italian tasavalta
IRL	= Irlanti
L	= Luxemburgin suurherttuakunta
NL	= Alankomaiden kuningaskunta
P	= Portugalin tasavalta

2. Lähtiömaat tai -alueet

CDN	= Kanada
CDN (QCI)	= Kanada (Kuningatar Charlotten saari)
CDN (BC)	= Kanada (Brittiläinen Kolumbia)
CH	= Sveitsi
CROATIA	= Kroatia
CZ	= Tšekin tasavalta
EC	= Euroopan yhteisö
FYROM	= Jugoslavian entinen tasavalta Makedonia
J	= Japani
PL	= Puola
R	= Romania
SL	= Slovenia
USA	= Amerikan yhdysvallat

3. Muut lyhenteet

max. alt.	= enimmäiskorkeus
OEP	= tai vastaavaa alkuperää
ECSA	= alkuperä EY:n valitsemalta alueelta

*ANEXO — BILAG — ANLAGE — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA*

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-membro Jäsenmaa Medlemsstat	Abies alba		Larix leptolepis		Pinus strobus	
	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst
A	250	SL, CROATIA, CZ, PL	—	—	30	USA (Eastern States, Appalachians), SL
B	25	R	40	J	15	CDN (Ontario), USA, CROATIA, SL
D	100	EC (D/OEP), CZ, CH, R, FYROM	50	EC (D/OEP), J	50	USA (Appalachians), EC (D/OEP)
DK	550	R	50	J	—	—
E	85	EC (E/OEP)	75	J	50	USA
F	—	—	—	J	—	—
GB	10	EC (GB/OEP)	250	J (Hokkaido, Nagano), EC (GB/OEP)	—	—
GR	—	—	—	—	—	—
I	—	—	15	J (Hokkaido)	45	USA (Eastern States, Appalachians)
IRL	—	—	180	J	—	—
L	—	—	—	—	—	—
NL	40	R	20	J (Hokkaido)	25	USA, CDN
P	—	—	—	—	1	EC (P/OEP)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-membro Jäsenmaa Medlemsstat	Picea sitchensis		Pseudotsuga taxifolia	
	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst
A	—	—	100	USA (Washington, Oregon) CDN (BC)
B	20	USA (Washington)	400	USA (Washington, max. alt. 450 m ECSA)
D	100	CDN (QCI, West Coast) USA (Washington), EC (D/OEP)	2 000	USA (Washington, Oregon) CDN (BC), EC (D/OEP)
DK	100	CDN (QCI, BC)	40	USA (Washington)
E	140	USA (.....)	735	USA (Oregon, Washington, California)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-membro Jäsenmaa Medlemsstat	Picea sitchensis		Pseudotsuga taxifolia	
	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Häromst	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Häromst
F	—	—	—	—
GB	500	EC (GB/OEP), CDN (BC), USA (Washington, Oregon)	400	USA (Washington max. alt. 450 m), CDN (BC)
GR	—	—	—	—
I	—	—	75	USA (Oregon, California)
IRL	800	USA (Washington, Oregon) CDN (QCI)	150	USA (Washington, Oregon)
L	—	—	10	USA (Washington, max. alt. 610 m)
NL	2	USA, CDN (.....)	—	—
P	2	EC (P [Serra da Estrela]/OEP)	500	EC (P [Serra da Estrela]/OEP), USA (Washington, Oregon)